

สถิติธุรกิจ
Business Statistics
(BUA3127)

รัมภาภัก ฤกษ์วีระวัฒนา

ภาคการศึกษา 2 ปีการศึกษา 2568

ตามที่ระบุเนื้อหาของรายวิชา "การจัดการการเงินสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจ" ได้แบ่งเป็น 11 บทเนื้อหาตามดังนี้:

1. บทนำ

- ความสำคัญของสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล
- แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการสถิติ
- สรุป

เอกสารอ้างอิง

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

- การเลือกและการสำรวจข้อมูล
- การออกแบบแบบสำรวจ
- การกระจายและการจัดเก็บข้อมูล
- สรุป

เอกสารอ้างอิง

3. การแสดงข้อมูล

- กราฟและแผนภูมิที่เหมาะสม
- การสร้างตาราง
- การนำเสนอข้อมูลที่เข้าใจง่าย
- สรุป

เอกสารอ้างอิง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

- การคำนวณค่าสถิติที่สำคัญ เช่น เฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน, ความถี่, ความสัมพันธ์
- การสร้างและการอ่านผลการวิเคราะห์
- สรุป

เอกสารอ้างอิง

5. ตัวแปรสุ่มและการแจกแจง

- การแจกแจงความน่าจะเป็นของตัวแปรสุ่ม

- การประมาณค่าความน่าจะเป็น
- การใช้สถิติทางการคำนวณและการพยากรณ์
- สรุป

เอกสารอ้างอิง

6. การทดสอบสมมติฐาน

- การทดสอบสมมติฐานทางสถิติ
- การตีความผลการทดสอบ
- สรุป

เอกสารอ้างอิง

7. การวิเคราะห์ความแปรปรวน

- การวิเคราะห์การแจกแจงความแปรปรวน
- การใช้เครื่องมือสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลแปรปรวน
- สรุป

เอกสารอ้างอิง

8. สถิติอินพาราเมตริก

- การคำนวณและการตีความสถิติพาราเมตริก
- สรุป

เอกสารอ้างอิง

9. การวิเคราะห์การถดถอยและสหสัมพันธ์

- การทดสอบสหสัมพันธ์
- การวิเคราะห์การถดถอยและการใช้โมเดลทางสถิติ
- สรุป

เอกสารอ้างอิง

10. การพยากรณ์และการตัดสินใจทางธุรกิจ

- การใช้สถิติในการพยากรณ์และการวางแผนทางธุรกิจ
- การใช้ข้อมูลสถิติในการตัดสินใจทางธุรกิจ
- สรุป

เอกสารอ้างอิง

11. การประยุกต์ใช้

- การประยุกต์ใช้สถิติในสาขาต่างๆ เช่น การวิเคราะห์การตลาด, การวิเคราะห์การเงิน

- สรุป

เอกสารอ้างอิง

12. การบูรณาการและการสรุป

- การสรุปผลการวิเคราะห์
- การบูรณาการและการสรุปข้อมูลให้มีประสิทธิภาพ
- สรุป

เอกสารอ้างอิง

บทที่ 1

บทนำ

สถิติมีบทบาทสำคัญอย่างมากในการวิเคราะห์และเข้าใจข้อมูลในหลากหลายด้านของชีวิต เริ่มตั้งแต่การตีความข้อมูลในสถานการณ์ประจำวัน ไปจนถึงการใช้สถิติในการตัดสินใจทางธุรกิจและการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ เครื่องมือและแนวคิดทางสถิติช่วยให้เราสามารถวิเคราะห์และอธิบายข้อมูลในลักษณะที่เป็นรูปแบบ โดยเน้นการสร้างความเข้าใจและข้อสรุปที่ถูกต้อง เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการช่วยประกอบการตัดสินใจที่มีความเชื่อถือได้ในทุกๆ ด้านของชีวิตและวิชาชีพ **แนวคิดและทฤษฎี**

บทนำสถิติ

สถิติเป็นส่วนที่สำคัญในการเรียนรู้เกี่ยวกับวิชานี้ เนื่องจากมันช่วยให้นักเรียนเข้าใจถึงความสำคัญและแนวคิดพื้นฐานของสถิติ ดังนั้นบทนำสถิติมักจะประกอบด้วยเนื้อหาต่อไปนี้:

1. **ความสำคัญของสถิติ:** อธิบายว่าสถิติมีบทบาทสำคัญอย่างไรในชีวิตประจำวันและในการทำงานในหลายสาขา เช่น การบริหารจัดการ, การวิเคราะห์ข้อมูลทางการแพทย์, การวิเคราะห์การตลาด, ฯลฯ
2. **แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการสถิติ:** อธิบายเกี่ยวกับแนวคิดพื้นฐานที่ใช้ในการสถิติ เช่น ตัวแปร, การกระจาย, ค่าสถิติพื้นฐาน เป็นต้น
3. **การใช้สถิติในการตัดสินใจ:** โดยเฉพาะในธุรกิจและองค์กร เน้นความสำคัญของการใช้ข้อมูลสถิติในการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ
4. **การทำงานกับข้อมูล:** แสดงถึงขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล, การอ้างอิงแหล่งข้อมูล, การจัดระเบียบข้อมูล, และการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล
5. **การแสดงผลข้อมูล:** อธิบายเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอข้อมูลทางสถิติให้เข้าใจง่าย เช่น การใช้กราฟ, แผนภูมิ, และตาราง
6. **การวิเคราะห์ข้อมูล:** อธิบายเกี่ยวกับกระบวนการในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ เช่น การคำนวณค่าสถิติต่างๆ และการตีความผลลัพธ์
7. **การนำสถิติไปใช้:** อธิบายเกี่ยวกับการนำความรู้สถิติไปใช้ในชีวิตประจำวันและในงานต่างๆ เพื่อการตัดสินใจและการแก้ปัญหา

หากนักศึกษาเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ของสถิติในชีวิตจริงจะช่วยสร้างพื้นฐานที่แข็งแกร่งในการเรียนรู้และใช้งานสถิติในอนาคต

ความสำคัญของสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติมีความสำคัญอันโดดเด่นในการวิเคราะห์ข้อมูลเนื่องจากมีบทบาทสำคัญในหลากหลายด้านดังนี้:

1. **การสร้างความเข้าใจ:** สถิติช่วยให้เราเข้าใจและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลที่เรามีอยู่ เช่น การหาแนวโน้ม, การกระจายของข้อมูล, และความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ
2. **การตัดสินใจทางธุรกิจ:** สถิติช่วยให้ผู้บริหารและนักวิเคราะห์ทางธุรกิจตัดสินใจในทิศทางที่ถูกต้อง โดยใช้ข้อมูลที่เป็นหลักฐานและคาดการณ์ที่มีความเชื่อถือได้
3. **การวิเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์:** ในการวิจัยทางวิทยาศาสตร์, สถิติช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการทดลองและการสร้างทฤษฎีใหม่
4. **การวิเคราะห์ทางการแพทย์:** ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางการแพทย์, สถิติช่วยให้เราสามารถทำนายโรค, ประสิทธิภาพของการรักษา, และการสร้างนโยบายสาธารณสุข
5. **การวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคม:** สถิติช่วยให้เราเข้าใจแนวโน้มและภาวะสังคมที่สำคัญ เช่น การวิเคราะห์ข้อมูลทางเศรษฐกิจ, การประเมินผลโครงการสังคม

ดังนั้น สถิติเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการช่วยให้เราวิเคราะห์และเข้าใจข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพในหลากหลายด้านของชีวิตและสาขาวิชาต่างๆ

แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการสถิติ

แนวคิดพื้นฐานในการสถิติเป็นพื้นฐานสำคัญที่เป็นฐานในการเรียนรู้และใช้งานสถิติ ซึ่งประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้:

1. **ตัวแปร (Variables):** การสถิติมักเกี่ยวข้องกับการศึกษาตัวแปร โดยตัวแปรสามารถเป็นข้อมูลที่สามารถวัดได้หรือเป็นข้อมูลที่อยู่ในรูปแบบของกลุ่ม ตัวแปรสามารถเป็นตัวแปรต้น (Independent variables) และตัวแปรตาม (Dependent variables) ซึ่งมักนำมาใช้ในการวิเคราะห์และสร้างโมเดลทางสถิติ
2. **การกระจาย (Distribution):** การกระจายของข้อมูลเป็นแนวคิดสำคัญในสถิติ เพราะมันช่วยให้เราเข้าถึงลักษณะการกระจายของข้อมูลว่าเป็นแบบไหน เช่น แบบเบียร์หรือแบบกระจายแบบปกติ
3. **ค่าสถิติ (Statistics):** ค่าสถิติเป็นตัวชี้วัดที่ใช้สำหรับอธิบายและวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีหลายประเภท เช่น ค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน, ความถี่, และอื่นๆ ซึ่งใช้เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูล

4. **การสร้างโมเดล (Modeling):** การสถิติมักใช้ในการสร้างโมเดลเพื่อทำนายผลลัพธ์หรือเพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้เครื่องมือทางสถิติต่างๆ เช่น การถดถอยเชิงเส้น, การสร้างโมเดลการจำลอง, หรือการใช้เทคนิคการทำนาย
5. **การทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing):** การทดสอบสมมติฐานเป็นกระบวนการที่สำคัญในการตรวจสอบว่ามีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มข้อมูลหรือไม่ ซึ่งเป็นการใช้สถิติเพื่อตัดสินใจว่ามีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่

ความสำคัญของของสถิติต่อธุรกิจ

สถิติมีความสำคัญอย่างมากต่อธุรกิจในหลายด้าน เพียงแค่บทบาทที่เสริมสร้างความเข้าใจในข้อมูลและช่วยในการตัดสินใจที่ดีขึ้นดังนี้:

1. **การวิเคราะห์ทางการตลาด:** สถิติช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูลการตลาด เช่น การศึกษาความต้องการของลูกค้า, การวิเคราะห์ความสำเร็จของแคมเปญโฆษณา, และการวิเคราะห์ผลของกิจกรรมการตลาดต่างๆ
2. **การบริหารจัดการธุรกิจ:** สถิติช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูลทางธุรกิจ เช่น การวิเคราะห์รายได้และกำไร, การประเมินประสิทธิภาพของการผลิต และการประเมินความเสี่ยงทางธุรกิจ
3. **การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์:** สถิติช่วยในการตัดสินใจทางกลยุทธ์ เช่น การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวางแผนยุทธศาสตร์การตลาด, การพัฒนาผลิตภัณฑ์, และการเตรียมการต่างๆ สำหรับอุตสาหกรรม
4. **การควบคุมคุณภาพ:** สถิติช่วยในการวิเคราะห์และประเมินคุณภาพของผลิตภัณฑ์หรือบริการ เพื่อให้มั่นใจได้ว่ามีคุณภาพมาตรฐานและตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้า
5. **การประเมินผล:** สถิติช่วยในการประเมินผลและการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการปรับปรุง การใช้สถิติในการทำแบบสำรวจหรือการวิเคราะห์ข้อมูลจากลูกค้าช่วยให้ธุรกิจสามารถปรับปรุงสินค้าหรือบริการของตนได้อย่างต่อเนื่อง

การนำสถิติมาใช้ในธุรกิจช่วยให้ผู้บริหารและนักวิเคราะห์ธุรกิจสามารถตัดสินใจอย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในการจัดการและพัฒนาธุรกิจของตน

ตัวอย่าง: การตัดสินใจเพื่อการวางแผนการผลิต

บริษัท XYZ ผลิตสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และกำลังพิจารณาเพิ่มการผลิตสินค้าใหม่เข้าสู่ไลน์ผลิตของตนก่อนที่จะตัดสินใจเรื่องนี้ พวกเขาต้องการทราบว่ามีความต้องการจำนวนสินค้าเท่าใดจากตลาดในอนาคต โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อมูลการขายของปีก่อนหน้า พวกเขาสามารถใช้สถิติเพื่อ:

1. **การคาดการณ์ปริมาณการขายในอนาคต:** การวิเคราะห์แนวโน้มของยอดขายในอดีตจะช่วยให้เราสามารถสร้างแบบจำลองที่คาดการณ์ปริมาณการขายในอนาคตได้อย่างแม่นยำ
2. **การประมาณค่าความเสี่ยง:** การใช้เทคนิคสถิติเพื่อประมาณค่าความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น เช่น การประมาณค่าความเสี่ยงในการลงทุนในการขยายกำลังการผลิตใหม่
3. **การวิเคราะห์ผลกระทบ:** การทำนายผลกระทบของการเพิ่มการผลิตสินค้าใหม่ต่อกำไรและกำลังการผลิตรวม ซึ่งจะช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการลงทุน

ดังนั้นการใช้สถิติในธุรกิจช่วยให้บริษัท XYZ มีข้อมูลที่แม่นยำและมั่นใจในการตัดสินใจเพื่อวางแผนการผลิตใหม่อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวอย่าง: การวิเคราะห์ข้อมูลการตลาดเพื่อวางแผนการโปรโมชัน

บริษัท ABC เป็นบริษัทที่ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและกำลังพิจารณาการจัดโปรโมชันเพื่อเพิ่มยอดขายในช่วงเดือนสุดท้ายของปี เพื่อวางแผนโปรโมชันที่เหมาะสมและมีผลสัมฤทธิ์ พวกเขาจึงใช้สถิติเพื่อ:

1. **การวิเคราะห์ข้อมูลลูกค้า:** การวิเคราะห์ข้อมูลลูกค้าเกี่ยวกับการซื้อที่ผ่านมา เช่น ระยะเวลาที่ทำการซื้อ, ประเภทสินค้าที่ซื้อบ่อยที่สุด, และจำนวนเงินที่ใช้ในการซื้อ เพื่อให้เข้าใจลักษณะและพฤติกรรมของลูกค้า
2. **การประมาณค่าความน่าสนใจของโปรโมชัน:** การใช้สถิติเพื่อประมาณค่าความน่าสนใจของโปรโมชัน เช่น ความน่าจะเป็นที่ลูกค้าจะสนใจและเข้ามาซื้อสินค้าที่มีโปรโมชัน
3. **การวิเคราะห์ผลกระทบ:** การทำนายผลกระทบของการจัดโปรโมชันต่อยอดขาย และการประเมินผลในการดำเนินการโปรโมชัน
4. **การทดลองสองกลุ่ม (A/B Testing):** การใช้สถิติในการทดลองสองกลุ่มเพื่อทดสอบประสิทธิภาพของแต่ละโปรโมชัน และเลือกโปรโมชันที่มีผลสูงสุด

ดังนั้นการใช้สถิติในการวิเคราะห์และวางแผนโปรโมชันในบริษัท ABC ช่วยให้บริษัทมีการตัดสินใจทางการตลาดที่มีความแม่นยำและมั่นใจได้ในการเพิ่มยอดขายและสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าได้อย่างเป็นระบบ

สรุป

ในบทนี้ได้ศึกษาถึงความสำคัญของสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลและการตัดสินใจในธุรกิจ โดยได้สรุปถึงวิธีการใช้สถิติในหลายด้านของธุรกิจ เช่น การวิเคราะห์ทางการตลาดเพื่อวางแผนการโปรโมชัน, การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ในการบริหารจัดการธุรกิจ, การควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์หรือ

บริการ, และการวางแผนการผลิต การใช้สถิติในธุรกิจช่วยให้ผู้บริหารและนักวิเคราะห์สามารถตัดสินใจอย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพในการจัดการและพัฒนาธุรกิจของตนอย่างเป็นระบบ

เอกสารอ้างอิง

- กัญไวนี สตอหลง & สุพัตรา แผนวิจิต. (2022). แนวทางแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบ ธุรกิจ ด้านสินเชื่อของธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย. *วารสาร สุขุทัยธรรมมาธิราช*, 35(2), 86-101.
- ณัฐารินทร์ กิตติพรวิรัช. (2023). การ วางแผน การเงิน ของ ผู้ ประกอบ การ ธุรกิจ ใน ประเทศ ไทย. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 1(8), 11-11.
- วิไล เอื้อปยฉัตร (2560). ความรู้ทางการเงิน: ตัวกำหนดและผลกระทบที่มีต่อพฤติกรรมออม. *วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา*, 25(47), 67-93.
- Berk, J., & DeMarzo, P. (2016). *Corporate Finance*. Pearson.
- Brealey, R. A., Myers, S. C., & Allen, F. (2017). *Principles of Corporate Finance*. McGraw-Hill Education.
- Brigham, E. F., & Houston, J. F. (2018). *Fundamentals of Financial Management*. Cengage Learning.
- Ross, S. A., Westerfield, R. W., Jordan, B. D., & Roberts, G. S. (2018). *Essentials of Corporate Finance*. McGraw-Hill Education.
- Sudsiri, W., Punatung, P. P., & Srisuraphol, W. (2021). แนวทาง การ พัฒนา ศักยภาพ การ วางแผน ทาง การเงิน สำหรับ สมาชิก วิสาหกิจ ชุมชน ใน ภาค ตะวันออก เฉียง เหนือ. *วารสาร บริหารธุรกิจ ศรีนครินทร์วิโรฒ*, 11(2), 18-34.

บทที่ 2

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญอย่างมากในการทำงานทางธุรกิจ เนื่องจากมีบทบาทสำคัญในการเตรียมข้อมูลที่เป็นพื้นฐานสำหรับการวิเคราะห์และการตัดสินใจในระดับต่างๆ การเลือกและการสำรวจข้อมูลเป็นขั้นตอนแรกที่สำคัญในกระบวนการเก็บข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์และเชื่อถือได้ การออกแบบแบบสำรวจมุ่งเน้นการเตรียมคำถามและโครงสร้างแบบสำรวจให้เหมาะสมเพื่อเก็บข้อมูลที่ต้องการ และการกระจายและการจัดเก็บข้อมูลมีความสำคัญในการสร้างระบบเก็บข้อมูลที่มีประสิทธิภาพและปลอดภัย เพื่อให้สามารถเข้าถึงและนำข้อมูลไปใช้งานได้สะดวกและรวดเร็ว ดังนั้น กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นหัวใจสำคัญที่เตรียมพร้อมสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลและการตัดสินใจในองค์กร

การเลือกและการสำรวจข้อมูล

การเลือกและการสำรวจข้อมูลเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพสำหรับการวิเคราะห์และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในองค์กร การเลือกข้อมูลเริ่มต้นจากการระบุวัตถุประสงค์และคำถามวิจัยที่ต้องการตอบ เพื่อให้สามารถเลือกเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องและมีประโยชน์ตามความต้องการ เช่น หากต้องการศึกษาความพึงพอใจของลูกค้าในผลิตภัณฑ์ ก็จะต้องระบุว่าต้องการทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจ และเลือกเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องเช่น ความพึงพอใจในคุณภาพสินค้า การบริการหลังการขาย หรือราคาของสินค้า

การสำรวจข้อมูลเป็นขั้นตอนที่ใช้เครื่องมือและวิธีการต่างๆ เพื่อเก็บข้อมูลจากแหล่งต่างๆ อย่างเชื่อถือได้ เช่น การใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ หรือการส่งอีเมลล์สอบถาม เพื่อรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมาย การสำรวจข้อมูลต้องมีการวางแผนและออกแบบอย่างเหมาะสมเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นประโยชน์ โดยคำถามที่ถูกต้องและค่านวนการตัดสินใจในการสำรวจข้อมูลจะช่วยให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพและสามารถนำมาวิเคราะห์และใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสมในการตัดสินใจในธุรกิจ

วิธีการเลือกข้อมูล

การเลือกข้อมูลเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์และมีคุณภาพสำหรับการวิเคราะห์และการใช้ประโยชน์ในองค์กร คือขั้นตอนหลักในการเลือกข้อมูล:

1. **ระบุวัตถุประสงค์และคำถามวิจัย:** กำหนดวัตถุประสงค์ของการเก็บข้อมูลและคำถามวิจัยที่ต้องการตอบ เพื่อให้เก็บข้อมูลที่เป็นประโยชน์และเกี่ยวข้องกับความต้องการของการวิเคราะห์หรือการตัดสินใจที่จะทำในธุรกิจ

2. **กำหนดประเภทข้อมูลที่ต้องการ:** ระบุประเภทข้อมูลที่ต้องการเก็บ เช่น ข้อมูลปริมาณ, ข้อมูลคุณภาพ, ข้อมูลสภาพเศรษฐกิจ, หรือข้อมูลทางสังคม
3. **เลือกแหล่งข้อมูลที่เหมาะสม:** ค้นหาแหล่งข้อมูลที่เหมาะสมและเชื่อถือได้ เช่น ฐานข้อมูลออนไลน์, ข้อมูลจากหน่วยงานราชการ, หรือการสำรวจข้อมูลจากผู้ใช้บริการ
4. **วางแผนกระบวนการเก็บข้อมูล:** วางแผนกระบวนการเก็บข้อมูลอย่างรอบคอบโดยคำนึงถึงวิธีการเก็บข้อมูล เช่น การสำรวจข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม, การสร้างฐานข้อมูลออนไลน์, หรือการนำเข้าข้อมูลจากแหล่งอื่น
5. **ทดสอบและปรับปรุงกระบวนการ:** ทดสอบและปรับปรุงกระบวนการเก็บข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพและเชื่อถือได้ โดยอาจต้องทดสอบการสำรวจข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมายก่อนการนำไปใช้จริง

การเลือกข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพจะช่วยให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์และเชื่อถือได้สำหรับการวิเคราะห์และการตัดสินใจในธุรกิจ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในงานวิจัยหรือการสำรวจข้อมูล, "ประชากร" (population) หมายถึง กลุ่มทั้งหมดของบุคคลหรือองค์กรที่ต้องการศึกษาหรือสำรวจข้อมูล เป็นกลุ่มที่มีลักษณะที่ต้องการให้ข้อมูลและทำการวิจัย

"กลุ่มตัวอย่าง" (sample) คือ ส่วนหนึ่งของประชากรที่ถูกเลือกมาเพื่อทำการวิจัยหรือสำรวจข้อมูล มักจะเลือกมาเพียงบางส่วนเท่านั้นเนื่องจากการสำรวจทั้งหมดของประชากรอาจไม่เป็นไปตามความเป็นจริง การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็น Representative of the population จะช่วยให้สามารถทำข้อสรุปหรือนำเสนอผลลัพธ์ที่สามารถนำไปใช้งานได้ประชากรทั้งหมดได้ถูกต้องและเชื่อถือได้ เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างเป็น Representative of the population มักจะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างออกมาจากประชากร แบ่งเป็นสองวิธีหลักๆ คือการสุ่มแบบสุ่มสมบูรณ์ (Simple Random Sampling) และการสุ่มแบบชั้น (Stratified Sampling) โดยการสุ่มแบบสุ่มสมบูรณ์เลือกตัวอย่างโดยไม่มีกำหนดกลุ่มหรือแบ่งประชากร ในขณะที่การสุ่มแบบชั้นจะแบ่งประชากรออกเป็นกลุ่มย่อยตามลักษณะที่สนใจ และสุ่มตัวอย่างจากกลุ่มแต่ละกลุ่มนั้นๆ เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับประชากรในทุกๆ ด้าน

การเลือกตัวอย่างแบบใช้ความน่าจะเป็น

การเลือกตัวอย่างแบบใช้ความน่าจะเป็น (probability sampling) เป็นวิธีการที่ให้โอกาสให้กับทุกตัวอย่างในประชากรที่ต้องการศึกษาหรือสำรวจข้อมูลเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและเชื่อถือได้ในการสรุปผลลัพธ์ วิธีการเลือกตัวอย่างแบบใช้ความน่าจะเป็นมีหลายวิธีเช่น:

1. **การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling):** ในวิธีนี้ เลือกตัวอย่างจากประชากรโดยไม่มีคำนึงถึงลักษณะหรือแบ่งกลุ่ม แต่เพียงแค่สุ่มตัวอย่างออกมาจากประชากรโดยมีโอกาสเท่าๆ กันทุกตัวอย่าง
2. **การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling):** ในวิธีนี้ ประชากรจะถูกแบ่งเป็นกลุ่มย่อยตามลักษณะที่สนใจ เช่น อายุ, เพศ, หรือระดับการศึกษา และจากนั้นจะสุ่มตัวอย่างออกมาจากแต่ละกลุ่มย่อยนั้นๆ
3. **การสุ่มแบบเป็นระบบ (Systematic Sampling):** ในวิธีนี้ กำหนดระยะห่างระหว่างตัวอย่างที่สุ่มออกมา แล้วเลือกตัวอย่างตามลำดับที่กำหนด
4. **สุ่มแบบสุ่มตัวอย่างแบบตัวเลือกสุ่มแบบสมมาตร (Stratified Random Sampling with Proportional Allocation):** ในวิธีนี้ การสุ่มตัวอย่างจะใช้โครงสร้างการแบ่งกลุ่มแบบชั้น เพื่อสุ่มตัวอย่างจากแต่ละกลุ่มโดยมีจำนวนตัวอย่างที่สัดส่วนตรงกับปริมาณของกลุ่มนั้นในประชากรทั้งหมด

การเลือกตัวอย่างแบบใช้ความน่าจะเป็นช่วยให้ผู้วิจัยหรือผู้สำรวจข้อมูลได้รับผลการวิจัยที่เชื่อถือได้และมีความสัมพันธ์กับประชากรทั้งหมดโดยสุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพและไม่มีการเลือกเฉพาะบางกลุ่มเท่านั้น

การเลือกตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น

การเลือกตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (non-probability sampling) คือ วิธีการที่ผู้วิจัยหรือผู้สำรวจข้อมูลเลือกตัวอย่างจากประชากรโดยไม่ให้โอกาสเท่าๆ กันให้กับทุกตัวอย่างในประชากร วิธีการเลือกตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็นมักใช้ในกรณีที่มีข้อจำกัดในการทำการวิจัยหรือสำรวจข้อมูล และไม่สามารถใช้วิธีการสุ่มได้ เช่น มีค่าใช้จ่ายสูง, ไม่สะดวกในการเข้าถึงประชากร, หรือมีเวลาจำกัด เป็นต้น

วิธีการเลือกตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็นสามารถแบ่งได้เป็นหลายรูปแบบ เช่น:

1. **การเลือกตัวอย่างแบบตามสมัครใจ (Convenience Sampling):** เลือกตัวอย่างโดยการเลือกตามความสะดวกหรือความสมัครใจของผู้วิจัยหรือผู้สำรวจข้อมูล เช่น การสำรวจความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมงานสัมมนา

2. **การเลือกตัวอย่างแบบจำกัด (Purposive Sampling):** เลือกตัวอย่างโดยคำนึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติที่ต้องการศึกษา และเลือกตัวอย่างที่ตรงตามลักษณะหรือคุณสมบัตินั้น เช่น การเลือกตัวอย่างคนที่มีประสบการณ์ในงานเฉพาะ
3. **การเลือกตัวอย่างแบบตามตำแหน่ง (Quota Sampling):** กำหนดโควตาให้กับกลุ่มหรือลักษณะที่สนใจ เช่น โควตาของอายุ, เพศ, หรือระดับการศึกษา แล้วเลือกตัวอย่างจากแต่ละกลุ่มให้ครบตามโควตาที่กำหนด

การเลือกตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็นมักใช้เมื่อมีข้อจำกัดหรือเงื่อนไขที่ทำให้การสุ่มไม่เป็นไปตามความเป็นจริง แต่ควรระมัดระวังในการวิเคราะห์และสรุปผลของการวิจัยหรือการสำรวจข้อมูล เนื่องจากอาจมีการสะท้อนผลลัพธ์ที่ไม่สามารถแยกแยะความเป็นจริงของประชากรได้ถูกต้อง

การออกแบบแบบสำรวจ

การออกแบบแบบสำรวจเป็นขั้นตอนสำคัญที่มีผลต่อคุณภาพของข้อมูลที่สะสมได้ ดังนั้น การออกแบบแบบสำรวจควรคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพในการใช้ประโยชน์ ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้:

1. **กำหนดวัตถุประสงค์ของการสำรวจ:** กำหนดวัตถุประสงค์หรือคำถามวิจัยที่ต้องการตอบหรือข้อมูลที่ต้องการเก็บ เพื่อช่วยให้การสำรวจมีความมุ่งหวังและเหมาะสมต่อเนื้อหาที่ต้องการตรวจสอบ
2. **เลือกวิธีการสำรวจ:** เลือกวิธีการสำรวจที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์และลักษณะของประชากร เช่น การสำรวจด้วยแบบสอบถาม, การสัมภาษณ์, การสังเกตการณ์
3. **ออกแบบคำถาม:** ออกแบบคำถามให้มีความชัดเจนและเข้าใจได้ง่าย ไม่มีคำถามที่สับสนหรือกำหนดมากเกินไป เพื่อป้องกันการเข้าใจผิดและข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง
4. **วางโครงสร้างและลำดับของคำถาม:** การวางโครงสร้างและลำดับของคำถามให้มีระเบียบจากคำถามที่ง่ายไปสู่คำถามที่ยาก หรือจากคำถามที่ไม่เป็นส่วนต่อเนื่องไปสู่คำถามที่เป็นส่วนต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำแบบสำรวจ
5. **ทดสอบและปรับปรุงแบบสำรวจ:** ทดสอบแบบสำรวจกับกลุ่มเล็กของผู้ร่วมสำรวจเพื่อให้แน่ใจว่าคำถามเข้าใจได้ และไม่มีข้อผิดพลาด จากนั้นปรับปรุงและปรับแก้ตามความเหมาะสม
6. **การจัดการและการสำรวจ:** จัดทำและดำเนินการสำรวจตามแบบทดสอบที่ออกแบบไว้ ให้เก็บข้อมูลที่สะสมได้มาอย่างถูกต้องและครบถ้วน

7. **การวิเคราะห์ข้อมูล:** วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากการสำรวจอย่างถูกต้อง และสรุปผลลัพธ์ที่ได้ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยหรือการสำรวจข้อมูล

การออกแบบแบบสำรวจอย่างถูกต้องและเหมาะสมจะช่วยให้การสำรวจมีประสิทธิภาพและนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

ตัวอย่างการออกแบบแบบสำรวจเพื่อศึกษาความคิดเห็นของลูกค้าต่อการบริการในร้านอาหารดังนี้:

1. **วัตถุประสงค์ของการสำรวจ:** วัตถุประสงค์คือการเก็บความคิดเห็นและความพึงพอใจของลูกค้าต่อการบริการในร้านอาหาร เพื่อปรับปรุงคุณภาพและบริการให้ดียิ่งขึ้น
2. **วิธีการสำรวจ:** ใช้แบบสอบถาม (questionnaire) เป็นเครื่องมือในการสำรวจ โดยทำการกรอกข้อมูลผ่านการสอบถามลูกค้าโดยตรง
3. **ออกแบบคำถาม:** จะมีคำถามที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์การบริการ รวมถึงความพึงพอใจในเมนูอาหาร, บรรยากาศในร้าน, การบริการจากพนักงาน เป็นต้น
4. **วางโครงสร้างและลำดับของคำถาม:** จัดลำดับคำถามให้มีระเบียบ เริ่มจากคำถามที่ง่ายและไม่กระทบต่อความเป็นส่วนต่อเนื่องไปจนถึงคำถามที่มีความเชื่อถือได้สูงที่สุด
5. **ทดสอบและปรับปรุงแบบสำรวจ:** ทำการทดสอบแบบสำรวจกับกลุ่มเล็กของลูกค้าเพื่อตรวจสอบความเข้าใจและความถูกต้องของคำถาม และทำการปรับปรุงตามความเหมาะสม
6. **การจัดการและการสำรวจ:** ส่งแบบสำรวจให้กับลูกค้าที่มาใช้บริการ และรวบรวมข้อมูลที่ได้รับ
7. **การวิเคราะห์ข้อมูล:** วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับเพื่อหาข้อสรุปและแนวโน้มของความคิดเห็นของลูกค้า และจัดทำรายงานสรุปผลเพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงบริการในร้านอาหาร

ดังนั้น การออกแบบแบบสำรวจนี้มีเป้าหมายชัดเจนและเป็นรายละเอียด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีประโยชน์และสามารถนำไปปรับปรุงการบริการในร้านอาหารได้อย่างเหมาะสม

การกระจายและการจัดเก็บข้อมูล

การกระจายและการจัดเก็บข้อมูลเป็นหัวข้อที่สำคัญในวิชาสถิติ เนื่องจากมันเป็นพื้นฐานที่ต้องเรียนรู้เพื่อทำความเข้าใจข้อมูลและนำมาวิเคราะห์ในด้านต่างๆ ในแนววิชาสถิติ การได้เรียนรู้เกี่ยวกับการกระจายของข้อมูล เช่น การใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การกระจายเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแจกแจงของข้อมูลต่างๆ ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์และอธิบายข้อมูลในรูปแบบที่

ชัดเจน นอกจากนี้ การศึกษาเรื่องการจัดเก็บข้อมูลในรูปแบบต่างๆ เช่น การสุ่มตัวอย่าง, การออกแบบแบบสำรวจ, และเทคนิคทางสถิติที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ การเรียนรู้เรื่องนี้จะ เป็นพื้นฐานที่สำคัญในการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไปในสาขาที่เกี่ยวข้องกับสถิติและการวิเคราะห์ข้อมูลในอนาคต

สถิติเชิงบรรยาย (Descriptive Statistics)

สถิติเชิงบรรยาย (Descriptive Statistics) เป็นเครื่องมือสำคัญในการรวมและอธิบายข้อมูลที่มีอยู่ในรูปแบบที่เข้าใจง่าย โดยมักใช้สำหรับการสรุปข้อมูลและการเข้าใจลักษณะเฉพาะของข้อมูล นี้คือสูตรที่ใช้ในสถิติเชิงบรรยาย:

1. ค่ากลาง (Measures of Central Tendency):

- Mean (ค่าเฉลี่ย):

$$\bar{x} = \frac{\sum_{i=1}^n x_i}{n}$$

- Median (ค่ามัธยฐาน): มัธยฐาน คือ ค่าที่มีตำแหน่งอยู่กึ่งกลางของข้อมูลทั้งหมด เมื่อเรียงเรียงข้อมูลจากน้อยที่สุดไปหาค่าที่มากที่สุด หรือจากค่าที่มากที่สุดไปหาค่าที่น้อยที่สุด เราอาจใช้ตัวย่อ "Med" แทนค่ามัธยฐานของข้อมูล ค่ามัธยฐานอาจเป็นค่าใดค่าหนึ่งของข้อมูล หรืออาจเป็นค่าที่คำนวณขึ้นมาใหม่ ซึ่งไม่ตรงกับค่าของข้อมูลใดๆก็ได้ ค่ามัธยฐานนิยมใช้กับข้อมูล ซึ่งสูงกว่าหรือต่ำกว่าค่าอื่นมากๆ

$$Mdn = \frac{N+1}{2}$$

- Mode (ฐานนิยม): คือค่าที่ปรากฏบ่อยที่สุดในชุดข้อมูล

2. การกระจาย (Measures of Dispersion):

- Range (ช่วงของข้อมูล): $\text{Range} = \text{Max}(X) - \text{Min}(X)$
- Variance (ความแปรปรวน):

$$s^2 = \frac{\sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2}{n-1}$$

- Standard Deviation (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน): $S = \sqrt{S^2}$

3. การกระจายรูปแบบ (Shape of Distribution):

- Skewness (ค่าสเกอว์เนส): วัดความเบ้หางของการกระจายของข้อมูล ถ้ามีค่ามากกว่า 0 แสดงว่ามีการเบ้หางไปทางขวา ถ้ามีค่าน้อยกว่า 0 แสดงว่ามีการเบ้หางไปทางซ้าย
- Kurtosis (ค่าเคิร์ทโทซิส): วัดความแตกต่างของหางยาวระหว่างการกระจายของข้อมูลกับการกระจายเส้นกลาง ค่ามากกว่า 3 หมายถึงมีหางยาวกว่าการกระจายปกติ ค่าน้อยกว่า 3 หมายถึงมีหางสั้นกว่าการกระจายปกติ

4. การกระจายเชิงตัวแปร (Measures of Variability):

- Percentile (เปอร์เซนไทล์): เปอร์เซนไทล์ (Percentile) เป็นค่าที่ใช้ในการแบ่งข้อมูลออกเป็นช่วงๆ โดยใช้เปอร์เซนไทล์เป็นตัวบ่งชี้ เช่น ค่าเปอร์เซนไทล์ที่ 25 (หรือ P25) คือค่าที่แบ่งข้อมูลออกเป็นส่วนของ 25% ที่มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับค่านั้น ในขณะที่ 75 เปอร์เซนไทล์ (หรือ P75) คือค่าที่แบ่งข้อมูลออกเป็นส่วนของ 75% ที่มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับค่านั้น
- เดไซล์ (Decile) เป็นค่าที่ใช้ในการแบ่งข้อมูลออกเป็น 10 ส่วนเท่าๆ กัน โดยใช้เดไซล์เป็นตัวบ่งชี้ เช่น ค่าเดไซล์ที่ 1 (หรือ D1) คือค่าที่แบ่งข้อมูลออกเป็นส่วนของ 10% ที่มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับค่านั้น ในขณะที่ ค่าเดไซล์ที่ 10 (หรือ D10) คือค่าที่แบ่งข้อมูลออกเป็นส่วนของ 90% ที่มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับค่านั้น
- ควอนไทล์ (Quantile) เป็นค่าที่ใช้ในการแบ่งข้อมูลออกเป็นส่วนๆ โดยมีค่ากำหนดล่วงหน้า เช่น ควอนไทล์ที่ 25 (หรือ Q1) คือค่าที่แบ่งข้อมูลออกเป็นส่วนของ 25% ที่มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับค่านั้น ในขณะที่ ควอนไทล์ที่ 75 (หรือ Q3) คือค่าที่แบ่งข้อมูลออกเป็นส่วนของ 75% ที่มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับค่านั้น

5. การสรุปข้อมูล (Data Summary):

- Frequency Distribution (การกระจายความถี่): การแบ่งข้อมูลออกเป็นช่วงๆ และนับจำนวนข้อมูลที่อยู่ในแต่ละช่วง
- Histogram (ฮิสโตแกรม): กราฟแสดงการกระจายความถี่ของข้อมูล

6. การวัดความสัมพันธ์ (Correlation):

- **Correlation Coefficient (สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์):** วัดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร มีค่าอยู่ระหว่าง -1 ถึง 1 โดยค่าใกล้ 1 แสดงถึงความสัมพันธ์แบบบวก และค่าใกล้ -1 แสดงถึงความสัมพันธ์แบบลบ

เหล่านี้เป็นสูตรพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์และอธิบายข้อมูลในรูปแบบของสถิติเชิงบรรยาย

สรุป

ในบทนี้ ได้ศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการที่สำคัญในการเก็บรวบรวมข้อมูลและการนำเสนอข้อมูลในสถิติ ซึ่งเริ่มต้นด้วยการเลือกและการสำรวจข้อมูล ซึ่งเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการเริ่มต้นวิเคราะห์ข้อมูล จำเป็นต้องทราบข้อมูลที่ต้องการทราบจะอยู่ที่ไหนและมีลักษณะอย่างไร จากนั้นทำการศึกษาถึงการออกแบบแบบสำรวจ ซึ่งเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดโครงสร้างและขั้นตอนที่เหมาะสมในการสำรวจข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและน่าเชื่อถือ รวมถึงการกระจายและการจัดเก็บข้อมูล ซึ่งเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการจัดระบบข้อมูลให้เหมาะสมและเข้าถึงได้ง่าย การรู้จักกับวิธีการกระจายข้อมูลที่เหมาะสม เพื่อให้สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังศึกษาถึงการเลือกตัวอย่าง ซึ่งเป็นกระบวนการที่สำคัญในการทำนายหรือวิเคราะห์ทั่วไป เราได้เรียนรู้วิธีการเลือกตัวอย่างที่ใช้ความน่าจะเป็นและไม่ใช้ความน่าจะเป็น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้จริงและแทนความเป็นจริงของประชากรอย่างเหมาะสม

เอกสารอ้างอิง

บทที่ 3

การแสดงผลข้อมูล

บทที่ 3 การแสดงผลข้อมูลเป็นขั้นตอนสำคัญในการสื่อสารข้อมูลและการนำเสนอผลลัพธ์จากการวิเคราะห์ข้อมูลให้ผู้อื่นเข้าใจได้ง่าย โดยมาตรฐานของการแสดงผลข้อมูลที่ครอบคลุมถึงการใช้มาตรวัดของข้อมูล เช่น เฉลี่ย มัธยฐาน และฐานนิยม เพื่อสรุปข้อมูลตัวเลขอย่างถูกต้อง การใช้กราฟและแผนภูมิ เช่น กราฟแท่ง เส้น หรือวงกลม เป็นวิธีที่ดีในการแสดงแนวโน้มและความสัมพันธ์ของข้อมูล นอกจากนี้ การจัดเรียงข้อมูลในรูปแบบตารางช่วยให้ข้อมูลมีการจัดเรียงและอ่านออกมาได้ง่าย โดยระบุค่าตัวเลขและข้อความที่เกี่ยวข้อง สุดท้ายการใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายและคำอธิบายที่ชัดเจนช่วยให้ข้อมูลและผลลัพธ์จากการวิเคราะห์เข้าใจได้อย่างถูกต้องและง่าย

มาตรวัดของข้อมูล

เนื่องจากตัวแปรที่ศึกษาจะมีระดับของการวัดที่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงต้องมีกฎเกณฑ์ที่เป็นระบบเพื่อใช้ในการวัดข้อมูล กฎเกณฑ์ดังกล่าวเรียกว่า “มาตรวัดของข้อมูล”

มาตรวัดของข้อมูลมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. ขนาด

ขนาดหมายถึง ความมากหรือน้อย

2. ความเท่ากันของช่วงคะแนน

หมายถึง ความหมายของตัวเลขแต่ละช่วงมีความหมายเหมือนกัน หรือค่าของคะแนนแต่ละช่วงมีความเท่ากัน

3. ความมีศูนย์สมบูรณ์

หมายถึง ตัวแปรมีหรือไม่มีศูนย์สมบูรณ์ เช่น ตัวแปรอัตราดอกเบี้ย 0% บ่งบอกว่า ผลตอบแทนเป็นศูนย์ แสดงว่าตัวแปรอัตราดอกเบี้ยมีศูนย์สมบูรณ์ ตัวแปรเกรดของนักศึกษา 4 3 2 1 และ 0 ถ้า นักศึกษาได้เกรด 0 เกรด 0 หมายถึงเป็นศูนย์สมมติเพราะนักศึกษาอาจจะไม่มีคะแนนแต่หากว่าคะแนนที่ได้ไม่ถึงเกณฑ์ จึงได้ 0

ดังนั้นระดับการวัดของตัวแปร (Level of Measurement) เป็นการแบ่งค่าของตัวแปรที่วัดมาได้ ออกเป็นระดับเพื่อให้สามารถเลือกใช้สถิติได้อย่างถูกต้อง โดยแบ่งเป็น 4 ระดับดังนี้

1. การวัดระดับนามมาตรา (Nominal Scale)

2. การวัดระดับอันดับมาตรา (Ordinal Scale)
3. การวัดระดับช่วงมาตรา (Interval Scale)
4. การวัดระดับอัตราส่วนมาตรา (Ratio Scale)

การวัดระดับนามมาตรา (Nominal Scale)

เป็นระดับต่ำสุดของตัวแปร ซึ่งจัดแบ่งเป็นประเภทหรือกลุ่มโดยระบุความแตกต่างเป็นชื่อหรือสัญลักษณ์เท่านั้น มิได้บ่งชี้ถึงความแตกต่างในคุณค่า หรือคุณภาพใดๆ ไม่สามารถจัดเรียงลำดับก่อนหลัง หรือสูงต่ำได้ แต่หน่วยมีความเป็นอิสระจากกันอย่างเด็ดขาด อาจใช้ตัวเลขแทนได้ (เพศชาย คือ 1 เพศหญิง คือ 2)

ตัวอย่าง

เพศ : ชาย หญิง

อาชีพ : ข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ รับจ้าง อาชีพส่วนตัว เกษตรกร อื่นๆ

การวัดระดับอันดับมาตรา (Ordinal Scale)

เป็นระดับที่สูงกว่าระดับแบ่งกลุ่มมาตราหรือนามมาตรา สามารถแบ่งเป็นกลุ่มได้ ระบุความแตกต่างโดยให้เป็นชื่อหรือสัญลักษณ์ สามารถจัดเรียงลำดับได้ และแสดงความมากน้อยได้ แต่ไม่สามารถนำผลมาบวก ลบ คูณหารกันได้

ตัวอย่าง

ชั้นยศ : นายสิบ นายดาบ นายร้อย นายพัน นายพล

ความสวยของผู้หญิง : ความสวยมาก สวยปานกลาง ความสวยพอใช้ ไม่สวย

ทัศนคติ : เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉยๆ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

สถานะทางการเงิน : ฐานะร่ำรวย ฐานะปานกลาง ฐานะยากจน

การวัดระดับช่วงมาตรา (Interval Scale)

เป็นระดับที่ความละเอียดสูงกว่าระดับแบ่งกลุ่มมาตราและอันดับมาตรา มีความแตกต่างของแต่ละหน่วย และลำดับขั้นสูงต่ำมากน้อย รวมถึงความแตกต่างระหว่างหน่วยว่ามีเท่าใด (แต่ละช่วง ความแตกต่างเท่ากัน) สามารถนำมาบวก ลบ คูณ หารได้ แต่ไม่มีจุดศูนย์แท้ (หรือศูนย์สมมติ)

ตัวอย่าง

เกรดเฉลี่ยของนักศึกษา : A, B, C, D และ F (เกรด F ไม่ได้หมายความว่าคะแนนเท่ากับศูนย์ หากแต่คะแนนไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนด)

อุณหภูมิ : 0°C , 50°C (อุณหภูมิ 0°C ไม่ได้หมายความว่าไม่มีความเย็นเลย)

การวัดระดับอัตราส่วนมาตรา (Ratio Scale)

เป็นระดับความละเอียดสูงสุดของการวัดตัวแปรแสดงความแตกต่างของตัวแปรระดับแบ่งกลุ่มมาตรา
ระดับอันดับมาตรา และระดับช่วงมาตรา โดยมีจุดศูนย์แท้ (Absolute Zero) หรือค่าศูนย์ ตาม
ธรรมชาติ (Natural Zero) คือความไม่มีลักษณะนั้นๆ เลย เป็นข้อมูลตัวเลขนำมาบวก ลบ คูณ หาร
ได้

ตัวอย่าง

อายุ: 10 ปี 20 ปี 33 ปี

ความยาว: 123 เซนติเมตร 145 เซนติเมตร 234 เซนติเมตร

น้ำหนัก: 48 กิโลกรัม 56 กิโลกรัม 70 กิโลกรัม

จำนวนบุตร: 3 คน 4 คน 7 คน

รายจ่ายต่อเดือน: 23,000 บาท 34,000 บาท 12,000 บาท

กราฟและแผนภูมิที่เหมาะสม

การสร้างตาราง

การนำเสนอข้อมูลที่เข้าใจง่าย

สรุป

การวิเคราะห์และการจำแนกประเภทของธุรกิจตามลักษณะและกลยุทธ์ทางธุรกิจเป็น
กระบวนการที่สำคัญในการเข้าใจและจำแนกประเภทของธุรกิจตามลักษณะและกลยุทธ์ที่ใช้ในการ
ดำเนินธุรกิจ เพื่อให้สามารถสรุปแนวโน้มและการเปลี่ยนแปลงในตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ
ขั้นตอนการวิเคราะห์ธุรกิจตามลักษณะและกลยุทธ์ทางธุรกิจรวมถึงการสำรวจลักษณะพื้นฐานของ
ธุรกิจ, การวิเคราะห์กลยุทธ์ทางธุรกิจ, การวิเคราะห์ตลาดและผู้ต้องการ, การวิเคราะห์ความสามารถ
และความเสี่ยง, และการวิเคราะห์กลยุทธ์การทำงาน นอกจากนี้ยังมีการวิเคราะห์ทางการเงินเข้ามา
เสริมความเข้าใจในด้านการเงินของธุรกิจ เช่น การวิเคราะห์สถานะการเงินปัจจุบัน, การวิเคราะห์
รายได้และรายจ่าย, การวิเคราะห์ความสามารถในการจ่ายหนี้, การวิเคราะห์อัตราผลกำไรและกำไร
ขาดทุน, และการวิเคราะห์การเงินอื่นๆ เพื่อให้ผู้บริหารสามารถทำความเข้าใจและวางแผนกลยุทธ์
ทางธุรกิจให้เหมาะสมกับเป้าหมายและทรัพยากรขององค์กร

แบบฝึกหัด

1. การวิเคราะห์ SWOT ทำอย่างไร
2. งบแสดงฐานะทางการเงิน (Balance Sheet) มีส่วนประกอบใดบ้าง

เอกสารอ้างอิง

- พรรณภา ชูนิมิตรกุล. (2563). การเงินธุรกิจ. กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- Aldrich, H. E., Brumana, M., Campopiano, G., & Minola, T. (2021). Embedded but not asleep: Entrepreneurship and family business research in the 21st century. *Journal of Family Business Strategy*, 12(1), 100390.
- Amar, M. Y., Syariati, A., & Rahim, F. R. (2019). Enhancing hotel industry performance through service based resources and strategic entrepreneurship (Case Study At Hotel Industries In Indonesia). *Academy of Entrepreneurship Journal*, 25(3), 1-10.
- Hisrich, R. D., Peters, M. P., & Shepherd, D. A. (2017). *Entrepreneurship*. McGraw-Hill Education.
- Koval, N. (2020). Budget system and accounting in budgetary institutions. *Three Seas Economic Journal*, 1(1), 7-13.
- Sukarno, D. B., Umar, H., & Ramli, A. H. (2020). The Effect of Corporate Entrepreneurship, Organizational Culture Through Innovation of Firm Performance in The Strategic Industry of State Deffense. *American Research Journal of Business and Management*, 6(1), 1-5.
- Timmons, E., & Spinelli, S. (2003). Entrepreneurship for the 21 St Century. *New venture creation*, 3, 249-256.

Valliere, D. (2017). Belief patterns of entrepreneurship: exploring cross-cultural logics. *International Journal of Entrepreneurial Behavior & Research*, 23(2), 245-266.

บทที่ 4

การนำเครื่องมือทางการเงินในการบริหารด้านสินทรัพย์

การนำเครื่องมือทางการเงินมาใช้ในการบริหารด้านสินทรัพย์เป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้ธุรกิจสามารถจัดการสินทรัพย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมั่นคง ซึ่งการวิเคราะห์และการจัดการสินทรัพย์ในธุรกิจเป็นกระบวนการที่สำคัญที่ช่วยให้ผู้บริหารเข้าใจถึงโครงสร้างและมูลค่าของสินทรัพย์ที่มีในองค์กร เพื่อวางแผนกลยุทธ์ในการใช้สินทรัพย์อย่างเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของธุรกิจ ในขณะเดียวกัน เครื่องมือทางการเงินที่ช่วยในการจัดการสินทรัพย์มีความสำคัญอย่างมากในการสร้างความเชื่อมั่นในการตัดสินใจและการบริหารจัดการทางการเงินของธุรกิจให้มีประสิทธิภาพที่สูงที่สุดได้

การวิเคราะห์และการจัดการสินทรัพย์ในธุรกิจ

การวิเคราะห์และการจัดการสินทรัพย์ในธุรกิจเป็นกระบวนการที่สำคัญที่ช่วยให้ธุรกิจสามารถทราบถึงโครงสร้างและมูลค่าของสินทรัพย์ที่มีอยู่ในองค์กรได้อย่างชัดเจน กระบวนการนี้มุ่งเน้นการวิเคราะห์สินทรัพย์ที่มีในธุรกิจเพื่อให้เข้าใจถึงค่าเสียหายและความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น รวมถึงการจัดการสินทรัพย์ให้เหมาะสมกับเป้าหมายและยุทธศาสตร์ของธุรกิจ เช่น การลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นในการบำรุงรักษาสินทรัพย์ การพัฒนาแผนการลงทุนที่มีความเสี่ยงต่ำและมีผลตอบแทนที่ดี การวิเคราะห์และการจัดการสินทรัพย์ยังช่วยในการจัดสรรทรัพยากรทางการเงินให้เหมาะสม โดยเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์และลดความเสี่ยงทางการเงินในองค์กร (Asquith, P., & Weiss, L. A., 2019)

วิธีการการวิเคราะห์และการจัดการสินทรัพย์ในธุรกิจ

การวิเคราะห์และการจัดการสินทรัพย์ในธุรกิจเป็นกระบวนการที่มีหลายขั้นตอนเพื่อให้ธุรกิจสามารถจัดการสินทรัพย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมุ่งเน้นไปที่ความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ดังต่อไปนี้:

1. **การวิเคราะห์สินทรัพย์ที่มีอยู่:** การวิเคราะห์ลักษณะและคุณลักษณะของสินทรัพย์ที่มีในธุรกิจ เช่น ค่าบัญชี, ค่าตลาด, และการเปลี่ยนแปลงของสินทรัพย์ในเวลาต่างๆ
2. **การวิเคราะห์ความเสี่ยง:** การพิจารณาความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ เช่น ความเสี่ยงในการเสื่อมค่าของสินทรัพย์, ความเสี่ยงในการล้มละลายของตลาด, และความเสี่ยงทางการเงิน
3. **การจัดการสินทรัพย์:** การวางแผนและการดำเนินการในการจัดการสินทรัพย์เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายและยุทธศาสตร์ของธุรกิจ เช่น การลดค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษา, การนำสินทรัพย์มาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด และการจัดสรรทรัพยากรทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ
4. **การวิเคราะห์และการติดตามผล:** การตรวจสอบผลการดำเนินงานของการจัดการสินทรัพย์ และการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายและยุทธศาสตร์ของธุรกิจในระยะยาว
5. **การวิเคราะห์การเงิน:** การทำความเข้าใจถึงโครงสร้างการเงินของธุรกิจ เช่น ความสามารถในการทำกำไร, การบริหารจัดการเงิน, และความเสี่ยงทางการเงิน
6. **การตอบสนองต่อเปลี่ยนแปลง:** การปรับปรุงและปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ในการจัดการสินทรัพย์เพื่อรับมือกับเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อมภายนอกและภายในที่อาจมีผลกระทบต่อธุรกิจ

ตัวอย่างการวิเคราะห์และการจัดการสินทรัพย์ในธุรกิจของร้านค้าปลีกเสื้อผ้า

การวิเคราะห์สินทรัพย์ที่มีอยู่: ร้านค้าปลีกเสื้อผ้ามีสินทรัพย์ที่สำคัญอยู่ในรูปแบบของสต็อกสินค้า โดยเช่นในเดือนมกราคม ร้านค้ามีสินค้าคงเหลือมูลค่า 500,000 บาท และมีเงินสดในธนาคารอีก 100,000 บาท

การวิเคราะห์ความเสี่ยง: ความเสี่ยงสำคัญในธุรกิจนี้คือความเสี่ยงในการเสื่อมค่าของสินค้า การเสี่ยงในการสูญเสียสินค้าจากการถูกขโมยหรือเสื่อมสภาพ และความเสี่ยงในการลงทุนในสินทรัพย์ใหม่ เช่น การลงทุนในสต็อกสินค้าใหม่ที่มีความนิยมในตลาด

การจัดการสินทรัพย์: เพื่อลดความเสี่ยงในการเสื่อมค่าของสินค้า, ร้านค้าอาจใช้กลยุทธ์เช่นการจัดโปรโมชั่นเพื่อส่งเสริมการขายสินค้าเก่า, การตรวจสอบสต็อกสินค้าเป็นประจำเพื่อป้องกันการขาดสินค้าหรือสต็อกสินค้าเกินมาก และการลงทุนในระบบรักษาคงสินค้าเพื่อให้การจัดเก็บสินค้าเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

การวิเคราะห์และการติดตามผล: ในท้ายที่สุด ร้านค้าจะต้องตรวจสอบรายงานสต็อกสินค้าเพื่อติดตามปริมาณของสินค้าที่ขายได้, การวิเคราะห์ข้อมูลการขายเพื่อทราบว่าสินค้าไหนขายดีและสินค้าไหนไม่ได้ดี, และปรับกลยุทธ์การจัดการสินทรัพย์ต่อไปในลักษณะที่เหมาะสม

การวิเคราะห์การเงิน: โดยการตรวจสอบรายได้และค่าใช้จ่ายจากการขายสินค้า, การบำรุงรักษาสินทรัพย์, และกำไรที่ได้จากการขายสินค้า เพื่อให้การเงินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีส่วนสำคัญในการตัดสินใจทางธุรกิจ

การวิเคราะห์และการจัดการสินทรัพย์ในธุรกิจเป็นกระบวนการที่สำคัญที่ช่วยให้ธุรกิจสามารถทราบถึงโครงสร้างและมูลค่าของสินทรัพย์ที่มีอยู่ในองค์กรได้อย่างชัดเจน เพื่อลดความเสี่ยงในการเสื่อมค่าของสินทรัพย์และการสูญเสีย นอกจากนี้ยังช่วยในการจัดการสินทรัพย์ให้เหมาะสมกับเป้าหมายและยุทธศาสตร์ของธุรกิจ โดยการวิเคราะห์และการจัดการสินทรัพย์มุ่งเน้นการจัดสรรทรัพยากรทางการเงินให้เหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์และลดความเสี่ยงทางการเงินในองค์กร การวิเคราะห์และการจัดการสินทรัพย์ยังช่วยในการตอบสนองต่อเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อมภายนอกและภายในที่อาจมีผลกระทบต่อธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ ในท้ายที่สุด การวิเคราะห์และการจัดการสินทรัพย์เป็นองค์ประกอบสำคัญในการบริหารจัดการธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน โดยช่วยให้ธุรกิจมีความยืดหยุ่นและเติบโตไปในทิศทางที่ถูกต้องตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

เครื่องมือการเงินที่ช่วยในการจัดการสินทรัพย์

เครื่องมือการเงินมีบทบาทสำคัญในการช่วยในการจัดการสินทรัพย์ของธุรกิจ โดยมีหลายเครื่องมือที่สามารถใช้ได้ เช่น:

1. **ระบบบัญชีและรายงานการเงิน:** เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการบันทึกข้อมูลการเงินของธุรกิจ และสร้างรายงานทางการเงินที่ชัดเจน เช่น งบการเงิน รายงานกำไรขาดทุน เป็นต้น ที่มีไว้เพื่อให้ผู้บริหารสามารถติดตามและวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. **ซอฟต์แวร์บริหารจัดการสินทรัพย์ (Asset Management Software):** เครื่องมือนี้ช่วยในการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์ทั้งหมดของธุรกิจ รวมถึงการตรวจสอบสถานะและประสิทธิภาพของสินทรัพย์ โดยช่วยให้ผู้บริหารทราบถึงรายละเอียดเพื่อตัดสินใจในการจัดการสินทรัพย์

3. **ระบบ Enterprise Resource Planning (ERP):** เป็นระบบซอฟต์แวร์ที่รวมการบริหารจัดการทุกด้านของธุรกิจ เช่น การเงิน, การผลิต, การจัดซื้อ และการขาย เป็นต้น ทำให้มีข้อมูลที่เชื่อถือได้และสอดคล้องกันภายในองค์กร

4. **เครื่องมือวางแผนการเงิน (Financial Planning Tools):** เช่น โปรแกรมวางแผนการเงิน ช่วยในการวางแผนการใช้ทรัพยากรการเงินของธุรกิจ รวมถึงการกำหนดแผนการลงทุน, การจัดสรรงบประมาณ และการวางแผนการเงินย้อนหลัง

5. ระบบบริหารจัดการความเสี่ยง (Risk Management Systems): เครื่องมือนี้ช่วยในการตรวจสอบและประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ของธุรกิจ และช่วยในการวางแผนกลยุทธ์ในการจัดการความเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพ

เครื่องมือเหล่านี้มีบทบาทสำคัญในการช่วยให้ธุรกิจสามารถจัดการสินทรัพย์อย่างมีประสิทธิภาพและมีความยืดหยุ่นในการเติบโตและพัฒนาต่อไป

ระบบบัญชีและรายงานการเงิน

ระบบบัญชีและรายงานการเงินเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการบันทึกและรายงานข้อมูลทางการเงินของธุรกิจอย่างชัดเจนและเป็นระบบ เพื่อให้ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถทำเลือกตัดสินใจทางธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ ระบบนี้ประกอบด้วยหลายส่วนสำคัญ เช่น:

1. บัญชีแบบเต็ม (Financial Accounting): ระบบบัญชีที่ใช้ในการบันทึกธุรกรรมการเงินของธุรกิจอย่างเป็นระเบียบและสม่ำเสมอ เพื่อให้ได้ข้อมูลทางการเงินที่ถูกต้องและสมบูรณ์เพื่อใช้ในการรายงานทางการเงินต่างๆ เช่น งบการเงินและรายงานกำไรขาดทุน

2. บัญชีวิสาหกิจ (Managerial Accounting): ระบบบัญชีที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลการเงินเพื่อการตัดสินใจภายในองค์กร เช่น การวิเคราะห์ต้นทุน, การวิเคราะห์กำไรขาดทุนแยกตามส่วนงาน, และ การวิเคราะห์ผลกระทบทางการเงินจากกิจกรรมทางธุรกิจต่างๆ

3. รายงานการเงิน (Financial Reporting): ระบบที่ใช้ในการสร้างรายงานทางการเงินต่างๆ ซึ่งรวมถึงงบการเงินที่เป็นผลลัพธ์จากการบัญชีแบบเต็มและบัญชีวิสาหกิจ รวมถึงการสร้างรายงานสำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างๆ เช่น ผู้ถือหุ้น, หน่วยงานกำกับดูแล, และบริษัทร่วมลงทุน

4. การจัดทำงบกระแสเงินสด (Cash Flow Statement): ระบบที่ช่วยในการวิเคราะห์และรายงานการเคลื่อนไหวของเงินสดและส่วนของเงินสดในธุรกิจ ที่มีความสำคัญในการประเมินความสามารถในการจ่ายหนี้และการดำเนินกิจกรรมธุรกิจในระยะยาว

การใช้ระบบบัญชีและรายงานการเงินอย่างเหมาะสมช่วยให้ธุรกิจมีความสามารถในการวิเคราะห์และตัดสินใจทางธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยให้มีการบริหารจัดการทรัพยากรการเงินอย่างมีประสิทธิภาพและมุ่งเน้นไปที่การเติบโตและความยั่งยืนของธุรกิจในระยะยาว

ซอฟต์แวร์บริหารจัดการสินทรัพย์

ซอฟต์แวร์สำหรับการบริหารจัดการสินทรัพย์เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้ธุรกิจสามารถติดตาม จัดการ และปรับปรุงสินทรัพย์ของพวกเขาได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดวงจรชีวิตของสินทรัพย์ (Muftinisa, A., Ginanjar, R., Wahyu, R. B., & Hadisukmana, N., 2017) โดยซอฟต์แวร์

เหล่านี้มีคุณสมบัติต่างๆ ที่ถูกออกแบบมาเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของธุรกิจและอุตสาหกรรมต่างๆ ดังนี้

1. การติดตามสินทรัพย์: ซอฟต์แวร์ช่วยให้ธุรกิจสามารถติดตามที่ตั้ง สถานะ และเงื่อนไขของสินทรัพย์ของพวกเขาได้อย่างแม่นยำในเวลาจริง โดยใช้เทคโนโลยีเช่น RFID, บาร์โค้ด หรือ GPS ตัวอย่างเช่น Asset Panda, EZOfficeInventory, และ UpKeep.

2. การบำรุงรักษาสินทรัพย์: เครื่องมือเหล่านี้ช่วยในการกำหนดกำหนดการ ติดตาม และจัดการกิจกรรมการบำรุงรักษาสินทรัพย์เพื่อให้มีประสิทธิภาพสูงสุดและลดเวลาไม่มีการใช้งาน ตัวอย่างเช่น Fiix, Maintenance Connection, และ Limble CMMS.

3. การจัดการสินทรัพย์ในคลังสินค้า: ซอฟต์แวร์ช่วยให้ธุรกิจเก็บรักษาบันทึกที่แม่นยำของสินค้าสินทรัพย์ของพวกเขา รวมถึงรายละเอียดเช่น ปริมาณ ราคา และการเชื่อมต่อ ตัวอย่างเช่น Sortly, EZOfficeInventory, และ AssetCloud.

4. การจัดการวงจรชีวิตของสินทรัพย์: เครื่องมือเหล่านี้ช่วยในการจัดการสินทรัพย์ตลอดวงจรชีวิต ตั้งแต่การจัดหา จนถึงการกำจัด รวมถึงการจัดซื้อ การใช้งาน การบำรุงรักษา และการเกษียณตัวอย่างเช่น IBM Maximo, SAP Asset Intelligence Network, และ Infor EAM.

5. การบำรุงรักษาที่ได้รับการพยากรณ์: บางส่วนของซอฟต์แวร์การจัดการสินทรัพย์ที่ล้ำหน้าใช้การวิเคราะห์ทำนายและอัลกอริทึมการเรียนรู้ของเครื่องเพื่อทำนายการล้มเหลวของอุปกรณ์และกำหนดกำหนดการบำรุงรักษาล่วงหน้าตัวอย่างเช่น IBM Predictive Maintenance and Quality, Oracle IoT Asset Monitoring Cloud, และ Aspen Mtell.

6. การบริหารจัดการสินทรัพย์ด้วยโทรศัพท์มือถือ: แอปพลิเคชันมือถือช่วยให้ธุรกิจสามารถจัดการสินทรัพย์ได้จากกระยะไกล ตรวจสอบการตรวจสอบสินทรัพย์ และอัปเดตข้อมูลสินทรัพย์แบบเรียลไทม์จากสมาร์ตโฟนหรือแท็บเล็ต ตัวอย่างเช่น Asset Panda, EZOfficeInventory, และ UpKeep.

7. การบริหารจัดการสินทรัพย์แบบผสมกับระบบการเงิน: หลายๆ ซอฟต์แวร์การจัดการสินทรัพย์ทำงานร่วมกับระบบบัญชีและการเงินเพื่อให้ได้มุมมองรวมเกี่ยวกับต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ การเชื่อมต่อมูลค่า และประสิทธิภาพการเงิน ตัวอย่างเช่น Sage Fixed Assets, NetSuite Fixed Asset Management, และ AssetWorks.

8. การปฏิบัติตามกฎระเบียบและรายงาน: เครื่องมือเหล่านี้ช่วยให้ธุรกิจปฏิบัติตามกฎระเบียบและสร้างรายงานเกี่ยวกับการใช้งานสินทรัพย์ ประวัติการบำรุงรักษา และประสิทธิภาพ

การเงินเพื่อใช้ในการตรวจสอบและการตัดสินใจ ตัวอย่างเช่น TrackAbout, AssetCloud, และ Asset Essentials.

เครื่องมือซอฟต์แวร์เหล่านี้มีหน้าที่สำคัญในการปรับปรุงการใช้งานสินทรัพย์ เพื่อลดต้นทุน ลด ความเสี่ยง และเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยรวมสำหรับธุรกิจ ในอุตสาหกรรมต่างๆ

ระบบ Enterprise Resource Planning

ระบบ Enterprise Resource Planning (ERP) เป็นโซลูชันซอฟต์แวร์ที่รวมคุณสมบัติต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับการบริหารจัดการทรัพยากรภายในองค์กรในรูปแบบเดียวกัน โดยมุ่งเน้นไปที่การอัปเดตข้อมูลแบบเรียลไทม์ ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และการประสานงานระหว่างฝ่ายต่างๆ ในองค์กร เหตุนี้ทำให้ ERP เป็นเครื่องมือที่สำคัญและไม่ควรขาดในองค์กรขนาดใหญ่หรือองค์กรที่มีการติดต่อภายนอกและภายในอย่างมาก (Cardo-Pito, T., 2024)

ตัวอย่างของโมดูลหลักในระบบ ERP ประกอบไปด้วย:

1. **การบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ (Human Resources Management):** รวมถึงการจัดการข้อมูลพนักงาน เงินเดือน การเครื่องแต่งกาย บริการ HR self-service เป็นต้น

2. **การบริหารจัดการการเงิน (Financial Management):** การจัดการบัญชีและการเงิน การบริหารการเงินสำหรับการเข้าถึงข้อมูลการเงินและการเข้าถึงข้อมูลการเงิน การจัดทำรายงานการเงิน

3. **การจัดการซัพพลายเชน (Supply Chain Management):** การจัดการการสั่งซื้อ การจัดส่ง และการจัดการคลังสินค้าเพื่อให้มีการเคลื่อนไหวสินค้าและวัตถุดิบที่เหมาะสม

4. **การบริหารจัดการความรู้ (Knowledge Management):** การจัดการข้อมูล ความรู้ และเนื้อหาที่สำคัญขององค์กร

5. **การบริหารจัดการการผลิต (Manufacturing Management):** การวางแผน การควบคุม และการดำเนินการในกระบวนการผลิต

6. **การบริหารจัดการความสัมพันธ์กับลูกค้า (Customer Relationship Management):** การจัดการข้อมูลลูกค้า การติดตามตลอดวงจรชีวิตของลูกค้า และการตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้า

ตัวอย่างระบบ ERP ที่ได้รับความนิยมรวมถึง SAP ERP, Oracle ERP Cloud, Microsoft Dynamics 365, และ Infor ERP. เหล่านี้เสนอโมดูลหลายรูปแบบและการกำหนดค่าที่สามารถปรับแต่งให้เหมาะสมกับความต้องการของธุรกิจแต่ละแบบ.

เครื่องมือวางแผนการเงิน

เครื่องมือวางแผนการเงิน (Financial Planning Tools) เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการวางแผน และการจัดการกับทรัพยากรการเงินของธุรกิจหรือบุคคล เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายทางการเงิน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นการวางแผนการเงินในระยะยาวเพื่อความเสถียรและความยั่งยืน ของการเงิน (Fajar, M. S., Syaifuddin, G. N., Hafidhoh, N. U., Ismar, M. R., & Ivansyah, M. N., 2023) เครื่องมือเหล่านี้มักมีคุณสมบัติที่ช่วยในการดำเนินการต่างๆ ได้แก่

1. **โปรแกรมวางแผนการเงิน:** เป็นซอฟต์แวร์ที่ช่วยในการสร้างและวางแผนงบประมาณ ทางการเงิน โดยสามารถป้องกันความเสี่ยงและพัฒนาแผนการเงินในระยะยาวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. **การจัดสรรงบประมาณ:** ช่วยในการกำหนดและจัดสรรงบประมาณทางการเงินต่างๆ ให้ เหมาะสมกับเป้าหมายและยุทธศาสตร์ของธุรกิจ และช่วยในการตรวจสอบและปรับปรุงงบประมาณ ตามความเปลี่ยนแปลง

3. **การวางแผนการลงทุน:** ช่วยในการกำหนดแผนการลงทุนที่เหมาะสม โดยพิจารณาความ เสี่ยงและผลตอบแทน และช่วยในการเลือกวิธีการลงทุนที่เหมาะสมกับเป้าหมายทางการเงิน

4. **การวางแผนการเงินย้อนหลัง:** ช่วยในการวิเคราะห์สถานะการเงินในอดีต เพื่อให้เข้าใจ ความพร้อมทางการเงินและแก้ไขปรับปรุงแผนการเงินในอนาคต

เครื่องมือเหล่านี้มีความสำคัญในการช่วยให้ธุรกิจหรือบุคคลสามารถวางแผนและบริหาร จัดการทรัพยากรการเงินของตนอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบ เช่น โปรแกรม Microsoft Excel ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้กว้างไปในการวางแผนการเงินของธุรกิจ ผ่าน Excel ผู้ใช้สามารถสร้างสูตร คำนวณเพื่อวางแผนการลงทุนหรือการจัดสรรงบประมาณได้ตามต้องการ เช่น การคำนวณรายได้, ค่าใช้จ่าย, กำไรขาดทุน, และอื่นๆ อีกมากมาย โดย Excel ยังมีเทมเพลตที่ถูกสร้างมากมายสำหรับ การวางแผนการเงินในธุรกิจที่สามารถปรับแต่งได้ตามความต้องการของธุรกิจแต่ละรูปแบบ

ระบบบริหารจัดการความเสี่ยง

ระบบบริหารจัดการความเสี่ยง (Risk Management Systems) เป็นเครื่องมือหรือ กระบวนการที่ใช้ในการระบุ ประเมิน และจัดการกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในธุรกิจหรือองค์กร ระบบนี้มุ่งเน้นที่การรับรู้ความเสี่ยง การวิเคราะห์ความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยง และการจัดการ ความเสี่ยงอย่างเป็นระบบและมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงาน เช่น ระบบฐานข้อมูลที่เก็บ ข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยง ซอฟต์แวร์ที่ช่วยในการประเมินความเสี่ยง และเครื่องมือสำหรับการรายงาน ตัวอย่างของระบบบริหารจัดการความเสี่ยงได้แก่ "RSA Archer", "MetricStream", และ "IBM OpenPages". การใช้ระบบบริหารจัดการความเสี่ยงช่วยให้ธุรกิจหรือองค์กรสามารถรับมือกับความ เสี่ยงในรูปแบบต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมั่นคง

เครื่องมือการเงินที่ช่วยในการจัดการสินทรัพย์เป็นส่วนสำคัญของการบริหารจัดการธุรกิจ เช่น ระบบบัญชีและรายงานการเงิน เพื่อการบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูลการเงิน ซอฟต์แวร์บริหารจัดการสินทรัพย์ เพื่อจัดเก็บข้อมูลและประสานงานการจัดการสินทรัพย์ ระบบ Enterprise Resource Planning (ERP) เพื่อการบริหารจัดการธุรกิจทุกด้าน รวมถึงการวางแผนการเงินและการจัดการความเสี่ยง ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการช่วยให้ธุรกิจสามารถจัดการสินทรัพย์อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนในการพัฒนาต่อไป

อัตราส่วนวัดสภาพคล่อง

อัตราส่วนวัดสภาพคล่อง (Liquidity Ratios) เป็นอัตราส่วนทางการเงินที่ช่วยในการประเมินความสามารถในการชำระหนี้ของธุรกิจหรือองค์กรในระยะสั้น (พรรณฎา ฐุณิมิตรกุล, 2563) โดยส่วนใหญ่จะมีสองอัตราส่วนหลักคือ

อัตราส่วนสัดส่วนปัจจุบัน (Current Ratio): วัดความสามารถในการชำระหนี้ที่ครอบคลุมได้ด้วยทรัพย์สินหรือสิทธิสินที่สามารถหลุดขายได้ในระยะสั้น คำนวณโดยหารสินทรัพย์หรือสิทธิสินสุทธิ (สินทรัพย์ที่เหลือหลังหักหนี้สินทรัพย์สั้น) ด้วยหนี้สินทรัพย์สั้น

$$\text{สูตร: Current Ratio} = (\text{สินทรัพย์หรือสิทธิสินสุทธิ}) / \text{หนี้สินทรัพย์สั้น}$$

ค่าที่สูงกว่ามักถือว่าดีกว่า เนื่องจากมีความสามารถในการชำระหนี้ได้มากกว่า

อัตราส่วนอัตรการหมุนเงินสด (Quick Ratio หรือ Acid-Test Ratio): มุ่งเน้นการชำระหนี้ด้วยสินทรัพย์หรือสิทธิสินที่หลุดได้ง่ายและไวที่สุด คำนวณโดยหารสินทรัพย์หรือสิทธิสินสุทธิ (สินทรัพย์ที่เหลือหลังหักสินทรัพย์ไม่สามารถหลุดขายได้ในระยะสั้น) ด้วยหนี้สินทรัพย์สั้น

$$\text{สูตร: Quick Ratio} = (\text{สินทรัพย์หรือสิทธิสินสุทธิ} - \text{สินทรัพย์ไม่สามารถหลุดขายได้ในระยะสั้น}) / \text{หนี้สินทรัพย์สั้น}$$

ค่าที่สูงกว่ามักถือว่าดีกว่า เนื่องจากมีความสามารถในการชำระหนี้ได้เร็วขึ้น

การวัดอัตราส่วนวัดสภาพคล่องช่วยให้ธุรกิจสามารถทราบถึงความสามารถในการจ่ายหนี้ในระยะสั้นและปรับปรุงแผนงานการเงินอย่างเหมาะสมตามความเหมาะสมของธุรกิจและกิจกรรมที่มีอยู่

ตัวอย่างของอัตราส่วนวัดสภาพคล่องสำหรับธุรกิจขนาดย่อม:

1. อัตราส่วนสัดส่วนปัจจุบัน (Current Ratio):

- กำหนดให้สินทรัพย์ทั้งหมด (สินทรัพย์สำหรับการหลุดขายในระยะสั้น) ของธุรกิจเป็น 500,000 บาท
- กำหนดให้หนี้สินทรัพย์สั้นของธุรกิจเป็น 200,000 บาท

- คำนวณอัตราส่วนสัดส่วนปัจจุบัน: $\text{Current Ratio} = 500,000 / 200,000 = 2.5$

ดังนั้นอัตราส่วนสัดส่วนปัจจุบันของธุรกิจคือ 2.5

2. อัตราส่วนอัตรการหมุนเงินสด (Quick Ratio):

- กำหนดให้สินทรัพย์ทั้งหมด (สินทรัพย์สำหรับการหลุดขายในระยะสั้น) ของธุรกิจเป็น 500,000 บาท
- กำหนดให้สินทรัพย์ไม่สามารถหลุดขายได้ในระยะสั้นของธุรกิจเป็น 50,000 บาท
- กำหนดให้หนี้สินระยะสั้นของธุรกิจเป็น 200,000 บาท
- คำนวณอัตราส่วนอัตรการหมุนเงินสด: $\text{Quick Ratio} = (500,000 - 50,000) / 200,000 = 2.25$

ดังนั้น, อัตราส่วนอัตรการหมุนเงินสดของธุรกิจคือ 2.25

อัตราส่วนวัดสภาพคล่องเหล่านี้ช่วยให้ธุรกิจมีมุมมองทางการเงินที่เป็นระบบและช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการเงินในระยะสั้นในธุรกิจขนาดย่อม

อัตราส่วนวัดประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ (Asset Management Ratios)

อัตราส่วนวัดประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ (Asset Management Ratios) เป็นอัตราส่วนทางการเงินที่ช่วยในการประเมินว่าธุรกิจหรือองค์กรมีประสิทธิภาพในการจัดการและใช้สินทรัพย์ของตนอย่างไร โดยส่วนใหญ่จะมีสามอัตราส่วนหลักคือ (Paguay, A. V. B., Sanipatin, E. L. R., Casco, A. D. P. R., Salazar, A. G. C., & Cisneros, E. C. M., 2023):

อัตราส่วนหมุนเงินสด (Cash Conversion Cycle): วัดเวลาที่เกี่ยวข้องกับการแปลงสินทรัพย์ในการสร้างกำไร คำนวณโดยการรวมระยะเวลาที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนสินทรัพย์ให้เป็นเงินสด, การเก็บเงินจากลูกค้า, และระยะเวลาที่เกี่ยวข้องกับการชำระหนี้

สูตร: $\text{Cash Conversion Cycle} = \text{ระยะเวลาการขายสินค้า (Days Sales Outstanding)} + \text{ระยะเวลาการเงินสดของสินค้า (Days Inventory Outstanding)} - \text{ระยะเวลาการชำระหนี้ (Days Payable Outstanding)}$

อัตราส่วนหมุนสินทรัพย์รวม (Total Asset Turnover Ratio): วัดความสามารถในการทำกำไรจากการใช้สินทรัพย์ทั้งหมดของธุรกิจ คำนวณโดยการหารรายได้รวมด้วยการขายและบริการด้วยสินทรัพย์รวมของธุรกิจ

สูตร: $\text{Total Asset Turnover Ratio} = \text{รายได้รวม} / \text{สินทรัพย์รวม}$

อัตราส่วนหมุนสินทรัพย์ไม่คงที่ (Fixed Asset Turnover Ratio): วัดความสามารถในการทำกำไรจากการใช้สินทรัพย์ไม่คงที่ของธุรกิจคำนวณโดยการหารรายได้รวมด้วยการขายและบริการด้วยสินทรัพย์ไม่คงที่ของธุรกิจ

สูตร: $\text{Fixed Asset Turnover Ratio} = \text{รายได้รวม} / \text{สินทรัพย์ไม่คงที่}$

การวัดอัตราส่วนวัดประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ช่วยให้ธุรกิจมีมุมมองทางการเงินที่เป็นระบบและช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการเงินในธุรกิจ

ตัวอย่างของอัตราส่วนวัดประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์สำหรับธุรกิจขนาดย่อม:

1. อัตราส่วนหมุนเงินสด (Cash Conversion Cycle):

- สมมติว่าธุรกิจ "ร้านค้าออนไลน์ XYZ" มีระยะเวลาการขายสินค้าเฉลี่ย (Days Sales Outstanding) เป็น 30 วัน, ระยะเวลาการเงินสดของสินค้า (Days Inventory Outstanding) เป็น 20 วัน, และระยะเวลาการชำระหนี้ (Days Payable Outstanding) เป็น 15 วัน
- คำนวณอัตราส่วนหมุนเงินสด: $\text{Cash Conversion Cycle} = 30 + 20 - 15 = 35$ วัน

ดังนั้น, อัตราส่วนหมุนเงินสดของธุรกิจคือ 35 วัน

2. อัตราส่วนหมุนสินทรัพย์รวม (Total Asset Turnover Ratio):

- สมมติว่าธุรกิจ "ร้านค้าออนไลน์ XYZ" มีรายได้รวมจากการขายและบริการปีล่าสุด เป็น 2,000,000 บาท และสินทรัพย์รวมของธุรกิจเป็น 500,000 บาท
- คำนวณอัตราส่วนหมุนสินทรัพย์รวม: $\text{Total Asset Turnover Ratio} = 2,000,000 / 500,000 = 4$

ดังนั้น, อัตราส่วนหมุนสินทรัพย์รวมของธุรกิจคือ 4

3. อัตราส่วนหมุนสินทรัพย์ไม่คงที่ (Fixed Asset Turnover Ratio):

- สมมติว่าธุรกิจ "ร้านค้าออนไลน์ XYZ" มีรายได้รวมจากการขายและบริการปีล่าสุด เป็น 2,000,000 บาท และสินทรัพย์ไม่คงที่ของธุรกิจเป็น 200,000 บาท
- คำนวณอัตราส่วนหมุนสินทรัพย์ไม่คงที่: $\text{Fixed Asset Turnover Ratio} = 2,000,000 / 200,000 = 10$

ดังนั้น, อัตราส่วนหมุนสินทรัพย์ไม่คงที่ของธุรกิจคือ 10

ตัวอย่างเหล่านี้ช่วยให้เห็นภาพรวมของวิธีการคำนวณและการใช้งานอัตราส่วนวัดประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ในธุรกิจขนาดย่อม

สรุป

การนำเครื่องมือทางการเงินในการบริหารด้านสินทรัพย์ของธุรกิจมีความสำคัญอย่างมาก เนื่องจากสินทรัพย์เป็นทรัพย์สินสำคัญที่มีบทบาทในการสนับสนุนกิจการ การวิเคราะห์และการจัดการสินทรัพย์ในธุรกิจเป็นกระบวนการที่ธุรกิจต้องให้ความสำคัญ เพื่อให้เข้าใจถึงโครงสร้างและมูลค่าของสินทรัพย์ การวิเคราะห์และการจัดการสินทรัพย์เช่นนี้มุ่งเน้นไปที่ความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้อง ในขณะเดียวกันเครื่องมือการเงินที่ช่วยในการจัดการสินทรัพย์เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ธุรกิจสามารถจัดการสินทรัพย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยช่วยในการวางแผนการใช้ทรัพยากรการเงินของธุรกิจ การกำหนดแผนการลงทุน การจัดสรรงบประมาณ และ การวางแผนการเงินย้อนหลัง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ธุรกิจสามารถจัดการสินทรัพย์อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนในการพัฒนาต่อไป

แบบฝึกหัด

1. โปรดระบุวิธีการวิเคราะห์และการจัดการสินทรัพย์ในธุรกิจ
2. โปรดหางบการเงินของธุรกิจประกอบการมา 1 ธุรกิจและวิเคราะห์อัตราส่วนสภาพคล่องของธุรกิจนั้น
3. โปรดค้นหาโปรแกรมซอฟต์แวร์ที่ใช้ในการบริหารจัดการสินทรัพย์ของธุรกิจประกอบการ มา 1 โปรแกรมพร้อมอธิบาย

เอกสารอ้างอิง

- พรรณนุภา ชูวณิชิตกุล. (2563). การเงินธุรกิจ. กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- Asquith, P., & Weiss, L. A. (2019). *Lessons in corporate finance: A case studies approach to financial tools, financial policies, and valuation*. John Wiley & Sons.
- Cardo-Pito, T. (2024). Enterprise resource planning systems. In *Research Handbook on Accounting and Information Systems* (pp. 35-49). Edward Elgar Publishing.
- Fajar, M. S., Syaifuddiin, G. N., Hafidhoh, N. U., Ismar, M. R., & Ivansyah, M. N. (2023). Optimizing Asset Management: A Risk-Based Approach with Inventory Outsourcing and Asset Management Information System. *Andalasian International Journal of Applied Science, Engineering and Technology*, 3(3), 170-178.
- Muftinisa, A., Ginanjar, R., Wahyu, R. B., & Hadisukmana, N. (2017). Development and implementation of fixed asset management system. In *2017 Second International Conference on Informatics and Computing (ICIC)* (pp. 1-6). I EEE.
- Paguay, A. V. B., Sanipatin, E. L. R., Casco, A. D. P. R., Salazar, A. G. C., & Cisneros, E. C. M. (2023). FINANCIAL PLANNING AS A MANAGEMENT TOOL FOR IMPROVING

บทที่ 5

การนำเครื่องมือทางการเงินในการบริหารด้านหนี้สิน

การบริหารด้านหนี้สินเป็นส่วนสำคัญของการบริหารจัดการทรัพยากรการเงินในธุรกิจ โดยเครื่องมือทางการเงินมีบทบาทสำคัญในการช่วยในการวิเคราะห์และจัดการหนี้สินอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการนำเครื่องมือทางการเงินเข้ามาช่วยในการบริหารด้านหนี้สินช่วยให้ธุรกิจสามารถติดตามและวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินเพื่อการตัดสินใจที่ดีขึ้น เช่น การจัดสรรงบประมาณในการชำระหนี้ การวางแผนการลดหนี้ และการตรวจสอบสถานะของหนี้สิน การเลือกใช้เครื่องมือทางการเงินที่เหมาะสมจะช่วยให้ธุรกิจมีการจัดการหนี้สินที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืนอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการเงินและการดำเนินธุรกิจให้ประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน ดังนั้น เครื่องมือทางการเงินที่ช่วยในการจัดการหนี้สินมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาและปรับปรุงการบริหารหนี้สินของธุรกิจให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด

การวิเคราะห์และการจัดการหนี้สินในธุรกิจ

การวิเคราะห์และการจัดการหนี้สินในธุรกิจเป็นกระบวนการที่สำคัญในการบริหารจัดการทรัพยากรการเงิน เพื่อให้ธุรกิจสามารถจัดการหนี้สินอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนได้ กระบวนการนี้มุ่งเน้น การวิเคราะห์สถานะและปัจจัยที่ส่งผลต่อหนี้สินของธุรกิจ เพื่อให้เข้าใจถึงระดับความเสี่ยงและความสามารถในการชำระหนี้ของธุรกิจ นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นการจัดการหนี้สินให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ เช่น การวางแผนการลดหนี้ การจัดสรรงบประมาณในการชำระหนี้ และการสร้างกลยุทธ์ในการจัดการหนี้สินที่เหมาะสมกับภาพรวมและเป้าหมายของธุรกิจ การนำเครื่องมือทางการเงินเข้ามาช่วยในการวิเคราะห์และจัดการหนี้สินจึงเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้ธุรกิจสามารถดำเนินกิจกรรมทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนได้อย่างเต็มศักยภาพ (ธชธร สมใจวงศ์, 2565)

วิธีการวิเคราะห์และการจัดการหนี้สิน

การวิเคราะห์และการจัดการหนี้สินในธุรกิจมีขั้นตอนหลายขั้นตอนที่สำคัญเพื่อให้สามารถจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สุวรรณ เวทิน, & ทตมัล แสงสว่าง, 2021) ดังนี้

วิเคราะห์สถานะหนี้สิน: การสำรวจและทำความเข้าใจเกี่ยวกับสถานะของหนี้สินในธุรกิจ รวมถึงจำนวนเงินที่ค้างชำระ, ระยะเวลาที่ค้างชำระ, และเงื่อนไขการชำระเงิน เพื่อวิเคราะห์ความเสี่ยงและความสามารถในการชำระหนี้ของธุรกิจ

การจัดสรรงบประมาณ: การกำหนดแผนการใช้งบประมาณในการชำระหนี้ โดยพิจารณาถึงความสามารถในการชำระหนี้แต่ละรายและการจัดสรรทรัพยากรการเงินเพื่อรองรับการชำระหนี้ที่เกิดขึ้น

การวางแผนการลดหนี้: การกำหนดกลยุทธ์และวิธีการในการลดหนี้ เช่น การเจรจาคืนหนี้, การจัดตั้งแผน การผ่อนชำระ, หรือการจัดทำแผนการส่งเสริมการชำระหนี้

การติดตามและวิเคราะห์ผล: การติดตามการดำเนินการในการจัดการหนี้สินและวิเคราะห์ผลลัพธ์ของกลยุทธ์และมาตรการที่ดำเนินการ เพื่อปรับปรุงและปรับตัวต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ยกตัวอย่างได้แก่

- จำนวนหนี้สินค้างชำระในธุรกิจ XYZ ในเดือนมกราคมคือ 500,000 บาท
- ระยะเวลาการค้างชำระเฉลี่ยของธุรกิจ ABC คือ 60 วัน
- แผนการลดหนี้ของบริษัท DEF คือ จัดตั้งแผนการชำระหนี้ภายใน 6 เดือนด้วยการผ่อนชำระเป็นงวดๆ
- ผลการวิเคราะห์การลดหนี้สินที่มีผลต่อกระแสเงินสดของธุรกิจ GHI และมีผลในการลดความเสี่ยงทางการเงินลงในระยะยาว

การวิเคราะห์และการจัดการหนี้สินในธุรกิจเป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยให้ธุรกิจสามารถจัดการหนี้สินอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนได้ โดยมุ่งเน้นการวิเคราะห์สถานะและปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อหนี้สินของธุรกิจเพื่อเข้าใจถึงระดับความเสี่ยงและความสามารถในการชำระหนี้ นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นการจัดการหนี้สินให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ เช่น การวางแผนการลดหนี้ การจัดสรรงบประมาณในการชำระหนี้ และการสร้างกลยุทธ์ในการจัดการหนี้สินที่เหมาะสมกับภาพรวมและเป้าหมายของธุรกิจ การนำเครื่องมือทางการเงินเข้ามาช่วยในการวิเคราะห์และจัดการหนี้สินจึงเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้ธุรกิจสามารถดำเนินกิจกรรมทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนได้อย่างเต็มศักยภาพ ในตัวอย่างที่แสดงข้างต้นเป็นการใช้ตัวเลขเพื่อสนับสนุนกระบวนการวิเคราะห์และการจัดการหนี้สินในธุรกิจอย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพ

เครื่องมือการเงินที่ช่วยในการจัดการหนี้สิน

เครื่องมือการเงินที่ช่วยในการจัดการหนี้สิน คือ เครื่องมือการเงินที่ช่วยในการจัดการหนี้สิน รวมถึง:

1. **ระบบบัญชีและรายงานการเงิน:** ช่วยในการบันทึกและสร้างรายงานเกี่ยวกับหนี้สินของธุรกิจ เช่น รายงานสถานะหนี้สิน, รายงานการชำระหนี้, และรายงานความสามารถในการชำระหนี้

2. **ซอฟต์แวร์บริหารจัดการหนี้สิน:** ช่วยในการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับหนี้สินทั้งหมดของธุรกิจ เช่น สินเชื่อ, บัตรเครดิต, และเงินกู้ พวกเขาช่วยในการติดตามสถานะของหนี้สินและช่วยในการวางแผนการชำระหนี้

3. **ระบบบริหารจัดการความเสี่ยง:** ช่วยในการประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับหนี้สิน และช่วยในการวางแผนกลยุทธ์ในการจัดการความเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพ

4. **เครื่องมือวางแผนการเงิน:** ช่วยในการวางแผนการชำระหนี้และการกำหนดงบประมาณในการชำระหนี้ เพื่อช่วยให้ธุรกิจสามารถจัดการหนี้สินได้อย่างมีประสิทธิภาพและเสถียรภาพทางการเงิน (Silda, C. D., & Bacasmot, J. B., 2023)

โดยเครื่องมือเหล่านี้ช่วยให้ธุรกิจสามารถติดตามและวิเคราะห์สถานะของหนี้สินได้อย่างมีประสิทธิภาพและจัดการหนี้สินในลักษณะที่เหมาะสมสำหรับธุรกิจนั้นๆ อีกทั้งยังช่วยให้ธุรกิจมีความเสถียรทางการเงินและสามารถวางแผนการเงินในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Shang, M., Okorie, U. E., Hang, Y., Jin, X., & Ufua, D. E., 2023)

ตัวอย่างเครื่องมือการเงินแต่ละอย่างที่สามารถนำมาใช้ในการจัดการหนี้สิน

ระบบบัญชีและรายงานการเงิน (Accounting and Financial Reporting System): บริษัทใช้ซอฟต์แวร์บัญชี เช่น QuickBooks หรือ Xero เพื่อติดตามธุรกรรมทางการเงินทั้งหมดของตน รวมถึงบัญชีเงินสดเข้าและเงินสดออก ด้วยระบบเหล่านี้ บริษัทสามารถสร้างรายงานการเงินที่ละเอียด เช่น งบทดลองการเงิน, งบกำไรขาดทุน และงบกระแสเงินสด โดยการวิเคราะห์รายงานเหล่านี้ บริษัทสามารถตรวจสอบระดับหนี้สินและสุขภาพการเงินของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ซอฟต์แวร์บริหารจัดการหนี้สิน (Debt Management Software): บริษัทขนาดกลางใช้ซอฟต์แวร์การจัดการหนี้เพื่อรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหนี้สิน ซอฟต์แวร์ช่วยให้ทีมการเงินติดตามหนี้สินต่างๆ เช่น สินเชื่อ, วงเงินเครดิต, และการชำระเงินให้ผู้ขาย นอกจากนี้ยังมีคุณสมบัติที่ช่วยในการวิเคราะห์อัตราดอกเบี้ย, การชำระเงินผ่อน, และกำหนดเงื่อนไขการชำระหนี้ (Ramasubbu, N., & Kemerer, C., 2018)

ระบบบริหารจัดการความเสี่ยง (Risk Management Systems): บริษัทหลักทรัพย์นำซอฟต์แวร์การจัดการความเสี่ยงเพื่อประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับหนี้สินของตน ซอฟต์แวร์ช่วยในการระบุความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น เช่น การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ย, ความเสี่ยงในการเปลี่ยนแปลงค่าเงิน, และความเสี่ยงในการชำระหนี้ล่าช้า โดยขึ้นอยู่กับการประเมินเหล่านี้ บริษัทสามารถพัฒนากลยุทธ์ในการลดความเสี่ยง เช่น การแยกประเภทหนี้หรือการป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน

เครื่องมือวางแผนการเงิน (Financial Planning Tools): เจ้าของกิจการขนาดเล็กใช้ซอฟต์แวร์วางแผนการเงินเพื่อสร้างแผนการชำระหนี้ ซอฟต์แวร์ช่วยให้เจ้าของกิจการป้อนข้อมูลเกี่ยวกับหนี้สินที่มีอยู่, อัตราดอกเบี้ย, และเงื่อนไขการชำระเงิน โดยใช้ข้อมูลเหล่านี้ ซอฟต์แวร์จะสร้างตารางการชำระหนี้และช่วยให้เจ้าของกิจการจัดสรรทรัพยากรให้เหมาะสมเพื่อชำระหนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โดยตัวอย่างเหล่านี้สามารถแสดงให้เห็นได้ว่าเครื่องมือการเงินแต่ละอย่างสามารถนำมาใช้ในการจัดการหนี้สินได้อย่างมีประสิทธิภาพและช่วยให้ธุรกิจเสถียรภาพทางการเงินได้ดีขึ้น

อัตราส่วนการบริหารหนี้สิน

อัตราส่วนการบริหารหนี้สิน (Debt Ratios or Leverage Ratios) เป็นอัตราส่วนทางการเงินที่ช่วยในการประเมินระดับการเป็นหนี้ของธุรกิจหรือองค์กร (ดาร์รินทร์ แซ่จ้ง, 2023) โดยส่วนใหญ่จะมีสามอัตราส่วนหลักคือ:

- อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนทุนเอกสารระยะยาว (Debt-to-Equity Ratio):
 - วัดระดับการเป็นหนี้ของธุรกิจโดยการเปรียบเทียบหนี้สินต่อส่วนทุนเอกสารระยะยาว
 - คำนวณโดยการหารหนี้สินรวมต่อทุนเรียกเก็บเอกสารระยะยาว
 - สูตร: $\text{Debt-to-Equity Ratio} = \frac{\text{หนี้สินรวม}}{\text{ทุนเรียกเก็บเอกสารระยะยาว}}$
 - ค่าที่สูงกว่ามักถือว่ามีหนี้สินมากขึ้น
- อัตราส่วนการทำหนี้ (Debt Ratio):
 - วัดระดับการเป็นหนี้ของธุรกิจโดยการเปรียบเทียบหนี้สินกับสินทรัพย์รวม
 - คำนวณโดยการหารหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม
 - สูตร: $\text{Debt Ratio} = \frac{\text{หนี้สินรวม}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$
 - ค่าที่สูงกว่ามักถือว่ามีหนี้สินมากขึ้น
- อัตราส่วนความเป็นหนี้ยอดจ่ายต่อรายได้รายปี (Debt Service Coverage Ratio):

- วัดความสามารถในการชำระหนี้โดยการเปรียบเทียบรายได้กับการชำระหนี้รายปี
- คำนวณโดยการหารรายได้รายปีกับการชำระหนี้รายปี (รวมเงินต้นและดอกเบี้ย)
- สูตร: Debt Service Coverage Ratio = รายได้รายปี / การชำระหนี้รายปี
- ค่าที่สูงกว่า 1 แสดงว่าธุรกิจมีความสามารถในการชำระหนี้ที่ดี

การวัดอัตราส่วนวัดการบริหารหนี้สินช่วยให้ธุรกิจทราบถึงระดับการเป็นหนี้และความสามารถในการชำระหนี้ของตนในธุรกิจ

ตัวอย่างของอัตราส่วนการบริหารหนี้สินสำหรับธุรกิจขนาดย่อม

อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนทุนเอกสารระยะยาว (Debt-to-Equity Ratio):

สมมุติว่าธุรกิจ "บริษัทส่งออกผลิตภัณฑ์ XYZ" มีหนี้สินรวมจากเงินกู้ระยะยาวเป็น 2,000,000 บาท และทุนเรียกเก็บเอกสารระยะยาวเป็น 1,500,000 บาทคำนวณอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนทุนเอกสารระยะยาว: Debt-to-Equity Ratio = 2,000,000 / 1,500,000 = 1.33

ดังนั้นอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนทุนเอกสารระยะยาวของธุรกิจคือ 1.33

อัตราส่วนการทำหนี้ (Debt Ratio):

สมมุติว่าธุรกิจ "บริษัทส่งออกผลิตภัณฑ์ XYZ" มีหนี้สินรวมจากเงินกู้ระยะยาวและเงินกู้ระยะสั้นเป็น 2,000,000 บาท และสินทรัพย์รวมของธุรกิจเป็น 4,000,000 บาทคำนวณอัตราส่วนการทำหนี้

$$\text{Debt Ratio} = 2,000,000 / 4,000,000 = 0.5$$

ดังนั้นอัตราส่วนการทำหนี้ของธุรกิจคือ 0.5

อัตราส่วนความเป็นหนี้ยอดจ่ายต่อรายได้รายปี (Debt Service Coverage Ratio):

สมมุติว่าธุรกิจ "บริษัทส่งออกผลิตภัณฑ์ XYZ" มีรายได้รายปีจากการขายและบริการเป็น 3,000,000 บาท และการชำระหนี้รายปีเป็น 1,000,000 บาทคำนวณอัตราส่วนความเป็นหนี้ยอดจ่ายต่อรายได้รายปี Debt Service Coverage Ratio = 3,000,000 / 1,000,000 = 3

ดังนั้น อัตราส่วนความเป็นหนี้ยอดจ่ายต่อรายได้รายปีของธุรกิจคือ 3

ตัวอย่างเหล่านี้ช่วยให้เห็นภาพรวมของวิธีการคำนวณและการใช้งานอัตราส่วนวัดการบริหารหนี้สินในธุรกิจขนาดย่อม

สรุป

การบริหารด้านหนี้สินในธุรกิจจำเป็นต้องใช้เครื่องมือทางการเงินเพื่อช่วยในกระบวนการวิเคราะห์และจัดการหนี้สินอย่างมีประสิทธิภาพ เครื่องมือเหล่านี้รวมถึงระบบบัญชีและรายงานการเงิน, ซอฟต์แวร์บริหารจัดการหนี้สิน, ระบบบริหารจัดการความเสี่ยง, และเครื่องมือวางแผน

การเงิน เครื่องมือเหล่านี้ช่วยให้ธุรกิจสามารถตรวจสอบสถานะของหนี้สิน, วางแผนการชำระหนี้, และจัดการความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับหนี้สินได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยช่วยให้ธุรกิจสามารถมีความเสถียรทางการเงินและวางแผนการเงินในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง

เอกสารอ่านประกอบ

- 1.ธนาคารแห่งประเทศไทย. ตรวจสอบสุขภาพทางการเงิน. https://www.bot.or.th/th/satang-story/fin-d-we-can-do/toolkits_highereducation.html#A
- 2.ธนาคารแห่งประเทศไทย. การบริหารหนี้สิน. <https://www.bot.or.th/th/satang-story/managing-debt/debt-mgt.html>

เอกสารอ้างอิง

ดารินทร์ แซ่จั้ง. (2023). *ประสิทธิภาพ ในการ บริหาร สินทรัพย์ สภาพ คล่อง ทาง การเงิน และ ความ สามารถ ในการ ชำระ หนี้สิน ที่ ส่ง ผล กระทบ ต่อ ความ สามารถ ในการ ทำ กำไร และ ผล ตอบ ทน จาก เงินปันผล ของ บริษัท จดทะเบียน ใน ตลาดหลักทรัพย์ แห่ง ประเทศไทย กลุ่ม อุตสาหกรรม เกษตร และ อุตสาหกรรม อาหาร* (Doctoral dissertation, Sripatum University).

ธชธร สมใจวงศ์. (2565). 5 เทคนิค บริหารหนี้ให้ เป็น เห็นผลทันใจ. สมาคมนักวางแผนการเงินไทย. <https://www.setinvestnow.com/th/knowledge/article/63-tsi-5-techniques-to-tackle-debt>

นที สุวรรณ เวทิน, & ทตมัล แสงสว่าง. (2021). การ พัฒนา ตัว แบบ จำลอง ใน การ วางแผน การบริหาร หนี้ อย่าง มี ประสิทธิภาพ ของ ธนาคารออมสิน เขต ควบคุม และ บริหาร หนี้ ภาค11. *วารสาร สันติ ศึกษาปริทรรศน์ มจร*, 9(5), 2154-2170.

Ramasubbu, N., & Kemerer, C. (2018). Integrating technical debt management and software quality management processes: A framework and field tests. In *Proceedings of the 40th International Conference on Software Engineering* (pp. 883-883).

Shang, M., Okorie, U. E., Hang, Y., Jin, X., & Ufua, D. E. (2023). National debt management and business sustainability in Africa's largest economy: A focus on the private sector. *Plos one*, 18(10), e0293582.

Silda, C. D., & Bacasmot, J. B. (2023). UNVEILING THE DEBT MANAGEMENT AMONG MICRO-ENTREPRENEURS OF PERISHABLE GOODS. *EPRA International Journal of Economics, Business and Management Studies (EBMS)*, 10(3), 57-63.

บทที่ 6

การนำเครื่องมือทางการเงินในการบริหารด้านส่วนของเจ้าของ

การนำเครื่องมือทางการเงินมาใช้ในการบริหารด้านส่วนของเจ้าของธุรกิจเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมาก เนื่องจากการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของเจ้าของธุรกิจส่งผลต่อการดำเนินธุรกิจทั้งหมดอย่างมากโดยตรง การใช้เครื่องมือการเงินส่วนบุคคลอย่างเชี่ยวชาญจะช่วยให้การสร้างความเจริญรุ่งเรืองให้กับธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อให้เจ้าของธุรกิจสามารถก้าวไปสู่ความเจริญเติบโตและความเสถียรทางการเงินได้อย่างมั่นคง นอกจากนี้เครื่องมือทางการเงินยังมีบทบาทสำคัญในการวัดความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจผ่านอัตราส่วนวัดความสามารถในการทำกำไร ซึ่งเป็นข้อมูลที่สำคัญในการตัดสินใจเกี่ยวกับยุทธวิธีทางธุรกิจ นอกจากนี้ เครื่องมือการประเมินโครงการลงทุน เช่น วิธีระยะเวลาคืนทุน (PB), วิธีอัตราผลตอบแทนเฉลี่ย (ARR), วิธีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV), วิธีดัชนีกำไร (PI), และวิธีอัตราผลตอบแทนจากโครงการลงทุน (IRR) เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการวิเคราะห์และตัดสินใจเกี่ยวกับการลงทุนในโครงการต่างๆ การวิเคราะห์กรณีศึกษาเป็นเครื่องมือที่นำมาใช้ในการศึกษาเรื่องราวของธุรกิจจริงๆ โดยการใช้กรณีศึกษาเพื่อทราบปัญหาที่อาจเกิดขึ้นและการหาทางแก้ไขที่เหมาะสม ในขณะที่ทฤษฎีการเงินสมัยใหม่ เช่น ทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) และ บรรษัทภิบาล (Corporate Governance) เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการทำให้การบริหารจัดการของธุรกิจเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ในด้านนโยบายเงินปันผล เครื่องมือนี้ช่วยในการกำหนดนโยบายการจ่ายเงินปันผล ประเภทของนโยบายเงินปันผล ขั้นตอนการจ่ายเงินปันผล และรูปแบบการจ่ายเงินปันผล เพื่อให้ธุรกิจสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

และสร้างความพึงพอใจให้กับเจ้าของธุรกิจในอนาคต จะสำรวจและอธิบายเหล่าเครื่องมือทางการเงิน และทฤษฎีที่กล่าวถึงข้างต้นอย่างละเอียดเพื่อให้เห็นภาพรวมและความสำคัญของการนำเครื่องมือทางการเงินมาใช้ในการบริหารด้านส่วนของเจ้าของธุรกิจ

การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของเจ้าของธุรกิจ

การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของเจ้าของธุรกิจเป็นกระบวนการที่สำคัญที่จะช่วยให้เจ้าของธุรกิจสามารถบริหารการเงินส่วนตัวให้มีประสิทธิภาพ โดยการวางแผนการเงินส่วนบุคคลมุ่งเน้นไปที่การจัดการรายได้, รายจ่าย, การลงทุน, และการออมเงินให้เหมาะสมกับเป้าหมายและความต้องการของเจ้าของธุรกิจ

ขั้นตอนในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของเจ้าของธุรกิจประกอบด้วย:

กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์: การเริ่มต้นโดยการกำหนดเป้าหมายทางการเงินและวัตถุประสงค์ที่ต้องการในอนาคต เช่น การเงินสะสมสำหรับการเกษียณ, การลงทุนในธุรกิจใหม่, หรือการเพิ่มมูลค่าของทรัพย์สินส่วนตัว

วิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบัน: ทำการวิเคราะห์รายได้, รายจ่าย, และสถานการณ์การเงินปัจจุบันของเจ้าของธุรกิจ เพื่อให้เข้าใจถึงภาพรวมของสถานการณ์และปัจจัยที่ส่งผลต่อการเงินส่วนบุคคล

กำหนดแผนการเงิน: กำหนดแผนการเงินที่เหมาะสมสำหรับเจ้าของธุรกิจโดยพิจารณาเป้าหมาย, ความต้องการ, และสถานการณ์การเงินปัจจุบัน รวมถึงการวางแผนการลงทุนและการออมเงิน

การจัดการรายได้: ใช้เครื่องมือทางการเงินเพื่อจัดการรายได้ให้มีประสิทธิภาพ โดยการวางแผนการเพิ่มรายได้, การออมเงิน, และการลงทุนที่เหมาะสม

การจัดการรายจ่าย: การตรวจสอบและควบคุมรายจ่ายให้เหมาะสมกับรายได้ โดยพิจารณาการตัดที่ไม่จำเป็น และการวางแผนการใช้จ่ายให้มีประสิทธิภาพ

การวางแผนการลงทุน: ใช้เครื่องมือการเงินเพื่อวางแผนการลงทุนในทรัพย์สินหรือธุรกิจใหม่ๆ โดยพิจารณาความเสี่ยงและผลประโยชน์ที่เกิดขึ้น

การติดตามและประเมินผล: ติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามแผนการเงิน และทำการปรับปรุงตามความเหมาะสมต่อไป

การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของเจ้าของธุรกิจเป็นกระบวนการที่ต้องทำอย่างรอบคอบและต่อเนื่องเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่เหมาะสมและทันสมัยในการบริหารการเงินส่วนตัว

การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของเจ้าของธุรกิจขนาดย่อมเป็นกระบวนการที่สำคัญที่ช่วยให้เจ้าของธุรกิจสามารถบริหารการเงินส่วนตัวให้มีประสิทธิภาพและสร้างความเจริญรุ่งเรืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขั้นตอนในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลสำหรับเจ้าของธุรกิจขนาดย่อมประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการเงิน, วิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันของการเงิน, กำหนดแผนการเงินที่เหมาะสม, การจัดการรายได้และรายจ่าย, การวางแผนการลงทุน, และการติดตามและประเมินผล การวางแผนการเงินส่วนบุคคลช่วยให้เจ้าของธุรกิจสามารถบริหารจัดการการเงินส่วนตัวของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถตอบสนองต่อความต้องการและเป้าหมายของตนได้อย่างเหมาะสม

การใช้เครื่องมือการเงินส่วนบุคคลในการสร้างความเจริญรุ่งเรืองให้กับธุรกิจ

การใช้เครื่องมือการเงินส่วนบุคคลในการสร้างความเจริญรุ่งเรืองให้กับธุรกิจมีบทบาทสำคัญอย่างมาก เนื่องจากเจ้าของธุรกิจเป็นตัวกำหนดและบริหารการเงินภายในองค์กร ดังนั้น การมีการเงินส่วนบุคคลที่มั่นคงและมีประสิทธิภาพจะส่งผลต่อความเจริญรุ่งเรืองของธุรกิจในทั้งระยะสั้นและระยะยาว นี่คือวิธีที่เครื่องมือการเงินส่วนบุคคลสามารถช่วยให้ธุรกิจเจริญเติบโตได้:

1. การสร้างเงินสะสม: เจ้าของธุรกิจสามารถใช้เครื่องมือการเงินส่วนบุคคลในการวางแผนการออมเงินและการลงทุนที่เหมาะสม เพื่อสร้างเงินสะสมที่สามารถใช้ในการขยายธุรกิจหรือการลงทุนในโครงการใหม่

2. การจัดการหนี้สิน: การควบคุมการใช้หนี้สินอย่างมีประสิทธิภาพจะช่วยลดความเสี่ยงทางการเงินและค่าใช้จ่ายในระยะยาว โดยมีผลต่อความเสถียรของธุรกิจ

3. การวางแผนการเงินส่วนตัว: การวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่ดีจะช่วยให้เจ้าของธุรกิจมีความมั่นคงในเรื่องการเงินและสามารถทำให้เงินกู้ส่วนตัวหรือการลงทุนในธุรกิจเป็นไปอย่างมั่นคง

4. การจัดการรายได้: การเงินส่วนบุคคลที่มีการวางแผนรายได้ที่เหมาะสมสามารถช่วยให้เจ้าของธุรกิจสามารถจัดการรายได้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการลงทุนในการศึกษาและพัฒนาทักษะ หรือการเพิ่มรายได้ที่เสริมธุรกิจใหม่

5. การวางแผนการเงินส่วนบุคคลในช่วงเกษียณ: การเงินส่วนบุคคลที่ดีในช่วงเกษียณสามารถช่วยให้เจ้าของธุรกิจมีความมั่นคงทางการเงินและสามารถเริ่มต้นชีวิตในวัยเกษียณอย่างมั่นคง

การใช้เครื่องมือการเงินส่วนบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพจะช่วยให้เจ้าของธุรกิจมีความมั่นคงทางการเงินและสามารถสร้างความเจริญรุ่งเรืองให้กับธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

อัตราส่วนวัดความสามารถในการทำกำไร (Profitability Ratios)

อัตราส่วนวัดความสามารถในการทำกำไร (Profitability Ratios) เป็นเครื่องมือทางการเงินที่ใช้ในการวัดประสิทธิภาพของธุรกิจในการสร้างกำไร ซึ่งช่วยให้ผู้บริหารและนักลงทุนทราบถึงประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรต่างๆ และการจัดการกับค่าใช้จ่าย เพื่อสร้างกำไรให้มากที่สุด (Nasution, Y. A., & Yusleny, Y., 2023) นี่คือตัวอย่างของอัตราส่วนวัดความสามารถในการทำกำไร

1. อัตรากำไรสุทธิ (Net Profit Margin): วัดส่วนเปรียบเทียบระหว่างกำไรสุทธิและรายได้ทั้งหมดของธุรกิจซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสามารถในการควบคุมค่าใช้จ่ายและการสร้างกำไร คำนวณได้โดยใช้สูตร:

$$\text{Net Profit Margin} = \frac{\text{Net Profit}}{\text{Total Revenue}} \times 100\%$$

2. อัตรากำไรขั้นต้น (Gross Profit Margin): วัดส่วนเปรียบเทียบระหว่างกำไรขั้นต้นและรายได้ทั้งหมดของธุรกิจ ช่วยให้ทราบถึงความประสงค์ในการผลิตสินค้าหรือบริการ คำนวณได้โดยใช้สูตร: =

$$\text{Gross Profit Margin} = \frac{\text{Gross Profit}}{\text{Total Revenue}} \times 100\%$$

3. อัตรากำไรที่ลงทุน (Return on Investment - ROI): วัดส่วนเปรียบเทียบระหว่างกำไรและเงินทุนที่ลงทุนในธุรกิจ ช่วยให้ทราบถึงประสิทธิภาพในการใช้ทุนของธุรกิจ คำนวณได้โดยใช้สูตร:

$$\text{ROI} = \frac{\text{Net Profit}}{\text{Total Investment}} \times 100\%$$

4. อัตรากำไรต่อส่วนเงินทุนของเจ้าของ (Return on Equity - ROE): วัดส่วนเปรียบเทียบระหว่างกำไรและส่วนเงินทุนของเจ้าของ ช่วยให้ทราบถึงประสิทธิภาพของเจ้าของธุรกิจในการสร้างกำไร

คำนวณได้โดยใช้สูตร:

$$\text{ROE} = \frac{\text{Net Profit}}{\text{Owner's Equity}} \times 100\%$$

5. อัตรากำไรต่อส่วนขาย (Return on Sales - ROS): วัดส่วนเปรียบเทียบระหว่างกำไรและยอดขายของธุรกิจ ช่วยให้ทราบถึงประสิทธิภาพของธุรกิจในการสร้างกำไรต่อยอดขาย คำนวณได้โดยใช้สูตร:

$$\text{ROS} = \frac{\text{Net Profit}}{\text{Sales Revenue}} \times 100\%$$

การวิเคราะห์และใช้อัตราส่วนวัดความสามารถในการทำกำไรเหล่านี้ช่วยให้ผู้บริหารและนักลงทุนเข้าใจและปรับปรุงผลการดำเนินงานธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพและมั่นใจในการตัดสินใจทางธุรกิจ เครื่องมือการประเมินโครงการลงทุน

เครื่องมือการประเมินโครงการลงทุนเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักลงทุนหรือผู้จัดการสามารถทำการตัดสินใจเกี่ยวกับการลงทุนในโครงการได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ โดยรวมมีหลายเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการลงทุน ตัวอย่างเช่น:

Net Present Value (NPV): วัดค่าของโครงการลงทุนโดยพิจารณาเวลาการเงิน จากนั้นนำค่า NPV ไปเปรียบเทียบกับเงินทุนลงทุนเริ่มต้น ถ้า NPV เป็นบวก หมายถึงโครงการมีความคุ้มค่า และถ้าเป็นลบ หมายถึงโครงการไม่คุ้มค่า

Internal Rate of Return (IRR): คืออัตราร้อยละที่ทำให้ค่าของ NPV เป็นศูนย์ อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนนี้ที่ค่าเงินลงทุนเท่ากับรายรับทั้งหมด

Payback Period (PB): วัดระยะเวลาที่ใช้ในการคืนเงินลงทุน โดยนับจากวันที่ลงทุนไปจนถึงเวลาที่รายได้รวมไปถึงต้นทุนเป็นบวกกันแล้ว

Profitability Index (PI): วัดความสัมพันธ์ระหว่างค่าปัจจุบันของรายรับกับค่าปัจจุบันของรายจ่าย โดยการนำ NPV มาหารด้วยรายจ่ายเริ่มต้น

Accounting Rate of Return (ARR): วัดความสามารถในการทำกำไรของโครงการโดยใช้ค่ากำไรสุทธิและรายได้รวม

การใช้เครื่องมือการประเมินโครงการลงทุนช่วยให้ผู้บริหารหรือนักลงทุนสามารถทำการตัดสินใจเกี่ยวกับการลงทุนในโครงการได้อย่างมั่นใจ โดยการพิจารณาและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากเครื่องมือเหล่านี้ในบริบทของเป้าหมายและความต้องการทางธุรกิจ

วิธีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV)

วิธีการคำนวณมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value - NPV) เป็นวิธีการใช้เครื่องมือการเงินเพื่อประเมินค่าของโครงการหรือลงทุนโดยพิจารณาค่าเงินตอนนี้ของรายได้และรายจ่ายตลอดช่วงเวลาโครงการ ซึ่งรายได้และรายจ่ายที่เกิดขึ้นในอนาคตจะถูกปรับลดด้วยอัตราดอกเบี้ยที่เรียกว่าอัตราผลตอบแทนหรือค่าดอกเบี้ยที่มีความเสี่ยง (Discount Rate) เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับเงินทุนที่ลงทุนเริ่มต้นของโครงการ รายได้และรายจ่ายที่เกิดขึ้นในอนาคตจะถูกคำนวณในรูปแบบมูลค่าปัจจุบัน (Present Value) โดยนำจำนวนเงินดังกล่าวไปหารด้วย $(1 + \text{อัตราผลตอบแทน})$ ยกกำลังด้วยจำนวนปีที่เกิดขึ้นในอนาคต (สุขวงษ์, วลัยลักษณ์, 2021)ซึ่งคำนวณได้ดังนี้

$$NPV = \sum \left(\frac{\text{Cash Flow}}{(1+r)^n} \right) - \text{Initial Investment}$$

โดยที่:

- Cash FlowCash Flow คือ รายได้หรือรายจ่ายที่เกิดขึ้นในแต่ละปี

- r คือ อัตราผลตอบแทนหรืออัตราดอกเบี้ยที่ใช้ประเมินค่าเงินในอนาคต
- n คือ จำนวนปีที่เงินรายได้หรือรายจ่ายเกิดขึ้น
- Initial Investment คือ จำนวนเงินทุนที่ลงทุนเริ่มต้นในโครงการ

หาก NPV เป็นบวก แสดงว่าโครงการมีความคุ้มค่า และหาก NPV เป็นลบ แสดงว่าโครงการไม่คุ้มค่า

ตัวอย่าง

สมมติว่ามีโครงการลงทุนในเครื่องจักรที่มีราคาตั้งแต่ปีที่ 0 ในจำนวน 100,000 บาท และคาดการณ์ว่าโครงการจะทำให้ได้รับรายได้ปีละ 30,000 บาท เป็นเวลา 5 ปี โดยไม่คำนึงถึงค่าปรับของเงิน ตัวอย่างนี้จะมีการคำนวณ NPV ดังนี้

อัตราผลตอบแทนหรือค่าดอกเบี้ยที่ใช้ในการประเมินค่าเงินในอนาคต r อาจจะเป็นอัตราเฉลี่ยของกำไรที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการหรืออัตราดอกเบี้ยที่ถูกใช้ในการเงินธนาคารหรือสิ่งที่เกิดขึ้นในการลงทุนที่คล้ายคลึงกัน สมมติให้อัตราผลตอบแทน r เท่ากับ 10% (หรือ 0.10) จะได้ว่า

รายได้ปีละ 30,000 บาท มูลค่าปัจจุบันของรายได้ที่เกิดขึ้นในปีที่ 1 คือ $\frac{30,000}{(1+0.10)^1} = \frac{30,000}{1.10} \approx 27,273.00$ บาท

รายได้ปีละ 30,000 บาท มูลค่าปัจจุบันของรายได้ที่เกิดขึ้นในปีที่ 2 คือ $\frac{30,000}{(1+0.10)^2} = \frac{30,000}{1.10^2} \approx 24,794.00$ บาท

รายได้ปีละ 30,000 บาท มูลค่าปัจจุบันของรายได้ที่เกิดขึ้นในปีที่ 3 คือ $\frac{30,000}{(1+0.10)^3} = \frac{30,000}{1.10^3} \approx 22,540.00$ บาท

รายได้ปีละ 30,000 บาท มูลค่าปัจจุบันของรายได้ที่เกิดขึ้นในปีที่ 4 คือ $\frac{30,000}{(1+0.10)^4} = \frac{30,000}{1.10^4} \approx 20,490.00$ บาท

รายได้ปีละ 30,000 บาท มูลค่าปัจจุบันของรายได้ที่เกิดขึ้นในปีที่ 5 คือ $\frac{30,000}{(1+0.10)^5} = \frac{30,000}{1.10^5} \approx 18,627.00$ บาท

ดังนั้น NPV จะเท่ากับผลรวมของมูลค่าปัจจุบันของรายได้ทั้งหมดลบกับเงินทุนที่ลงทุนเริ่มต้น ดังนี้:

$$NPV = (27,273.00 + 24,794.00 + 22,540.00 + 20,490.00 + 18,627.00) - 100,000$$

$$NPV \approx (113,724.00) - 100,000$$

$$NPV \approx -13,276.00$$

ในที่นี้ NPV เป็นลบแสดงว่าโครงการนี้ไม่คุ้มค่า เนื่องจากมีค่าเงินปัจจุบันของรายได้ทั้งหมดน้อยกว่าเงินทุนที่ลงทุนเริ่มต้น

วิธีระยะเวลาคืนทุน (PB)

วิธีระยะเวลาคืนทุน (Payback Period - PB) เป็นวิธีการวัดระยะเวลาที่ใช้ในการคืนเงินทุนที่ลงทุนเริ่มต้นในโครงการหรือลงทุน ซึ่งเป็นการวัดความสามารถในการคืนทุนในระยะเวลาใดๆ โดยไม่คำนึงถึงค่าเงินในอนาคต โดย PB คือ ระยะเวลาที่ใช้ในการคืนทุนที่ลงทุนเริ่มต้นให้กับโครงการ โดยรวมกับเงินทุนที่เกิดขึ้นแล้วในแต่ละปีจนกว่าจะได้คืนเงินทุนที่ลงทุนเริ่มต้นให้ครบ (Poonia, S., Singh, A. K., Singh, D., & Gaur, J. K., 2023)

สูตรสำหรับการคำนวณระยะเวลาคืนทุน (Payback Period - PB) ใช้ในการหาว่าโครงการหรือลงทุนจะใช้เวลาเท่าใดในการคืนเงินทุนที่ลงทุนเริ่มต้นได้ครบ โดยใช้ข้อมูลรายได้หรือกำไรที่คาดว่าจะได้รับในแต่ละปี

สูตรที่ใช้ในการคำนวณ PB คือ

$$PB = \frac{\text{Initial Investment}}{\text{Annual Cash Inflows}}$$

โดยที่:

Initial Investment คือ จำนวนเงินทุนที่ลงทุนเริ่มต้นในโครงการหรือลงทุน

Annual Cash Inflows คือ จำนวนเงินที่ได้รับเป็นรายปีจากโครงการหรือลงทุน

หลังจากที่ได้คำนวณ PB แล้ว ผลลัพธ์จะเป็นจำนวนปีที่ใช้ในการคืนเงินทุนที่ลงทุนเริ่มต้น และโครงการหรือลงทุนจะถือว่าคุ้มค่าหรือมีความสมบูรณ์หาก PB ไม่เกินระยะเวลาที่กำหนดไว้

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างการคำนวณ PB

สมมติว่าการลงทุนในโครงการที่มี Initial Investment ในจำนวน 100,000 บาท และคาดการณ์ว่าโครงการจะทำให้ได้รับรายได้ที่ปีละ 30,000 บาท โดยไม่คำนึงถึงค่าเงินในอนาคต
ในกรณีนี้:

Initial Investment = 100,000 บาท

Annual Cash Inflows = 30,000 บาท

นำมาคำนวณ PB ได้ดังนี้

$$\frac{100,000}{30,000} \approx 3.33 \text{ years}$$

ดังนั้น PB ของโครงการนี้คือ 3.33 ปี ซึ่งหมายถึงโครงการนี้จะใช้เวลาประมาณ 3.33 ปีในการคืนเงินลงทุนที่ลงทุนเริ่มต้น จะถือว่าคุ้มค่าหรือไม่ ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่กำหนดไว้โดยบริษัทหรือนักลงทุน

วิธีอัตราผลตอบแทนเฉลี่ย (ARR)

วิธีอัตราผลตอบแทนเฉลี่ย (Average Accounting Rate of Return - ARR) เป็นวิธีการที่ใช้ในการประเมินความสามารถในการทำกำไรของโครงการหรือลงทุนโดยการคำนวณอัตราส่วนของกำไรที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการต่อเนื่องตลอดช่วงเวลาโครงการ แล้วนำมาเปรียบเทียบกับเงินลงทุนที่ลงทุนเริ่มต้นในโครงการ

สูตรสำหรับการคำนวณ ARR คือ

$$ARR = \frac{\text{Average Annual Profit}}{\text{Initial Investment}} \times 100\%$$

โดยที่

Average Annual Profit คือ กำไรเฉลี่ยที่คาดว่าจะได้รับในแต่ละปีจากโครงการหรือลงทุน

Initial Investment คือ จำนวนเงินลงทุนที่ลงทุนเริ่มต้นในโครงการหรือลงทุน

หลังจากที่ได้คำนวณ ARR แล้ว ผลลัพธ์จะเป็นเปอร์เซ็นต์ของกำไรที่คาดว่าจะได้รับต่อปีเมื่อเปรียบเทียบกับเงินลงทุนที่ลงทุนเริ่มต้นในโครงการ โครงการหรือลงทุนจะถือว่าคุ้มค่าหรือมีความสมบูรณ์หาก ARR มากกว่าหรือเท่ากับอัตราผลตอบแทนที่ต้องการ

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างการคำนวณ ARR

สมมติว่าการลงทุนในโครงการที่มี Initial Investment ในจำนวน 200,000 บาท และคาดการณ์ว่าโครงการจะทำให้ได้รับกำไรที่คาดว่าจะเฉลี่ยปีละ 40,000 บาท
ในกรณีนี้

Average Annual Profit = 40,000 บาท

Initial Investment = 200,000 บาท

นำมาคำนวณ ARR ได้ดังนี้

$$ARR = \frac{40,000}{200,000} \times 100 \%$$

$$ARR = 0.2 \times 100\%$$

$$ARR = 20\%$$

ดังนั้น ARR ของโครงการนี้คือ 20% ซึ่งหมายถึงโครงการนี้จะให้กำไรที่เฉลี่ยปีละ 20% ของเงินลงทุนที่ลงทุนเริ่มต้น จะถือว่าคุ้มค่าหรือไม่ ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่กำหนดไว้โดยบริษัทหรือนักลงทุน

วิธีดัชนีกำไร (PI)

ดัชนีกำไร (Profitability Index - PI) เป็นเครื่องมือการเงินที่ใช้ในการประเมินความคุ้มค่าของโครงการหรือลงทุน โดยมีการคำนวณโดยนำรายได้ทั้งหมดที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการ และหักค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกิดขึ้นในโครงการ แล้วนำผลลัพธ์มาหารด้วยเงินลงทุนที่ลงทุนเริ่มต้น

สูตรสำหรับการคำนวณ PI คือ

$$PI = \frac{\text{Present Value of Cash Inflows}}{\text{Initial Investment}}$$

โดยที่

Present Value of Cash Inflows คือ มูลค่าปัจจุบันของรายได้ที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการหรือลงทุน

Initial Investment คือ จำนวนเงินลงทุนที่ลงทุนเริ่มต้นในโครงการหรือลงทุน

PI ที่มากกว่า 1 หมายถึงว่าโครงการหรือลงทุนนั้นมีความคุ้มค่า และ PI ที่น้อยกว่า 1 หมายถึงว่าโครงการหรือลงทุนนั้นไม่คุ้มค่า

ตัวอย่างการคำนวณ PI

สมมติว่าการลงทุนในโครงการที่มี Initial Investment ในจำนวน 500,000 บาท และคาดการณ์ว่าโครงการจะทำให้ได้รับรายได้ที่มูลค่าปัจจุบันปีละ 100,000 บาท

ในกรณีนี้

Present Value of Cash Inflows = 100,000 บาท

Initial Investment = 500,000 บาท

นำมาคำนวณ PI ได้ดังนี้

$$PI = \frac{100,000}{500,000}$$

$$PI = 0.2$$

ดังนั้น PI ของโครงการนี้คือ 0.2 ซึ่งหมายถึงว่า โครงการนี้มีความคุ้มค่า ซึ่ง PI ที่มากกว่า 1 จะแสดงถึงความคุ้มค่าของโครงการ ในขณะที่ PI ที่น้อยกว่า 1 จะแสดงว่าโครงการไม่คุ้มค่า

วิธีอัตราผลตอบแทนจาก โครงการลงทุน (IRR)

อัตราผลตอบแทนภายใน (Internal Rate of Return - IRR) เป็นวิธีการที่ใช้ในการประเมินความสมบูรณ์ของโครงการหรือลงทุน โดยการหาค่าของอัตราผลตอบแทนที่ทำให้มูลค่าปัจจุบันของรายได้เท่ากับมูลค่าปัจจุบันของค่าใช้จ่าย (ค่าลงทุน) ดังนั้น IRR คือ อัตราผลตอบแทนที่ทำให้มูลค่าปัจจุบันของรายได้เท่ากับมูลค่าปัจจุบันของค่าใช้จ่าย

สูตรสำหรับการคำนวณ IRR คือ

1. นำมูลค่าปัจจุบันของรายได้ (หรือกำไร) และค่าลงทุน (ค่าใช้จ่าย) ที่เกิดขึ้นในแต่ละปีของโครงการหรือลงทุนมาใส่ในสมการอัตราผลตอบแทน (IRR):

$$0 = \sum \left(\frac{\text{Cash Inflow}_t}{(1+\text{IRR})^t} \right) - \text{Initial Investment}$$

โดยที่

Cash Inflow_t คือ รายได้หรือกำไรที่คาดว่าจะได้รับในปีที่ t

Initial Investment คือ จำนวนเงินทุนที่ลงทุนเริ่มต้นในโครงการหรือลงทุน

IRR คือ อัตราผลตอบแทนภายในที่ต้องการหา

- หาค่า IRR ที่ทำให้สมการมีค่าเป็นศูนย์ โดยใช้วิธีการทดลองแบบทวิภาค (Trial and Error method) หรือใช้วิธีการคำนวณแบบตรรกะเชิงเส้น เช่นวิธี Newton-Raphson หรือวิธี Bisection
- ค่า IRR ที่ได้เป็นค่าที่ทำให้มูลค่าปัจจุบันของรายได้เท่ากับมูลค่าปัจจุบันของค่าใช้จ่าย

ตัวอย่างการคำนวณ IRR

สมมติว่าการลงทุนในโครงการที่มีค่าลงทุนเริ่มต้น 500,000 บาท และคาดการณ์ว่าโครงการจะทำให้ได้รับรายได้ที่มูลค่าปัจจุบันปีละ 150,000 บาท

ในกรณีนี้:

Cash Inflows = 150,000 บาท (รายได้ที่คาดว่าจะได้รับปีละ)

Initial Investment = 500,000 บาท

นำมาใส่ในสมการแล้วใช้วิธีการทดลองแบบทวิภาคหรือวิธีการคำนวณแบบตรรกะเชิงเส้นเพื่อหาค่า IRR โดยที่จะหาค่า IRR ที่ทำให้สมการมีค่าเป็นศูนย์ ดังนี้

$$0 = \frac{150,000}{(1+IRR)} - 500,000$$

คำตอบของ IRR คือค่าอัตราผลตอบแทนภายใน (Internal Rate of Return) ที่ทำให้มูลค่าปัจจุบันของรายได้เท่ากับมูลค่าปัจจุบันของค่าใช้จ่าย หรือกำไรเท่ากับต้นทุน กล่าวคือ IRR คืออัตราผลตอบแทนที่ทำให้สมการนั้นมีค่าเป็นศูนย์ ซึ่งจะเป็นค่าที่ใช้ในการประเมินความสมบูรณ์ของโครงการหรือลงทุน

ทฤษฎีการเงินสมัยใหม่

ทฤษฎีการเงินสมัยใหม่เป็นแนวคิดหรือแนวทางที่ประยุกต์ใช้ในการศึกษาและปฏิบัติงานทางการเงินในยุคปัจจุบัน ซึ่งมีมุมมองเรื่องการเงินและการลงทุนในมุมมองที่กว้างขึ้น และมองโลกการเงินในมุมมองที่ซับซ้อนและพิจารณาผลกระทบจากปัจจัยหลากหลายที่อาจมีผลต่อการเงิน เช่น ปัจจัยสังคม ปัจจัยสิ่งแวดล้อม และปัจจัยทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทฤษฎีการเงินสมัยใหม่มักให้ความสำคัญกับเรื่องการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อการจัดการทรัพยากรการเงินที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น การใช้งานระบบการเงินดิจิทัล การใช้งานบล็อกเชน (Blockchain) หรือการใช้งานปัญญาประดิษฐ์ในการวิเคราะห์และบริหารจัดการการเงิน

ทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) และ บรรษัทภิบาล (Corporate Governance) นอกจากนี้ ทฤษฎีการเงินสมัยใหม่ยังเน้นการศึกษาและการวิจัยเรื่องการเงินอย่างลึกซึ้ง และการพัฒนาเครื่องมือและวิธีการใหม่ๆ เพื่อการบริหารจัดการการเงินที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นในสถานะที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน

ทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory)

ทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) เป็นแนวคิดที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าของทรัพย์สินหรือเจ้าของธุรกิจ (Principal) กับตัวแทน (Agent) ซึ่งเป็นบุคคลหรือหน่วยงานที่ถูกมอบหมายหรือเสนอชื่อเพื่อดำเนินธุรกิจหรือการดำเนินงานให้แทนเจ้าของ แนวคิดในทฤษฎีตัวแทนสำคัญอยู่ที่การแสดงถึงความสำคัญของความขัดแย้งระหว่างประโยชน์ของเจ้าของและตัวแทน โดยที่เจ้าของมองหาวิธีในการกำกับติดตาม และควบคุมพฤติกรรมของตัวแทน เพื่อให้ตัวแทนกระทำในทิศทางที่เป็นประโยชน์แก่เจ้าของ แต่ในขณะเดียวกัน ตัวแทนมักมีจุดสนใจเพื่อการเพิ่มประสิทธิภาพและสิ่งที่น่าสนใจตนเอง เช่น การเพิ่มรายได้ การเพิ่มความเสี่ยงที่ตัวแทนพร้อมรับ หรือการสร้างอำนาจและความสามารถในการตัดสินใจของตนเอง ทฤษฎีตัวแทนมีความสำคัญในการวิเคราะห์และอธิบายพฤติกรรมของตัวแทนในองค์กร รวมถึงการสร้างมีตรฐานการบริหารจัดการ และการกำกับดูแลเพื่อให้การทำงานของตัวแทนมีประสิทธิภาพและได้ผลตามเป้าหมายของเจ้าของ โดยในการแก้ไขปัญหาของความขัดแย้งระหว่างเจ้าของและตัวแทน ทฤษฎีตัวแทนมักจะใช้เครื่องมือหรือมิติต่างๆ เช่น ระบบสินบน การชำระค่าตอบแทน หรือการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดที่ชัดเจน เพื่อกระตุ้นพฤติกรรมที่ดีของตัวแทนและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและการดำเนินงานขององค์กร (Muldoon, J., Skorodiyevskiy, V., Gould, A. M., & Joullie, J. E. ,2024).

บรรษัทภิบาล (Corporate Governance)

บรรษัทภิบาล (Corporate Governance) เป็นระบบหรือกลไกที่ใช้ในการบริหารจัดการบริษัท เพื่อให้มีการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส และปรับตัวกับข้อจำกัดและความเสี่ยงต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้น โดยระบบบริหารจัดการบริษัทจะรวมถึงโครงสร้างองค์กร กระบวนการตัดสินใจ และการควบคุมที่ดี เพื่อให้สร้างค่าต่อผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในบริษัทอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน (Al Maqtari, F. A., Farhan, N. H., Al-Hattami, H. M., & Khalid, A. S. , 2020)

บรรษัทภิบาลมักมีหลักการและกระบวนการที่จะช่วยสร้างการดำเนินงานที่ดีขึ้น โดยส่วนใหญ่จะรวมถึง

1. การกำกับและการควบคุม - การตั้งคณะกรรมการบริหาร (Board of Directors) และการกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการ เพื่อให้คณะกรรมการสามารถใช้อำนาจและประสิทธิภาพในการตัดสินใจและควบคุมการดำเนินงานของบริษัทได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การเผยแพร่และการรายงานที่โปร่งใส - การบริหารจัดการที่โปร่งใสและการเผยแพร่ข้อมูลที่มีคุณภาพ เพื่อให้ผู้ลงทุน ผู้ถือหุ้น และส่วนสำคัญอื่นๆ สามารถเข้าใจสถานะและผลการดำเนินงานของบริษัทได้อย่างถูกต้อง

3. ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม - การมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เช่น การดำเนินกิจการอย่างยั่งยืน การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และการดำเนินงานที่ไม่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม

4. การคุ้มครองผู้ลงทุน - การมีมาตรการและกระบวนการเพื่อคุ้มครองผู้ลงทุน และการประชาสัมพันธ์ข้อมูลที่จำเป็นให้แก่ผู้ลงทุน

5. การกำหนดนโยบายและกระบวนการการเงิน - การกำหนดนโยบายและกระบวนการทางการเงินที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้มีการบริหารจัดการทรัพยากรการเงินอย่างมีประสิทธิภาพและรอบคอบ

ผู้บริหารและคณะกรรมการบริหารของบริษัทมักจะต้องปฏิบัติตามหลักการบริหารจัดการที่ดี เพื่อให้บริษัทมีความเป็นระบบและดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

นโยบายเงินปันผล

นโยบายเงินปันผล (Dividend Policy) คือ กลยุทธ์หรือแนวทางที่บริษัทใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการแจกเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้น โดยการตัดสินใจเหล่านี้มักจะเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของบริษัท สภาพการเงิน และแนวทางในการพัฒนาธุรกิจในอนาคต

นโยบายเงินปันผลมักจะมีลักษณะและตัวเลือกต่างๆ ซึ่งรวมถึง:

1. การจ่ายเงินปันผลในรูปแบบเงินสด - การจ่ายเงินปันผลในรูปแบบเงินสดถือเป็นวิธีที่พบบ่อยที่สุด โดยบริษัทจะจ่ายเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้นในรูปแบบเงินสดในรูปของเงินเฟ้อหรือเงินบาทตราสารเงินตราต่างประเทศ โดยการจ่ายเงินปันผลนี้มักจะเป็นเงินที่เกิดจากกำไรสุทธิที่บริษัทได้ทำกำไรมากกว่าความจำเป็นในการลงทุนในธุรกิจ

2. การจ่ายเงินปันผลในรูปแบบหุ้น - บริษัทก็สามารถเลือกจ่ายเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้นในรูปแบบหุ้น โดยการเสนอหุ้นส่วนเป้าหมายใหม่ หรือจ่ายเงินปันผลให้ผู้ถือหุ้นเป็นรางวัล

3. การปรับนโยบายเงินปันผลในแต่ละช่วงเวลา - บริษัทอาจมีการปรับนโยบายเงินปันผลในแต่ละปี โดยอาจเกิดจากสถานการณ์การเงินของบริษัท ประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ หรือความต้องการในการลงทุนในอนาคต

4. การสร้างส่วนลดหรือสิทธิพิเศษในการจ่ายเงินปันผล - บางบริษัทอาจจัดการเงินปันผลโดยการสร้างส่วนลดหรือสิทธิพิเศษสำหรับผู้ถือหุ้นที่มีประวัติการถือหุ้นมากกว่าระยะเวลาหนึ่งหรือสำหรับผู้ถือหุ้นที่เป็นส่วนสำคัญของบริษัท

นโยบายเงินปันผลมีความสำคัญในการตัดสินใจการลงทุนของนักลงทุน และส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นและมูลค่าตลาดของบริษัท และอาจมีผลต่อภาพลักษณ์และความไว้วางใจของผู้ลงทุนและส่วนสำคัญอื่น ๆ ของกลุ่มผู้ถือหุ้น

ประเภทของนโยบายเงินปันผล

นโยบายเงินปันผลสามารถแบ่งออกเป็นหลายประเภทตามลักษณะและวัตถุประสงค์ของบริษัท รวมถึงความต้องการและเป้าหมายของผู้ถือหุ้น ดังนี้:

1. **นโยบายเงินปันผลปรับตามความต้องการของบริษัท:** บริษัทจะตัดสินใจเกี่ยวกับการจ่ายเงินปันผลขึ้นอยู่กับความต้องการและสภาพการเงินของตนเอง การตัดสินใจเหล่านี้อาจจะครอบคลุมการจ่ายเงินปันผลเป็นเงินสดหรือหุ้น โดยการปรับนโยบายนี้เพื่อให้เข้ากับสถานการณ์ของบริษัทในแต่ละช่วงเวลา

2. **นโยบายเงินปันผลที่ยังคงต่อเนื่อง:** บริษัทจะจ่ายเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้นในแต่ละปี โดยมีนโยบายที่เหมาะสมในการเพิ่มมูลค่าตลาดของหุ้น นักลงทุนที่มองหารายได้ประจำและเสถียรภาพการเงินอาจหันมาสนใจในบริษัทที่มีนโยบายเงินปันผลที่ยังคงต่อเนื่อง

3. **นโยบายเงินปันผลแบบกลไก:** ในบางกรณีบริษัทอาจใช้กลไกเฉพาะเพื่อการจ่ายเงินปันผล เช่น การส่งเสริมการลงทุนให้ผู้ถือหุ้นโดยการเสนอส่วนลดในราคาหุ้นใหม่ หรือการจัดการเงินปันผลในรูปแบบของหุ้นทางเลือก

4. **นโยบายเงินปันผลตามเป้าหมาย:** บริษัทอาจมีเป้าหมายเฉพาะในการจ่ายเงินปันผลในอนาคต โดยอาจเป็นเป้าหมายเพื่อเพิ่มมูลค่าหุ้น การสร้างความมั่นคงในการเงิน หรือส่งเสริมการลงทุนในโครงการพัฒนาต่างๆ

5. **นโยบายเงินปันผลอย่างอิสระ:** บางบริษัทอาจไม่มีนโยบายที่กำหนดในการจ่ายเงินปันผล แต่จะตัดสินใจเกี่ยวกับการจ่ายเงินปันผลในแต่ละปีโดยพิจารณาจากสถานการณ์ปัจจุบันและความต้องการของผู้ถือหุ้น

ขั้นตอนการจ่ายเงินปันผล

ขั้นตอนการจ่ายเงินปันผลขึ้นอยู่กับนโยบายและกระบวนการที่บริษัทได้กำหนดขึ้น แต่ส่วนมากมักปฏิบัติตามขั้นตอนทั่วไปดังนี้

1. **การตัดสินใจและประกาศ:** คณะกรรมการบริษัทจะประชุมเพื่อตัดสินใจเรื่องการจ่ายเงินปันผล โดยพิจารณาผลกำไรของบริษัท สถานะการเงิน และความต้องการในการลงทุนต่อไป หลังจากตัดสินใจแล้ว บริษัทจะทำการประกาศผลการตัดสินใจเกี่ยวกับการจ่ายเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้นผ่านช่องทางที่เหมาะสม เช่น การประกาศผ่านสื่อมวลชนหรือแจ้งเตือนผ่านระบบออนไลน์ของตลาดหลักทรัพย์

2. **การจ่ายเงิน:** หลังจากที่มีการประกาศเกี่ยวกับการจ่ายเงินปันผลแล้ว บริษัทจะดำเนินการโอนเงินให้แก่ผู้ถือหุ้นตามจำนวนหุ้นที่เขถือ โดยมักใช้ช่องทางการโอนผ่านธนาคารหรือระบบการจ่ายเงินออนไลน์ เงินปันผลอาจจะถูกโอนเข้าบัญชีธนาคารของผู้ถือหุ้นโดยตรง หรือผ่านหน่วยจัดเก็บภาษีหุ้น (CSD) หรือผู้รับรองหุ้น (Registrar)

3. **การรายงานและการบันทึก:** บริษัทจะทำการรายงานเกี่ยวกับการจ่ายเงินปันผลในงบการเงิน และจะบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับการจ่ายเงินปันผลในบัญชีของบริษัท รวมถึงรายชื่อและจำนวนหุ้นที่ได้รับเงินปันผล

4. **การส่งเสริมและการสื่อสาร:** บริษัทอาจมีการส่งเสริมและสื่อสารเกี่ยวกับการจ่ายเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้น โดยการให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการจ่ายเงิน ปริมาณที่จะได้รับ และสิทธิประโยชน์ที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ที่ผู้ถือหุ้นอาจจะได้รับ

รูปแบบการจ่ายเงินปันผล

รูปแบบการจ่ายเงินปันผลสามารถแบ่งออกเป็นหลายรูปแบบตามนโยบายและวัตถุประสงค์ของบริษัท (Wijaya, L. I., & Murhadi, W. R., 2023) รวมถึงความต้องการและเป้าหมายของผู้ถือหุ้น ดังนี้:

1. การจ่ายเงินปันผลแบบเงินสด (Cash Dividends):

- **ระบบตามอัตราส่วน (Regular Dividends):** การจ่ายเงินปันผลในรูปแบบเงินสดเป็นระยะ ๆ ตามอัตราส่วนที่กำหนดไว้ล่วงหน้า เช่น เดือนละหรือไตรมาสละครั้ง
- **เงินปันผลพิเศษ (Special Dividends):** การจ่ายเงินปันผลที่ไม่ได้รวมอยู่ในนโยบายการจ่ายเงินปันผลปกติ มักจะเกิดจากกำไรสะสมที่มากกว่าคาดการณ์หรือเหตุการณ์พิเศษที่เกิดขึ้น

2. การจ่ายเงินปันผลแบบหุ้น (Stock Dividends):

- **การแจกหุ้นเป็นส่วนต่าง (Scrip Dividends):** การจ่ายเงินปันผลโดยการเสนอหุ้นส่วนเป้าหมายใหม่แก่ผู้ถือหุ้นตามอัตราส่วนที่กำหนด เช่น หุ้นส่วนละ 1 สำหรับทุก ๆ 10 หุ้นที่ถือ

- การจ่ายเงินปันผลในรูปของหุ้นเปลี่ยน (Stock Split): การแยกหุ้นเป็นส่วนเท่าๆ กันให้แก่ผู้ถือหุ้นเพิ่มเติม เช่น หุ้นส่วนละ 2 สำหรับทุก ๆ 1 หุ้นที่ถือ

3. การจ่ายเงินปันผลแบบอื่นๆ:

- สิทธิอื่นๆ: การจ่ายเงินปันผลที่สามารถเป็นไปได้คือผ่านการจ่ายส่วนลดในการซื้อหุ้นใหม่หรือหลักทรัพย์อื่น ๆ ให้แก่ผู้ถือหุ้นที่ได้รับสิทธิพิเศษ
- การลงทุนทางบริษัท: บริษัทอาจจ่ายเงินปันผลโดยการลงทุนในโครงการหรือธุรกิจอื่นๆ ที่สามารถสร้างมูลค่าให้กับบริษัทและผู้ถือหุ้นได้

แต่ละรูปแบบของการจ่ายเงินปันผลมีข้อดีและข้อเสียต่างกัน การเลือกใช้รูปแบบที่เหมาะสมกับความต้องการและวัตถุประสงค์ของบริษัทเป็นสิ่งสำคัญในการกำหนดนโยบายเงินปันผลของบริษัท

การวิเคราะห์กรณีศึกษา

บริษัท XYZ ได้รับโอกาสใหม่ในการลงทุนในโครงการพัฒนาฟาร์มพืชอินทรีย์ในพื้นที่เสี่ยงจังหวัดเหนือของประเทศ โดยมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มกำลังการผลิตฟาร์มพืชอินทรีย์และสร้างผลผลิตที่มีคุณภาพสูงขึ้น เราจะตรวจสอบโครงการนี้เพื่อดูว่ามีความเป็นไปได้ทางการเงินและหลักการหรือไม่

การประเมินโครงการลงทุนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ:

1. ทำความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการและธุรกิจของฟาร์มพืชอินทรีย์
2. วิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางการเงินของโครงการ
3. กำหนดกลยุทธ์และแผนการดำเนินงาน

ข้อมูลโครงการ

- เงินลงทุนเริ่มต้น: 1,000,000 บาท
- รายได้ต่อปี: 300,000 บาท
- รายจ่ายต่อปี: 200,000 บาท
- ระยะเวลาการคืนทุน: 5 ปี

วิเคราะห์

1. NPV (Net Present Value): โครงการนี้มีค่า NPV เป็นบวกหรือลบ?

2. IRR (Internal Rate of Return): อัตราผลตอบแทนภายในที่เกิดขึ้นจากโครงการนี้คือเท่าไร?
3. PB (Payback Period): ระยะเวลาที่ใช้ในการคืนทุนคือเท่าไร?

การสรุป

โครงการมีความเป็นไปได้ทางการเงินที่ดี โดย NPV เป็นบวก และ IRR มากกว่าค่าใช้จ่ายที่กำหนดไว้ อย่างไรก็ตาม ควรพิจารณาความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นและความเป็นไปได้ทางธุรกิจในอนาคตด้วยด้วยการตัดสินใจในการลงทุนและดำเนินโครงการต่อไป

นโยบายและแนวทางการแก้ไข

1. ควรสร้างแผนการทำงานและแผนการดำเนินการที่ชัดเจน
2. ประเมินความเสี่ยงและสร้างแผนการจัดการความเสี่ยง
3. ตรวจสอบและปรับปรุงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น

การวิเคราะห์กรณีศึกษาข้างต้นช่วยให้เข้าใจว่าโครงการมีความเป็นไปได้ทางการเงินและหลักการหรือไม่ และจะช่วยให้ตัดสินใจในการลงทุนและดำเนินโครงการต่อไปในอนาคต

สรุป

ในการบริหารจัดการด้านการเงินของธุรกิจสามารถนำเครื่องมือทางการเงินในการบริหารด้านส่วนของเจ้าของ อันเป็นเครื่องมือการเงินต่างๆ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน นี้นำรวมถึงการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่ปรับให้เข้ากับวัตถุประสงค์และเป้าหมายธุรกิจ เช่น การลงทุน การออมเงิน และแผนการเงินที่เกี่ยวกับกิจกรรมเกษตรหรือการเลี้ยงสัตว์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและบริหารจัดการเงินให้เหมาะสมกับสถานการณ์และเป้าหมายของธุรกิจ อัตราส่วนวัดความสามารถในการทำกำไรเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญในการประเมินความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ เช่น อัตรากำไรสุทธิ อัตรากำไรขั้นต้น และมาร์จิ้น เครื่องมือการประเมินการลงทุน เช่น NPV, IRR, ARR, PB, และ PI ช่วยในการประเมินความเป็นไปได้และมูลค่าของโครงการ ทฤษฎีการเงินสมัยใหม่ เช่น ทฤษฎีตัวแทนและหลักการบริหารสภาพองค์กร มีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการทรัพยากรการเงินโดยให้ความมั่นใจและความพึงพอใจให้แก่ผู้ถือหุ้นและผู้ลงทุน นโยบายที่เกี่ยวกับการแจกเงินปันผลแบบต่างๆ รวมถึงขั้นตอนและรูปแบบในการจ่ายเงินปันผล ช่วยในการจัดสรรกำไรอย่างถูกต้อง การวิเคราะห์กรณีศึกษาให้ข้อมูลและความเข้าใจจริงๆ เพื่อการเรียนรู้และปรับปรุงกลยุทธ์การเงิน ผ่านการนำเครื่องมือทางการเงินเหล่านี้ ผู้เจ้าของธุรกิจจะสามารถใช้ทรัพยากรการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตัดสินใจอย่างมีเหตุผล และกระตุ้นการเติบโตของธุรกิจอย่างยั่งยืน

เอกสารอ่านประกอบ

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.(2556). การวิเคราะห์งบการเงิน
https://weblink.set.or.th/dat/vdoArticle/attachFile/AttachFile_1472551305959.pdf

แบบฝึกหัด

1. ให้นักศึกษาค้นหาข้อมูลงบการเงินและวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร
2. โปรตรระบุขั้นตอนการจ่ายเงินปันผล

เอกสารอ้างอิง

- สุขวงษ์, วลัยลักษณ์. (2021). "การเปรียบเทียบการลงทุนของธุรกิจขนส่งที่ใช้รถเทรลเลอร์ดีเซลและไฟฟ้า
เปรียบเทียบ" *Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD)*. 7853.
<https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd/7853>
- Al Maqtari, F. A., Farhan, N. H., Al-Hattami, H. M., & Khalid, A. S. (2020). Impact of
country-level corporate governance on entrepreneurial conditions. *Cogent
Business & Management*, 7(1), 1797261.
- Muldoon, J., Skorodziyevskiy, V., Gould, A. M., & Joullié, J. E. (2024). Agency theory
and social entrepreneurship: An axe that needs sharpening. *The International
Journal of Entrepreneurship and Innovation*, 14657503241242344.
- Nasution, Y. A., & Yusleny, Y. (2023). Financial Performance Measurement U s i n g
Profitability Ratios And Liquidity Ratios. In *Proceeding Medan
International Conference on Economic and Business* (Vol. 1, pp. 1730-1741).
- Poonia, S., Singh, A. K., Singh, D., & Gaur, J. K. (2023). Estimation of a business model
of Animal feed solar cooker for entrepreneurship development.

Wijaya, L. I., & Murhadi, W. R. (2023). Ownership Structure on Dividend Policy in The Indonesian Stock Exchange. *Journal of Entrepreneurship and Business*, 4(2), 93-102.

บทที่ 7

การกำหนดโครงสร้างเงินทุนที่เหมาะสม

การกำหนดโครงสร้างเงินทุนที่เหมาะสมเป็นกระบวนการสำคัญในการบริหารจัดการทรัพยากรการเงินของธุรกิจ เพื่อให้มีความเสถียรและเติบโตได้อย่างยั่งยืน ดังนั้น การวิเคราะห์และการกำหนดโครงสร้างเงินทุนเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่ต้องดำเนินการให้เป็นอย่างดี โดยการเลือกและการจัดหาเงินทุนที่เหมาะสมมีความสำคัญอย่างมาก เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและวัตถุประสงค์ของธุรกิจในระยะยาว ทฤษฎีเกี่ยวกับโครงสร้างของเงินทุนและการคำนวณค่าของทุนเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้บริหารเข้าใจโครงสร้างและรูปแบบการเงินของธุรกิจอย่างเป็นระบบและเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการการเงินในองค์กร การรู้เรื่องนี้จะช่วยให้ธุรกิจสามารถจัดการเงินทุนได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการขยายธุรกิจของตนออกไปในตลาดได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ และนำไปสู่ความสำเร็จในระยะยาว

การวิเคราะห์และการกำหนดโครงสร้างเงินทุนในธุรกิจ

การวิเคราะห์และกำหนดโครงสร้างเงินทุนในธุรกิจเป็นกระบวนการที่เน้นการสร้าง ความเข้าใจในการใช้เงินทุนในธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการวิเคราะห์จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับ

แหล่งที่มาของเงินทุนและการใช้งานของมัน ซึ่งช่วยให้ผู้บริหารเข้าใจเพิ่มเติมเกี่ยวกับโครงสร้างเงินทุนของธุรกิจ การกำหนดโครงสร้างเงินทุนนั้นเป็นขั้นตอนที่จำเป็นในการเลือกวิธีการจัดหาเงินทุนที่เหมาะสมกับธุรกิจ เช่น การออกหุ้นหรือการกู้ยืมเงิน ซึ่งการทำให้โครงสร้างเงินทุนเหมาะสมจะช่วยให้ธุรกิจมีความเสถียรและสามารถเติบโตได้อย่างยั่งยืนในระยะยาว

การวิเคราะห์และกำหนดโครงสร้างเงินทุนในธุรกิจมีความสำคัญเนื่องจากสามารถช่วยให้ธุรกิจทราบถึงความสามารถในการจัดหาเงินทุนอย่างเหมาะสมและปรับเปลี่ยนได้ตามเป้าหมายของธุรกิจได้อย่างเหมาะสม การวางแผนเพื่อมีโครงสร้างเงินทุนที่เหมาะสมยังช่วยลดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจและเพิ่มโอกาสในการสร้างรายได้ในระยะยาว ดังนั้น การวิเคราะห์และกำหนดโครงสร้างเงินทุนในธุรกิจเป็นขั้นตอนสำคัญที่ผู้บริหารควรให้ความสำคัญและดำเนินการอย่างรอบคอบเพื่อให้ธุรกิจสามารถเติบโตและประสบความสำเร็จในระยะยาวได้ในที่สุด

วิธีการเลือกและการจัดหาเงินทุนที่เหมาะสมกับธุรกิจ

วิธีการเลือกและจัดหาเงินทุนที่เหมาะสมกับธุรกิจมีขั้นตอนดังนี้:

1. วิเคราะห์ความต้องการเงินทุน: ทำการวิเคราะห์ความต้องการเงินทุนของธุรกิจที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และแผนการขยายธุรกิจในระยะยาว นำเสนอแผนการใช้จ่ายเงินในการพัฒนาธุรกิจอย่างเหมาะสม (Pestonji, C., 2024)

2. การเลือกและการประเมินตัวเลือกที่เหมาะสม: ตรวจสอบและประเมินตัวเลือกการจัดหาเงินทุนที่เป็นไปได้ เช่น การกู้ยืมเงิน, การขายหุ้น, หรือการเข้าร่วมพันธมิตรกับนักลงทุน ให้คำนึงถึงเงื่อนไขและความสามารถในการจัดหาเงินทุน

3. การปรับทางเลือก: พิจารณาและปรับทางเลือกการเงินทุนตามความเหมาะสมและความต้องการของธุรกิจ โดยพิจารณาความเสี่ยง, เงื่อนไขการกู้ยืม, และผลกระทบต่อโครงสร้างทางการเงินของธุรกิจ

4. การเตรียมตัว: จัดเตรียมเอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เช่น รายงานการเงิน, แผนธุรกิจ, และข้อมูลการเงินทางการค้า เพื่อเสนอและได้รับการอนุมัติจากผู้ถือหุ้นหรือนักลงทุน

5. การนำเสนอและการต่อรอง: นำเสนอแผนธุรกิจและความต้องการเงินทุนต่อผู้ถือหุ้นหรือนักลงทุนที่เป็นไปได้ และเข้าร่วมกระบวนการต่อรองเพื่อความเหมาะสมและเป้าหมายที่มีประสิทธิภาพ

ด้วยขั้นตอนเหล่านี้ ธุรกิจจะสามารถเลือกและจัดหาเงินทุนอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพเพื่อ การพัฒนาและเติบโตของธุรกิจได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

เช่น บริษัท XYZ ที่กำลังวางแผนที่จะขยายธุรกิจการผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ในตลาดภาคตะวันออก การวิเคราะห์ความต้องการเงินทุนแสดงให้เห็นว่าต้องการเงินทุนเพื่อการลงทุนในเครื่องจักรและอุปกรณ์ใหม่ การจัดหาเงินทุนที่เหมาะสมสามารถทำได้โดยการเข้าร่วมกับธนาคาร สำหรับการกู้ยืมเงินทุนหมุนเวียน และการจัดการกับนักลงทุนท้องถิ่นที่สนใจเข้าร่วมลงทุนในโครงการ ผู้บริหารจึงเตรียมเอกสารแผนธุรกิจและข้อมูลการเงินที่เป็นประโยชน์ในการนำเสนอและต่อรองกับธนาคารและนักลงทุน หลังจากนั้นจึงนำเสนอแผนการที่มีเหตุผลและการสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ลงทุน โดยเลือกใช้เงินทุนที่ได้รับอนุมัติให้ใช้ตามแผนการที่เสนอไว้ เช่น การกู้ยืมเงินทุนหมุนเวียนจากธนาคารและการขายหุ้นใหม่เพิ่มเติมในบริษัท ด้วยวิธีการเลือกและจัดหาเงินทุนที่เหมาะสมเหล่านี้ บริษัท XYZ สามารถขยายธุรกิจได้อย่างมั่นคงและเชื่อถือได้ในตลาดใหม่

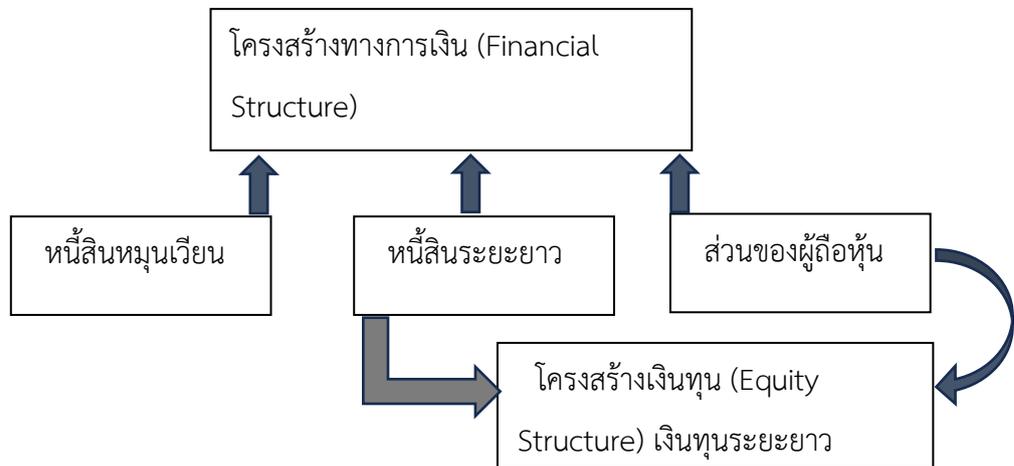
ทฤษฎีโครงสร้างของเงินทุน

ทฤษฎีโครงสร้างของเงินทุนเป็นแนวคิดที่ใช้ในการวิเคราะห์ว่าเงินทุนขององค์กรถูกใช้อย่างไร และถูกแบ่งให้กับส่วนประกอบต่างๆ ของธุรกิจอย่างไร หรือเป็นแนวคิดที่วิเคราะห์ว่าทรัพยากรทางการเงินมีอยู่ในรูปแบบใดในองค์กร ทฤษฎีนี้มักใช้ในการกำหนดแผนการเงินและการลงทุนขององค์กร เพื่อให้มีการใช้เงินทุนในทางที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ (กมลวรรณ รอดหรั่ง, 2564)

ทฤษฎีโครงสร้างของเงินทุนมีหลักการหลักอยู่ 3 ข้อ ได้แก่:

- การเงินหนี้ (Debt Financing):** เป็นการขอยืมเงินจากสถาบันการเงินหรือบุคคลที่มีเงิน โดยมักจะมีการชำระเงินเบี้ยเพิ่มขึ้นในอนาคต เช่น การกู้ยืมเงินจากธนาคารหรือการออกหุ้นกู้
- การเงินทางทุน (Equity Financing):** เป็นการขายหุ้นในบริษัทให้กับนักลงทุน โดยนักลงทุนจะได้รับสิทธิและเป็นเจ้าของบางส่วนของบริษัท รายได้ของบริษัทไม่ต้องชำระเบี้ย แต่ต้องแบ่งปันกำไร
- การเงินรวม (Mixed Financing):** เป็นการผสมผสานระหว่างการเงินหนี้และการเงินทางทุน เพื่อให้ได้โครงสร้างการเงินที่สมดุลและเหมาะสมกับความเสถียรและอำนาจในการตัดสินใจขององค์กร

โครงสร้างของเงินทุน หมายถึง เงินทุนทั้งหมดที่ธุรกิจจัดหามาเพื่อใช้ในการบริหารงานธุรกิจ ประกอบด้วย

บริษัท ลาบูบู้ จำกัด
 งบแสดงฐานะทางการเงิน
 ณ วันที่

สินทรัพย์	หนี้สินและทุน
สินทรัพย์หมุนเวียน	หนี้สินหมุนเวียน → โครงสร้าง
สินทรัพย์ถาวร	หนี้สินระยะยาว } ส่วนของผู้ถือหุ้น } ทุนบุริมสิทธิ } หุ้นสามัญ } โครงสร้างเงินทุน
กำไรสะสม	
สินทรัพย์รวม	

โดยการใช้ทฤษฎีโครงสร้างของเงินทุน องค์กรสามารถวางแผนการเงินและการลงทุนให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพได้อย่างมั่นคง และสามารถปรับเปลี่ยนโครงสร้างการเงินตามความเหมาะสมและเป้าหมายของธุรกิจได้ในระยะยาว

ค่าของทุน

ค่าของทุน (Cost of Capital) หมายถึง อัตราส่วนร้อยละของเงินที่บริษัทต้องจ่ายเป็นค่าตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้นและเจ้าหนี้ ซึ่งใช้ในการเป็นตัวกลางในการประเมินความสมรรถและความเสี่ยงของการลงทุน ค่าของทุนจะคำนวณขึ้นอยู่กับการคาดการณ์ความผันผวนของกำไรและความเสี่ยงในการลงทุน โดยมักจะมีสองประเภทหลัก ได้แก่:

1. **ค่าของทุนสูงสุด (Cost of Equity):** คือ อัตราส่วนของกำไรที่ต้องใช้ในการเสี่ยงเท่ากับการลงทุนในหุ้นของบริษัท ซึ่งมักจะใช้วิธีการประเมินค่าความเสี่ยงทางทุน (CAPM) เพื่อคำนวณหาค่านี้ โดยพิจารณาอัตราความเสี่ยงของหุ้นเทียบกับตลาดที่มีเป้าหมาย และอัตราค่าเงินสดไม่มีความเสี่ยง (Risk-Free Rate)

2. **ค่าของทุนต่ำสุด (Cost of Debt):** คือ อัตราส่วนของดอกเบี้ยที่ต้องจ่ายในการกู้ยืมเงินจากเจ้าหนี้ ส่วนใหญ่ใช้อัตราดอกเบี้ยปัจจุบันที่ต้องจ่ายในตลาดเงิน เป็นตัวคำนวณค่านี้

โดยทั่วไปแล้ว บริษัทมักจะมีค่าของทุนเฉลี่ย (Weighted Average Cost of Capital - WACC) ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยของค่าของทุนสูงสุดและต่ำสุด เป็นตัวบ่งชี้ค่าของทุนที่ต้องใช้สำหรับการลงทุนทั้งหมดของบริษัท การคำนวณ WACC ใช้เป็นตัวสำหรับการวางแผนการเงินและการตัดสินใจในการลงทุนในโครงการใหม่ๆ และการลงทุนในโครงการเดิมที่ต้องมีการเติบโตในอนาคต

การคำนวณค่าของทุน (Cost of Capital) เป็นขั้นตอนสำคัญในการวางแผนการเงินและการตัดสินใจในธุรกิจ มันมีประโยชน์หลายด้านดังนี้:

1. **การตัดสินใจเกี่ยวกับการลงทุน:** ทราบค่าของทุนช่วยในการประเมินความเสี่ยงและราคาที่เหมาะสมของโครงการหรือการลงทุนใหม่ ซึ่งช่วยให้บริษัทสามารถตัดสินใจว่าจะลงทุนในโครงการดังกล่าวหรือไม่

2. **การวางแผนการเงิน:** ค่าของทุนช่วยในการกำหนดแผนการเงินในองค์กร โดยช่วยให้เสถียรภาพในการเงิน และช่วยในการกำหนดวิธีการจัดหาเงินทุนที่เหมาะสม

3. **การวิเคราะห์โครงสร้างทุน:** ค่าของทุนช่วยในการวิเคราะห์โครงสร้างของเงินทุนในองค์กร ซึ่งช่วยในการจัดการทุนให้มีประสิทธิภาพและเพิ่มมูลค่าให้กับผู้ถือหุ้น

4. **การประเมินความคุ้มค่าของโครงการ:** ค่าของทุนช่วยในการประเมินความคุ้มค่าของโครงการ โดยเปรียบเทียบระหว่างรายได้ที่คาดว่าจะได้รับกับค่าของทุนที่ต้องใช้

5. การวางแผนการลงทุน: ทราบค่าของทุนช่วยในการวางแผนการลงทุนในระยะยาว โดยช่วยให้สามารถปรับเปลี่ยนแผนการเงินตามเป้าหมายและเสถียรภาพของตลาดได้อย่างเหมาะสม

ดังนั้น การนำค่าของทุนมาใช้ประโยชน์ช่วยให้บริษัทมีการวางแผนการเงินที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการพัฒนาและเติบโตในอนาคต

วิธีการคำนวณ CAPM (Capital Asset Pricing Model)

CAPM (Capital Asset Pricing Model) เป็นวิธีที่ใช้ในการประมาณค่าอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการลงทุนในทรัพย์สินทางการเงิน (financial asset) โดยพิจารณาความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการถือครองทรัพย์สินเหล่านั้น (Poncet, P., & Portait, R., 2022) การคำนวณ CAPM ใช้สูตรดังนี้:

$$R_i = R_f + \beta_i(R_m - R_f)$$

โดยที่:

- R_i คือ อัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการลงทุนในทรัพย์สิน i
- R_f คือ อัตราผลตอบแทนที่ปลอดภัย (risk-free rate) เช่น อัตราดอกเบี้ยของหลักทรัพย์รัฐบาล
- β_i คือ ความเสี่ยงระบบ (beta) ของทรัพย์สิน i เป็นค่าที่บ่งบอกถึงความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในทรัพย์สินนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับตลาดรวม (market)
- R_m คือ อัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากตลาดรวม
- $R_m - R_f$ คือ พรีเมียมที่ต้องการจ่ายเพื่อค่าเสี่ยงที่ไม่สามารถป้องกันได้

โดย $R_m - R_f$ จะเรียกว่า Market Risk Premium ซึ่งเป็นค่าเพิ่มเติมที่ต้องการจ่ายเพื่อการลงทุนในตลาดรวมเมื่อเปรียบเทียบกับการลงทุนในหลักทรัพย์ปลอดภัย โดยธรรมชาติการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูงกว่าจะต้องมีอัตราผลตอบแทนที่สูงกว่า ดังนั้น ค่า $R_m - R_f$ จึงเป็นมากกว่าศูนย์ โดยในการคำนวณ CAPM จะมีขั้นตอนดังนี้:

1. กำหนดค่า R_f คือ อัตราผลตอบแทนที่ปลอดภัย เช่น อัตราดอกเบี้ยของหลักทรัพย์รัฐบาลที่มีระยะเวลาคงที่
2. หาค่า β_i โดยการวัดความเสี่ยงระบบของทรัพย์สิน i เมื่อเปรียบเทียบกับตลาดรวม ซึ่งสามารถคำนวณได้จากการวิเคราะห์ปริมาณข้อมูลทางการเงิน
3. กำหนดค่า R_m คือ อัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากตลาดรวม ซึ่งสามารถใช้หลักการวิเคราะห์ข้อมูลปริมาณหรือการประมาณค่าได้

4. นำค่า R_f , β_i , และ R_m มาใช้ในสูตรเพื่อคำนวณหาค่า R_i ที่เป็นอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการลงทุนในทรัพย์สิน i

สำหรับตัวอย่างการคำนวณ CAPM

สมมติว่า

R_f (อัตราดอกเบี้ยปลอดภัย) = 2%

- R_m (อัตราผลตอบแทนของตลาดรวม) = 8%
- β_i (ความเสี่ยงระบบของหลักทรัพย์ i) = 1.5

แทนค่าที่กำหนดในสูตร:

$$R_i = 0.02 + 1.5 \times (0.08 - 0.02)$$

คำนวณ:

$$R_i = 0.02 + 1.5 \times 0.06 = 0.02 + 0.09 = 0.11 = 11\%$$

ดังนั้น อัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการลงทุนในทรัพย์สิน i คือ 11%

วิธีการคำนวณ WACC (Weighted Average Cost of Capital)

WACC (Weighted Average Cost of Capital) เป็นวิธีที่ใช้ในการคำนวณค่าเฉลี่ยของทุนที่ถูกต้องที่สุดที่บริษัทต้องจ่ายเพื่อรับเงินทุนทั้งหมดที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจของตน (Yashin, S. N., Koshelev, E. V., Yagunova, N. A., Kuznetsov, V. P., & Romanovskaya, E. V., 2021) การคำนวณ WACC ใช้สูตรดังนี้:

$$WACC = \frac{E}{V} \cdot Re + \frac{D}{V} \cdot Rd \cdot (1 - Tc)$$

โดยที่:

- $WACC$ คือ ค่าเฉลี่ยของทุนที่ถูกต้องที่สุด (Weighted Average Cost of Capital)
- E คือ มูลค่าของหุ้นทางการเงิน (Equity)
- V คือ มูลค่ารวมของหนี้และทุนทางการเงิน (Value of the Firm)
- Re คือ อัตราผลตอบแทนที่ต้องการจากการลงทุนในหุ้น (Cost of Equity)
- D คือ มูลค่าของหนี้ (Debt)
- Rd คือ อัตราผลตอบแทนที่ต้องการจากหนี้ (Cost of Debt)

- T_c คือ อัตราภาษีบริษัท (Corporate Tax Rate)

สามารถสรุปขั้นตอนในการคำนวณ WACC ได้ดังนี้:

1. หาค่า E และ D คือ มูลค่าของหุ้นทางการเงิน (Equity) และ หนี้ (Debt) ของบริษัท
2. หาค่า V คือ มูลค่ารวมของหนี้และทุนทางการเงิน (Value of the Firm) โดย $V=E+D$
3. กำหนดค่า R_e คือ อัตราผลตอบแทนที่ต้องการจากการลงทุนในหุ้น ซึ่งสามารถคำนวณได้โดยใช้ CAPM หรือวิธีการอื่น ๆ ที่เหมาะสม
4. กำหนดค่า R_d คือ อัตราผลตอบแทนที่ต้องการจากหนี้ ซึ่งสามารถคำนวณได้โดยการพิจารณาอัตราดอกเบี้ยที่เสนอในตลาด
5. หาค่า T_c คือ อัตราภาษีบริษัท ซึ่งเป็นเปอร์เซ็นต์ของกำไรที่บริษัทต้องชำระภาษี
6. นำค่า E, V, R_e, D, R_d, T_c มาใช้ในสูตรเพื่อคำนวณ WACC

ตัวอย่างการคำนวณ WACC

สมมติว่า:

$$E \text{ (มูลค่าหุ้น)} = \$1,000,000$$

$$D \text{ (มูลค่าหนี้)} = \$500,000$$

$$R_e \text{ (อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในหุ้น)} = 10\%$$

$$R_d \text{ (อัตราผลตอบแทนจากหนี้)} = 5\%$$

$$T_c \text{ (อัตราภาษีบริษัท)} = 30\%$$

หาค่า V (มูลค่ารวม):

$$V = E + D = 1,000,000 + 500,000 = 1,500,000$$

นำค่า V มาใช้ในสูตร WACC

$$WACC = \frac{1,000,000}{1,500,000} \times 0.10 + \frac{500,000}{1,500,000} \times 0.05 \times (1 - 0.30)$$

คำนวณ

$$WACC = (0.6667 \times 0.10) + (0.3333 \times 0.05 \times 0.70)$$

$$WACC = (0.0667) + (0.0117)$$

$$WACC = 0.0784 = 7.84\% \quad WACC = 0.0784 = 7.84\%$$

ดังนั้น WACC ในกรณีนี้คือ 7.84%

กรณีศึกษา

1. บริษัทผู้ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า XYZ:

- **ปัญหา:** บริษัท XYZ เห็นโอกาสในการขยายธุรกิจโดยการเข้าสู่ตลาดใหม่ ตัวเลือกที่มีอยู่คือการขยายการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า แต่การลงทุนในโครงการนี้ต้องการคำนวณค่าของทุนเพื่อประเมินความสามารถในการทำกำไรและความเสี่ยงของโครงการ เพื่อให้สามารถตัดสินใจว่าการลงทุนนี้มีความเสี่ยงและผลตอบแทนที่เหมาะสมหรือไม่
- **วิธีการ:** การคำนวณค่าของทุนสามารถทำได้โดยใช้วิธีการคำนวณ CAPM (Capital Asset Pricing Model) เพื่อประมาณค่าของทุนของหุ้น และโครงสร้างของทุนสามารถใช้ WACC (Weighted Average Cost of Capital) เพื่อหาค่าเฉลี่ยของทุนที่ถูกต้องที่สุดสำหรับโครงการ

2. ธนาคาร ABC:

- **ปัญหา:** ธนาคาร ABC กำลังพิจารณาการเสนออัตราดอกเบี้ยใหม่สำหรับสินเชื่อที่มีความเสี่ยงต่ำกว่าธนาคารอื่น ๆ ในตลาด ค่าของทุนจะช่วยให้พวกเขาประเมินความเสี่ยงและกำไรที่เป็นไปได้ของการให้สินเชื่อแบบใหม่
- **วิธีการ:** การคำนวณค่าของทุนสามารถทำได้โดยใช้อัตราดอกเบี้ยปัจจุบันของตลาดเพื่อประมาณค่าของทุนของหนี้ และการวิเคราะห์ความเสี่ยงสามารถใช้วิธีการประมาณการผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการให้สินเชื่อใหม่

3. บริษัทขนส่งและโลจิสติกส์ DEF:

- **ปัญหา:** DEF กำลังใช้แผนการเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ทุนในการปรับปรุงสายการผลิตและการจัดส่ง การคำนวณค่าของทุนจะช่วยให้สามารถตัดสินใจเกี่ยวกับแหล่งเงินทุนที่เหมาะสมที่สุดสำหรับโครงการนี้
- **วิธีการ:** การคำนวณค่าของทุนสามารถทำได้โดยใช้ WACC เพื่อประมาณค่าของทุนทั้งหมดที่ใช้ในโครงการ และการวิเคราะห์ความเสี่ยงสามารถใช้เทคนิคต่าง ๆ เช่น Sensitivity Analysis เพื่อประมาณค่าผลกระทบของปัจจัยต่าง ๆ ต่อผลการลงทุน

การกำหนดโครงสร้างเงินทุนสุดท้าย

การกำหนดโครงสร้างเงินทุนสุดท้ายเป็นขั้นตอนสำคัญในการจัดการธุรกิจที่มุ่งเน้นที่จะสร้างความเสถียรและความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน หลังจากที่ทำกรวิเคราะห์และพิจารณาแหล่งเงินทุนทั้งหมดที่เป็นทางเลือกแล้ว ขั้นตอนสุดท้ายคือการกำหนดโครงสร้างเงินทุนที่เหมาะสมที่สุดสำหรับ

ธุรกิจของคุณ (Hearn, B., Tauringana, V., & Ntim, C., 2024 ; Al-Haddad, L. M., Saidat, Z., Seaman, C., & Gerged, A. M., 2024) โดยมีขั้นตอนหลักดังนี้:

1. **การเลือกและการจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม:** ให้พิจารณาและเลือกแหล่งเงินทุนที่เหมาะสมกับธุรกิจของคุณ ซึ่งอาจเป็นการกู้ยืมเงินจากธนาคาร หรือการระดมทุนจากการขายหุ้น หรือแม้กระทั่งการใช้เงินทุนส่วนตัว
2. **การกำหนดสัดส่วนของแหล่งเงินทุน:** หลังจากที่ได้เลือกแหล่งเงินทุนแล้ว คุณจะต้องกำหนดสัดส่วนของแต่ละแหล่งเงินทุนในโครงสร้างเงินทุน โดยพิจารณาความเสี่ยงและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
3. **การปรับโครงสร้างเงินทุน:** คุณอาจต้องทำการปรับโครงสร้างเงินทุนเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์ธุรกิจหรือสภาพแวดล้อมภายนอก เพื่อให้โครงสร้างเงินทุนยังคงเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของธุรกิจ
4. **การประเมินความเสี่ยง:** หลังจากกำหนดโครงสร้างเงินทุนสุดท้ายแล้ว คุณจะต้องประเมินความเสี่ยงทางการเงินที่อาจเกิดขึ้นตามโครงสร้างที่กำหนด เพื่อจัดเตรียมการดำเนินการและการจัดการความเสี่ยงในอนาคต

การกำหนดโครงสร้างเงินทุนสุดท้ายเป็นขั้นตอนที่ต้องใช้การวิเคราะห์และการพิจารณาอย่างรอบคอบ เพื่อให้ได้โครงสร้างที่เหมาะสมและสอดคล้องกับเป้าหมายและยุทธศาสตร์ของธุรกิจในระยะยาว

สรุป

การกำหนดโครงสร้างเงินทุนที่เหมาะสมเป็นกระบวนการสำคัญในการบริหารธุรกิจเพื่อให้มีความยั่งยืนและเติบโตอย่างมั่นคง กระบวนการนี้ประกอบด้วยหลายขั้นตอนที่สำคัญ ซึ่งเริ่มต้นด้วยการวิเคราะห์และกำหนดโครงสร้างเงินทุนที่เหมาะสมกับธุรกิจ ซึ่งสามารถทำได้โดยการประเมินระดับความเสี่ยงและโอกาสของธุรกิจ เพื่อหาวิธีการเลือกและจัดหาเงินทุนที่เหมาะสมที่สุดตามความต้องการของธุรกิจ จากนั้นจะทำการคำนวณ WACC (Weighted Average Cost of Capital) ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยของอัตราผลตอบแทนที่ต้องการจากการลงทุนในหุ้นและหนี้ของธุรกิจ การคำนวณนี้จำเป็นต้องใช้ข้อมูลต่าง ๆ เช่น อัตราดอกเบี้ยปลอดภัย (risk-free rate) และอัตราผลตอบแทนจากตลาดรวม (market rate of return) นอกจากนี้ยังมีการคำนวณค่าเฉลี่ยของอัตราผลตอบแทนที่ต้องการจากการลงทุนในหุ้นและหนี้ โดยใช้ CAPM (Capital Asset Pricing Model) และนำมาบวกกันตามน้ำหนักของหุ้นและหนี้ในโครงสร้างทั้งหมดของเงินทุน โดยเมื่อได้ WACC แล้ว จะช่วยในการตัดสินใจในการลงทุน การขยายธุรกิจ หรือกำหนดยุทธศาสตร์การเงินอื่น ๆ อีกมากมาย ทั้งนี้การนำ

เครื่องมือเหล่านี้ไปใช้งานอย่างเหมาะสมจะช่วยให้ธุรกิจสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอกได้อย่างมีประสิทธิภาพและความแข็งแกร่ง

แบบฝึกหัด

การกำหนดโครงสร้างเงินทุนที่เหมาะสมเป็นขั้นตอนสำคัญในการจัดการธุรกิจ นักศึกษาควรทำแบบฝึกหัดเพื่อฝึกการกำหนดโครงสร้างเงินทุนที่เหมาะสมในสถานการณ์ต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. กำหนดโครงสร้างเงินทุน: สมมติว่าคุณเป็นผู้บริหารบริษัทเริ่มต้นที่ต้องการขยายธุรกิจของคุณ แต่คุณต้องการกำหนดโครงสร้างเงินทุนที่เหมาะสมเพื่อสนับสนุนการขยายธุรกิจของคุณ คุณจะเลือกใช้แหล่งเงินทุนใดและให้มีการส่วนประกอบในโครงสร้างเงินทุนอย่างไรเพื่อให้เหมาะสมกับแผนการขยายธุรกิจของคุณ?
2. การเลือกแหล่งเงินทุน: ในสถานการณ์ที่คุณต้องการขยายธุรกิจ คุณต้องเลือกแหล่งเงินทุนที่เหมาะสมที่สุดสำหรับธุรกิจของคุณ โดยพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ เช่น อัตราดอกเบี้ย ความเสี่ยง และเงื่อนไขการกู้ยืม คุณจะเลือกแหล่งเงินทุนใดและเพราะเหตุใด?
3. การคำนวณค่าทุน: ค่าทุนของแหล่งเงินทุนแต่ละแหล่งมีความสำคัญในการกำหนดโครงสร้างเงินทุน คุณจะต้องคำนวณค่าทุนของแต่ละแหล่งเงินทุนเพื่อให้เห็นภาพรวมของค่าทุนทั้งหมดที่ผูกพันกับโครงสร้างเงินทุนของคุณ
4. การประเมินความเสี่ยง: การกำหนดโครงสร้างเงินทุนยังต้องพิจารณาความเสี่ยงทางการเงินที่อาจเกิดขึ้น คุณจะต้องประเมินความเสี่ยงของแต่ละแหล่งเงินทุนและพิจารณาว่าคุณพร้อมจะรับความเสี่ยงนั้นหรือไม่
4. การกำหนดโครงสร้างเงินทุนสุดท้าย: จากการพิจารณาและการคำนวณค่าทุนและความเสี่ยง คุณจะกำหนดโครงสร้างเงินทุนสุดท้ายที่เหมาะสมกับธุรกิจของคุณโดยมีการเตรียมรับมือกับความเสี่ยงอย่างเหมาะสม

หลังจากที่นักศึกษาทำแบบฝึกหัดนี้เสร็จแล้วจะมีความเข้าใจเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการกำหนดโครงสร้างเงินทุนที่เหมาะสมสำหรับธุรกิจและจะมีความสามารถในการวางแผนและการตัดสินใจทางการเงินที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กมลวรรณ รอดหรีง. (2564). การ วิเคราะห์ โครงสร้าง เงิน ทุน ของ อุตสาหกรรม เป้าหมาย ที่ มี ศักยภาพ เป็น ปัจจัย ขับเคลื่อน เศรษฐกิจ ใน ตลาดหลักทรัพย์ แห่ง ประเทศไทย. คณะการ จัดการการท่องเที่ยง มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Al-Haddad, L. M., Saidat, Z., Seaman, C., & Gerged, A. M. (2024). Does capital structure matter? Evidence from family-owned firms in Jordan. *Journal of Family Business Management*, 14(1), 64-76.
- Hearn, B., Tauringana, V., & Ntim, C. (2024). Private equity and entrepreneurial investments: understanding the determinants of founder-CEO succession in the Caribbean. *Entrepreneurship & Regional Development*, 36(3-4), 386-415.
- Pestonji, C. (2024). การ กำหนด โครงสร้าง เงิน ทุน ใน อุตสาหกรรม บริการ ภาย ใต้ สถานการณ์ โควิด-19. *Suranaree Journal of Social Science*, 18(1), 1-16.
- Poncet, P., & Portait, R. (2022). The capital asset pricing model. In *Capital Market Finance: An Introduction to Primitive Assets, Derivatives, Portfolio Management and Risk* (pp. 929-962). Cham: Springer International Publishing.

Yashin, S. N., Koshelev, E. V., Yagunova, N. A., Kuznetsov, V. P., & Romanovskaya, E. V. (2021). The Weighted Average Cost of Capital for the Analysis of Innovative Projects Integrated into the Company. *Economic Issues of Social Entrepreneurship*, 103-111.

บทที่ 8

ปัญหาทางการเงินที่ธุรกิจต้องเผชิญ

การเพิ่มความเข้มแข็งให้กับธุรกิจในอนาคตของเงินเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากธุรกิจอาจต้องเผชิญกับปัญหาทางการเงินต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นอย่างไม่คาดคิด ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อ การดำเนินธุรกิจและความยั่งยืนขององค์กรได้อย่างมาก ในกระบวนการวิเคราะห์และการจัดการกับ ปัญหาทางการเงิน เราจะต้องพิจารณาการวางแผนการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาทางการเงินที่ เกิดขึ้นอย่างเหมาะสม ซึ่งการวางแผนดังกล่าวจะต้องพิจารณาถึงสถานะปัจจุบันและคาดการณ์ เกี่ยวกับภาวะการเงินในอนาคตของธุรกิจด้วยกันนอกจากนี้ เมื่อต้องเผชิญกับปัญหาทางการเงิน ธุรกิจจำเป็นต้องพิจารณาถึงการเข้าถึงและการนำเสนอแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม โดยพิจารณาตาม ลักษณะและความต้องการของธุรกิจ เช่น การใช้แหล่งเงินทุนระยะสั้นสำหรับการดำเนินงานประจำวัน การใช้แหล่งเงินทุนระยะปานกลางสำหรับการขยายกิจการหรือการลงทุนในโครงการพิเศษ และการ ใช้แหล่งเงินทุนระยะยาวสำหรับการพัฒนาและการลงทุนในโครงการที่มีมูลค่ายาวนานในอนาคต ใน ส่วนของตลาดการเงินและสถาบันการเงิน เป็นสิ่งสำคัญที่ธุรกิจต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ เนื่องจาก สถาบันการเงินมีบทบาทสำคัญในการจัดหาเงินทุนและการให้บริการทางการเงินต่าง ๆ ซึ่งจะมีผลต่อ ความสามารถของธุรกิจในการเติบโตและการดำเนินธุรกิจในระยะยาว

การวิเคราะห์และการจัดการกับปัญหาทางการเงินที่อาจเกิดขึ้นในธุรกิจ

การวิเคราะห์และการจัดการกับปัญหาทางการเงินในธุรกิจเป็นกระบวนการสำคัญที่ทำให้ธุรกิจสามารถเผชิญอุปสรรคทางการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การวิเคราะห์และการจัดการด้านการเงินควรเริ่มต้นด้วยการระบุปัญหาทางการเงินที่เกิดขึ้นในธุรกิจ โดยสามารถทำได้โดยการตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินของธุรกิจ เช่น รายงานการเงิน งบการเงิน และสถิติการเงินอื่น ๆ

เมื่อได้รับข้อมูลทางการเงินที่เพียงพอ การวิเคราะห์ปัญหาทางการเงินสามารถทำได้โดยการใช้เครื่องมือและวิธีการทางการเงินต่าง ๆ เช่น อัตราการเงินระหว่างรอบการชำระหนี้ (debt ratio) หรือ อัตราการส่งเสริมกำไร (profitability ratio) เพื่อให้เข้าใจสภาพการเงินของธุรกิจอย่างละเอียด

หลังจากนั้น การจัดการกับปัญหาทางการเงินสามารถทำได้โดยการใช้ยุทธศาสตร์หลายวิธี เช่น การลดต้นทุนการดำเนินงานธุรกิจ การเพิ่มรายได้ หรือการสร้างแหล่งเงินทุนใหม่ เพื่อช่วยลดปัญหาทางการเงินและเพิ่มความแข็งแกร่งให้กับธุรกิจในระยะยาว (Odeyemi, O. ,et al.,2024; Metu, A. G., & Nwogwugwu, U. C. ,2024; IYOHA, A. E., & STEPHEN, E. S. ,2024)

ตัวอย่างของปัญหาทางการเงินที่อาจเกิดขึ้นในธุรกิจได้แก่

1. **ปัญหาสภาพคล่องของเงินสด:** ธุรกิจอาจพบว่ามีปัญหาในการจ่ายหนี้หรือค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกินไปเมื่อเปรียบเทียบกับรายได้ที่มีอยู่ ซึ่งอาจทำให้มีความต้องการในการจัดหาเงินทุนเพิ่มเติมเพื่อปรับปรุงสภาพคล่องของเงินสดของธุรกิจ

2. **ปัญหาสภาพหนี้สินที่สูง:** การถูกใช้หนี้สินอาจมีความเสี่ยงในการจ่ายดอกเบี้ยสูงหรือการผิดนัด การชำระหนี้ ทำให้ธุรกิจต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม และสามารถก่อให้เกิดปัญหาการเงินในอนาคตได้

3. **ปัญหาความสามารถในการทำกำไร:** ธุรกิจอาจพบว่ามีปัญหาในการทำกำไรหรือมีกำไรที่ไม่เพียงพอเพื่อรองรับค่าใช้จ่ายหรือการลงทุนในการขยายธุรกิจต่อไป

การจัดการกับปัญหาทางการเงินที่เกิดขึ้นสามารถทำได้โดยการพิจารณาและปรับปรุงยุทธศาสตร์ทางการเงินของธุรกิจ เช่น การลดต้นทุนโดยการปรับเปลี่ยนกระบวนการหรือการใช้เทคโนโลยีใหม่ เพิ่มรายได้โดยการพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือการตลาด หรือการจัดหาแหล่งเงินทุนเพิ่มเติมผ่านการกู้ยืมหรือการขายหุ้นและหนี้สินใหม่

การวางแผนการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาทางการเงิน

การวางแผนการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาทางการเงินเป็นกระบวนการที่มุ่งเน้นในการสร้างแผนและกำหนดกิจกรรมที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขสถานการณ์ทางการเงินที่มีปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ (Trofymenko, O., Ilyash, O., Kondratiuk, V., & Halkina, S., 2024) ขั้นตอนที่สำคัญของการวางแผนนี้ประกอบด้วย

1. **วิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบัน:** ให้ทำการตรวจสอบและวิเคราะห์สถานการณ์การเงินปัจจุบันของธุรกิจ โดยรวมถึงรายได้ ค่าใช้จ่าย และโครงสร้างหนี้สินและทุน
2. **ระบุปัญหาทางการเงิน:** กำหนดปัญหาทางการเงินที่เกิดขึ้นอย่างชัดเจน เช่น สภาพคล่องของเงินสดที่ต่ำหรือการสะสมหนี้สินที่สูงเกินไป
3. **ตั้งเป้าหมาย:** กำหนดเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการให้เกิดขึ้น และกำหนดวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้การดำเนินการแก้ไขปัญหาเป็นที่เรียบร้อย
4. **พิจารณาและเลือกยุทธศาสตร์:** พิจารณาและเลือกวิธีการที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาทางการเงิน เช่น การลดค่าใช้จ่าย การเพิ่มรายได้ หรือการจัดหาเงินทุนเพิ่มเติม
5. **วางแผนการดำเนินการ:** กำหนดและวางแผนกิจกรรมที่เหมาะสมเพื่อให้สามารถทำให้เป้าหมายทางการเงินเป็นจริง และกำหนดระยะเวลาการดำเนินการให้ชัดเจน
6. **ดำเนินการและติดตามผล:** ดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ และตรวจสอบผลลัพธ์เพื่อให้แน่ใจว่าการดำเนินการมีประสิทธิภาพและสามารถทำให้เป้าหมายทางการเงินเป็นจริงได้

การวางแผนการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาทางการเงินเป็นกระบวนการที่ต้องใช้เวลาและการพิจารณาอย่างรอบคอบ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการแก้ไขสถานการณ์ทางการเงินให้กับธุรกิจ

ตัวอย่างของการวางแผนการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาทางการเงินสามารถเป็นได้ดังนี้

ธุรกิจ ABC Co. พบว่ามีปัญหาในสภาพคล่องของเงินสดที่ไม่เพียงพอต่อการชำระหนี้ โดยต้องการแก้ไขปัญหาเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการล่าช้าในการชำระหนี้และส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของธุรกิจ ดังนั้นการวางแผนการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาทางการเงินอาจมีขั้นตอนดังนี้

1. **วิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบัน:** ตรวจสอบรายงานการเงินของธุรกิจ เช่น งบการเงิน รายรับ-รายจ่าย และสถิติการเงินอื่น ๆ เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์การเงินปัจจุบันและระบุปัญหาทางการเงินที่เกิดขึ้น
2. **ระบุปัญหาทางการเงิน:** กำหนดปัญหาทางการเงินที่เกิดขึ้นอย่างชัดเจน เช่น ความต้องการเงินสดเพิ่มเพื่อการชำระหนี้ในระยะเวลาเร่งด่วน

3. **ตั้งเป้าหมาย:** กำหนดเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการให้เกิดขึ้น เช่น การเพิ่มยอดเงินสดในบัญชีธุรกิจเพื่อให้เพียงพอต่อการชำระหนี้
4. **พิจารณาและเลือกยุทธศาสตร์:** พิจารณาและเลือกวิธีการที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาทางการเงิน เช่น การปรับปรุงกระบวนการสินค้าหรือการบริหารจัดการคลังสินค้าเพื่อลดต้นทุนและเพิ่มกำไร
5. **วางแผนการดำเนินการ:** วางแผนกิจกรรมที่เหมาะสมเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาทางการเงินได้อย่างเร่งด่วน เช่น การจัดทำแผนการปรับปรุงกระบวนการ การเพิ่มขายหรือการลดต้นทุน
6. **ดำเนินการและติดตามผล:** ดำเนินการตามแผนการที่กำหนดไว้ และตรวจสอบผลลัพธ์เพื่อให้แน่ใจว่าการดำเนินการมีประสิทธิภาพและสามารถทำให้เป้าหมายทางการเงินเป็นจริงได้

ด้วยการดำเนินการและติดตามผลอย่างเป็นระบบ ธุรกิจจะสามารถแก้ไขปัญหาทางการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถป้องกันปัญหาทางการเงินในอนาคตได้

ตลาดการเงินและสถาบันการเงิน

ตลาดการเงินเป็นสถานที่ที่ธุรกิจและรัฐบาลมาพบกันเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการจัดหาเงินทุน และการลงทุนในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อสร้างรายได้และเพิ่มมูลค่าของทรัพย์สิน เช่น ตลาดหลักทรัพย์ ตลาดเงินเงินกู้ และตลาดอนุพันธ์

สถาบันการเงินเป็นหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญในการจัดหาเงินทุนและการจัดการการเงิน ซึ่งรวมถึงธนาคารพาณิชย์และสหกรณ์ออมทรัพย์ บริษัทหลักทรัพย์ บริษัทประกันภัย และกองทุนรวม ซึ่งเป็นที่มาของเงินที่สำคัญสำหรับธุรกิจและรัฐบาลในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืน

ความหมายและประเภทของ สถาบันการเงิน

สถาบันการเงินคือหน่วยงานหรือองค์กรที่มีหน้าที่ในการจัดการเกี่ยวกับการเงินและทรัพยากรการเงินต่าง ๆ เพื่อให้บริการแก่ประชาชน ธุรกิจ หรือรัฐบาล โดยส่วนใหญ่มักจะมีบทบาทในการจัดหาเงินทุน การจัดการการเงิน การลงทุน และการบริหารความเสี่ยงทางการเงิน สถาบันการเงินมีหลายประเภทของสถาบันการเงินที่มีบทบาทและภารกิจที่แตกต่างกันไปตามลักษณะของกิจการที่พวกเขาดำเนินการ โดยอาจแบ่งได้เป็นหลายประเภทดังนี้

1. **ธนาคารพาณิชย์:** ธนาคารที่ให้บริการทางการเงินแก่บุคคลทั่วไปและธุรกิจ ซึ่งรวมถึงการจัดหาเงินกู้และบริการการเงินอื่น ๆ เช่น การออมเงิน การเปิดบัญชีธนาคาร และการลงทุน
2. **บริษัทหลักทรัพย์:** บริษัทที่ให้บริการในการซื้อขายหลักทรัพย์ เช่น หุ้น พันธบัตร และอื่น ๆ ทั้งในตลาดทุนแบบระหว่างประเทศและภายในประเทศ
3. **บริษัทประกัน:** บริษัทที่ให้บริการในการป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน ซึ่งรวมถึงประกันชีวิต ประกันสุขภาพ และประกันทรัพย์สิน
4. **กองทุนรวม:** กองทุนที่เป็นการรวมเงินก้อนโดยนักลงทุนหลาย ๆ คนเพื่อลงทุนในหลักทรัพย์หรือสินทรัพย์อื่น ๆ เพื่อให้ได้ผลตอบแทน
5. **สหกรณ์ออมทรัพย์:** สมาคมที่มีวัตถุประสงค์ในการช่วยเหลือสมาชิกในการออมเงินและการจัดการเงินให้เหมาะสม

สถาบันการเงินมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการพัฒนาสังคม โดยช่วยให้ผู้คนและธุรกิจสามารถเข้าถึงและจัดการเงินอย่างมีประสิทธิภาพได้

ประเภทของแหล่งเงินทุน

แหล่งเงินทุนมีหลายประเภท ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นสามกลุ่มหลัก ๆ ได้ดังนี้

1. **แหล่งเงินทุนระยะสั้น (Short-term Sources of Finance):** ประกอบด้วยเงินทุนที่มีระยะเวลาในการคืนเงินสั้น ๆ ซึ่งมักจะใช้ในการบริหารงบการเงินระยะสั้น โดยมักจะรวมถึงเงินกู้สั้น ๆ หรือเงินทุนจากเครดิตซื้อ ตัวอย่างเช่น เงินกู้สั้น ๆ จากธนาคารหรือการใช้เครดิตจากผู้ขาย

2. **แหล่งเงินทุนระยะปานกลาง (Medium-term Sources of Finance):** เป็นแหล่งเงินทุนที่มีระยะเวลาในการคืนเงินปานกลาง โดยมักจะใช้ในการลงทุนในโครงการหรือกิจกรรมที่มีระยะเวลายานกลาง แบ่งออกได้เช่นเดียวกับเงินกู้ระยะสั้น และเพิ่มเงินทุนจากหุ้นสามัญหรือหุ้นบุริมสิทธิ์ที่เสนอขายแก่สาธารณะ และการออกหุ้นโครงสร้าง

3. **แหล่งเงินทุนระยะยาว (Long-term Sources of Finance):** เป็นแหล่งเงินทุนที่มีระยะเวลาในการคืนเงินยาวนาน ซึ่งมักจะใช้ในการลงทุนในโครงการหรือกิจกรรมที่มีระยะเวลายาวนาน และมีความเสี่ยงสูง ตัวอย่างเช่น เงินกู้ระยะยาว หรือการออกหุ้นสามัญหรือหุ้นบุริมสิทธิ์ที่มีระยะเวลายาว โดยใช้เป็นทุนในธุรกิจและโครงการสำคัญ

แหล่งเงินทุนระยะสั้น

แหล่งเงินทุนระยะสั้น (Short-term Sources of Finance) คือแหล่งเงินที่สามารถใช้ในการดำรงความเป็นอยู่ของธุรกิจในระยะเวลานั้น ๆ โดยมักจะมีระยะเวลาในการคืนเงินสั้น ๆ ไม่เกินหนึ่งปี (Anton, C. E., et.al., 2024) หรืออาจเป็นเงินที่สามารถเรียกคืนได้โดยรวดเร็ว สามารถแบ่งออกได้เป็นหลายรูปแบบตามนี้

1. เงินกู้สั้น ๆ (Short-term Loans): การกู้เงินจากธนาคารหรือสถาบันการเงินอื่น ๆ โดยมักจะมีระยะเวลาคืนเงินไม่เกินหนึ่งปี หรือเป็นเงินกู้ที่สามารถเพิ่มหรือลดได้ตามความต้องการของธุรกิจ

2. เครดิตการค้า (Trade Credit): การให้เงินกู้แก่ลูกค้าโดยผู้ขาย ซึ่งทำให้ลูกค้าสามารถชำระเงินในภายหลังหลังการซื้อสินค้าหรือบริการ

3. เครดิตสำหรับการชำระหนี้ (Factoring): การขายบัญชีลูกหนี้ให้กับบริษัทจัดการหนี้ เพื่อให้ได้รับเงินรวดเร็วและลดความเสี่ยงจากการไม่ได้รับเงินจากลูกหนี้ในระยะเวลาที่กำหนด

4. สินเชื่อเงินเบิกเกินบัญชี (Overdraft): การให้สินเชื่อเกินบัญชีขั้นต่ำโดยธนาคาร ซึ่งช่วยให้ธุรกิจสามารถจ่ายเงินเมื่อมีค่าใช้จ่ายเกินกว่ายอดเงินในบัญชีได้

5. ตั๋วรับเงิน (Promissory Notes): เอกสารสัญญาซึ่งเป็นหนี้สั้น ๆ ที่ระบุยอดเงินที่ต้องชำระภายในระยะเวลาที่กำหนด

6. ตราสารหนี้ภาคเอกชน (Commercial Paper): เอกสารหนี้ที่ออกโดยบริษัทหรือองค์กรในลักษณะของเงินกู้สั้น ๆ ซึ่งมักถูกซื้อขายในตลาดทุนหนังสือพิมพ์ในระยะเวลานั้น ๆ มักเป็นการออกเพื่อใช้ในการบริหารสภาพคล่อง หรือเพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียน (Working Capital)

การใช้แหล่งเงินทุนระยะสั้นเหล่านี้ช่วยให้ธุรกิจสามารถบริหารการเงินในระยะสั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพและเติบโตอย่างยั่งยืนในอนาคต

แหล่งเงินทุนระยะปานกลาง

แหล่งเงินทุนระยะปานกลาง (Medium-term Sources of Finance) เป็นแหล่งเงินทุนที่มีระยะเวลาในการคืนเงินระหว่างระยะสั้นและระยะยาว van (Klyton, A., et.al.,2024) โดยมักมีระยะเวลาในการคืนเงินระหว่างหนึ่งปีถึงห้าปี หรืออาจมีระยะเวลายาวกว่านี้ได้ตามลักษณะของหุ้นหรือสัญญาซึ่งผูกพันกับการขายหนึ่งครั้ง แบ่งเป็นหลายรูปแบบได้ดังนี้

1. เงินกู้ระยะกลาง (Medium-term Loans): การกู้เงินจากธนาคารหรือสถาบันการเงินอื่น ๆ ที่มีระยะเวลาคืนเงินระหว่างหนึ่งปีถึงห้าปี ซึ่งสามารถใช้ในการลงทุนในโครงการหรือซื้อครุภัณฑ์ทางการผลิต

2. หุ้นสามัญหรือหุ้นบุริมสิทธิ (Equity Financing): การออกหุ้นสามัญหรือหุ้นบุริมสิทธิใหม่เพื่อเพิ่มเงินทุนของธุรกิจ ซึ่งหุ้นนี้ไม่มีการกำหนดค่าใช้จ่ายในการคืนและไม่มีวันคืนที่แน่นอน และผู้ถือหุ้นสามารถรับสิทธิในการตัดสินใจของธุรกิจ

3. เงินกู้แบบอื่น ๆ (Debentures and Bonds): การเปิดขายหุ้นสำหรับการกู้เงินจากสาธารณะ ซึ่งมักจะมีดอกเบี้ยและเงื่อนไขในการคืนเงินที่แน่นอน เช่น สัญญา Bond หรือ Debenture ที่มีระยะเวลาคืนเงินระหว่างหนึ่งปีถึงห้าปี

การเลือกใช้แหล่งเงินทุนระยะปานกลางเหล่านี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและความต้องการของธุรกิจเพื่อให้สามารถดำเนินกิจการได้อย่างเหมาะสมและมั่นคง

แหล่งเงินทุนระยะยาว

แหล่งเงินทุนระยะยาว (Long-term Sources of Finance) คือแหล่งเงินทุนที่มีระยะเวลาในการคืนเงินยาวนาน โดยมักมีระยะเวลาคืนเงินมากกว่าห้าปี และมักมีลักษณะของการลงทุนที่ยากต่อการถอนหรือยกเลิก เหมาะสำหรับการลงทุนในโครงการหรือสิ่งก่อสร้างที่มีอายุการใช้งานยาวนาน และอาจมีความเสี่ยงที่สูงกว่าแหล่งเงินทุนระยะสั้นและระยะปานกลาง รวมถึงอาจมีค่าใช้จ่ายในระยะยาวที่สูงขึ้นด้วย

แหล่งเงินทุนระยะยาวสามารถแบ่งได้เป็นหลายประเภทดังนี้

1. เงินลงทุนในหุ้นเรือนหุ้น (Equity Capital): คือการระดมทุนโดยการออกขายหุ้นใหม่ของบริษัท ซึ่งเป็นการนำเงินทุนเข้ามาในธุรกิจโดยไม่มีการกำหนดเวลาในการคืนเงิน และผู้ถือหุ้นสามารถได้รับสิทธิในการลงมติในการบริหารจัดการของบริษัท

2. เงินกู้ระยะยาว (Long-term Loans): คือการกู้เงินจากธนาคารหรือสถาบันการเงินอื่น ๆ ที่มีระยะเวลาคืนเงินยาวนาน โดยมักมีดอกเบี้ยและเงื่อนไขการคืนเงินที่กำหนดไว้ล่วงหน้า

3. ตราสารหนี้ระยะยาว (Bonds and Debentures): คือสัญญาสัญญาการกู้ยืมที่มีระยะเวลาคืนเงินยาวนาน โดยอาจมีการออกในรูปแบบของสัญญา Bond หรือ Debenture และมักจะมีอัตราดอกเบี้ยที่กำหนดไว้ล่วงหน้า

4. การระดมทุนผ่านตลาดหลักทรัพย์ (Equity Financing through Stock Market): คือการออกขายหุ้นบริษัทผ่านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เพื่อระดมทุนสำหรับธุรกิจโดยการเสนอขายหุ้นใหม่ในตลาดหลักทรัพย์

การเลือกใช้แหล่งเงินทุนระยะยาวขึ้นอยู่กับลักษณะและความต้องการของธุรกิจ และควรพิจารณาถึงความเสี่ยงและความสามารถในการคืนเงินในระยะยาวด้วย

แหล่งเงินทุนมีความหลากหลายและสามารถแบ่งออกเป็นสามประเภทหลัก ๆ ได้แก่ แหล่งเงินทุนระยะสั้นที่มีระยะเวลาคืนเงินสั้น ๆ เหมาะสำหรับการบริหารงบการเงินระยะสั้น เช่น เงินกู้สั้น ๆ และเครดิตซื้อ แหล่งเงินทุนระยะปานกลางที่มีระยะเวลาคืนเงินปานกลาง โดยมักใช้ในโครงการหรือกิจกรรมที่มีระยะเวลาปานกลาง และแหล่งเงินทุนระยะยาวที่มีระยะเวลาคืนเงินยาวนาน เหมาะสำหรับการลงทุนในโครงการหรือกิจกรรมที่มีระยะเวลายาวนาน และมีความเสี่ยงสูงขึ้น เช่น เงินกู้ระยะยาว หรือการออกหุ้นสามัญหรือหุ้น บุริมสิทธิ์ที่มีระยะเวลายาว การเลือกใช้แหล่งเงินทุนที่เหมาะสมจะขึ้นอยู่กับลักษณะและความต้องการของธุรกิจ รวมถึงควรพิจารณาถึงความเสี่ยงและความสามารถในการคืนเงินในระยะยาวด้วย

สรุป

ธุรกิจต้องเผชิญกับหลายปัญหาทางการเงิน เช่น การเงินที่ไม่เพียงพอสำหรับการดำเนินธุรกิจอย่างต่อเนื่อง การจัดการหนี้ที่ไม่เหมาะสม เปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย และความเสี่ยงจากตลาดการเงินที่ไม่คงที่ การวิเคราะห์และการจัดการกับปัญหาทางการเงินเป็นสิ่งสำคัญที่ธุรกิจต้องทำ เพื่อให้สามารถปรับตัวและเผชิญหน้ากับความท้าทายต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม การวางแผนการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาทางการเงินเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการให้การสนับสนุนและความมั่นใจในการดำเนินธุรกิจให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การนำเสนอและวางแผนการเงินที่เหมาะสมกับความต้องการและลักษณะของธุรกิจจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการทำให้ธุรกิจเจริญรุ่งเรืองได้อย่างยั่งยืน ส่วนตลาดการเงินและสถาบันการเงินเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการจัดหาและการใช้เงินทุนของธุรกิจ ให้เหมาะสม โดยมีแหล่งเงินทุนที่แตกต่างกันตามระยะเวลาและความเสี่ยงของธุรกิจ ทำให้การเลือกใช้แหล่งเงินทุนที่เหมาะสมมีความสำคัญมากในการสร้างความเชื่อมั่นและความยั่งยืนให้กับธุรกิจในระยะยาว

แบบฝึกหัด

วัตถุประสงค์: เพื่อฝึกทักษะในการวางแผนและจัดการกับปัญหาทางการเงินในธุรกิจ

1. หัวข้อ: ปัญหาทางการเงินที่ธุรกิจต้องเผชิญ

ในส่วนนี้ ผู้เรียนจะต้องระบุปัญหาทางการเงินที่ธุรกิจสามารถพบเจอได้ เช่น ปัญหาการเงินในการจ่ายเงินเพื่อซื้อวัสดุเข้ามาใช้ในการผลิต หรือปัญหาในการจัดหาเงินทุนสำหรับการขยายธุรกิจ

2. หัวข้อ: ตลาดการเงินและสถาบันการเงิน

ผู้เรียนจะต้องศึกษาและวิเคราะห์ว่าตลาดการเงินมีความสำคัญอย่างไรต่อธุรกิจและสถาบันการเงินมีบทบาทในการจัดหาและการจัดการเงินทุนของธุรกิจอย่างไร

3. หัวข้อ: ประเภทของแหล่งเงินทุน

ในส่วนนี้ ผู้เรียนจะต้องระบุและอธิบายประเภทของแหล่งเงินทุนที่ธุรกิจสามารถเข้าถึงได้ เช่น เงินกู้ธนาคาร หุ้นสามัญ หรืออื่น ๆ

ผู้เรียนจะต้องเตรียมและเสนอแบบฝึกหัดนี้โดยให้คำแนะนำและข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการแก้ไขและจัดการกับปัญหาทางการเงินในธุรกิจอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- Anton, C. E., Zamfirache, A., Albu, R. G., Suci, T., Sofian, S. M., & Ghită-Pîrnută, O. A. (2024). Sustainable Entrepreneurship: Romanian Entrepreneurs' Funding Sources in the Present-Day Context of Sustainability. *Sustainability*, 16(2), 654.
- IYOHA, A. E., & STEPHEN, E. S. (2024). ENTREPRENEURSHIP DEVELOPMENT, CHALLENGES AND PREDICTIONS: A STUDY OF ESAN NORTH EAST LOCAL GOVERNMENT AREA, EDO STATE. *Journal of Management Science and Career Development*, 3(7). <https://ssaapublications.com/sjmscd/article/view/160>
- Metu, A. G., & Nwogwugwu, U. C. (2024). Challenging factors affecting access to finance by female micro entrepreneurs in Anambra State, Nigeria. *Journal of African Business*, 25(1), 142-154.

- Odeyemi, O., Oyewole, A. T., Adeoye, O. B., Ofodile, O. C., Addy, W. A., Okoye, C. C., & Ololade, Y. J. (2024). Entrepreneurship in Africa: a review of growth and challenges. *International Journal of Management & Entrepreneurship Research*, 6(3), 608-622.
- Trofymenko, O., Ilyash, O., Kondratiuk, V., & Halkina, S. (2024). The study of theoretical and methodological foundations of business planning of entrepreneurial projects. *Ekonomichnyy analiz*, 34(1), 105-114.
- van Klyton, A., Arrieta-Paredes, M.-P., Byombi Kamasa, V., & Rutabayiro-Ngoga, S. (2024). Entrepreneurial financing: how global and regional export intentions affect financial and non-financial choices for small and mid-sized enterprises in low-income countries. *International Journal of Entrepreneurial Behavior & Research*, ahead-of-print(ahead-of-print). <https://doi.org/10.1108/IJEER-01-2023-0081>

บทที่ 9

จรรยาบรรณในการประกอบธุรกิจ

จรรยาบรรณในการประกอบธุรกิจมีความสำคัญอย่างมากเนื่องจากเป็นฐานรากที่สำคัญของความเชื่อถือและความเป็นธรรมในสังคมธุรกิจ การปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณช่วยสร้างความน่าเชื่อถือและเคารพจากผู้มีส่วนได้เสียในธุรกิจ เช่น พนักงาน พาร์ทเนอร์ ลูกค้า และสังคมโดยรวม การปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณในด้านการเงินและการธุรกิจเป็นการประกอบธุรกิจอย่างยั่งยืนและมีความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งรวมถึงการประกอบธุรกิจอย่างยุติธรรม ไม่มีการทุจริตในการดำเนินธุรกิจ การปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณในด้านการเงินหมายถึงการดำเนินธุรกิจอย่างชอบธรรมและโปร่งใส รวมถึงการจัดการทรัพย์สินและการเงินของธุรกิจอย่างรอบคอบและเป็นธรรม โดยไม่เล็งกำไรหรือทำการบัญชีอย่างไม่สมบูรณ์ เพื่อให้สร้างความเชื่อถือและความเป็นธรรมในสังคมทั้งภายในและภายนอก

ของธุรกิจ การปฏิบัติตามจรรยาบรรณในด้านการเงินและการธุรกิจช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของธุรกิจ และสร้างความไว้วางใจจากผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก

ความสำคัญของจรรยาบรรณในการดำเนินธุรกิจ

ความสำคัญของจรรยาบรรณในการดำเนินธุรกิจเกิดจากการเป็นพื้นฐานและฐานรากที่สำคัญ ในการสร้างความเชื่อถือและความเป็นธรรมทั้งภายในและภายนอกขององค์กร จรรยาบรรณช่วยสร้างความเชื่อมั่นและความเป็นธรรมในการดำเนินธุรกิจระหว่างองค์กรกับพาร์ทเนอร์ ลูกค้า พนักงาน และสังคมโดยรวม การปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณทำให้องค์กรมีภาพลักษณ์ที่ดีและเป็นที่ยอมรับในสังคมธุรกิจ การเสริมสร้างจรรยาบรรณในองค์กรช่วยส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมและจรรยาบรรณทางธุรกิจ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการกำหนดนโยบายและวิธีการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน (พิมพ์ใจ รื่นเริง, 2020).

การปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณในการดำเนินธุรกิจช่วยสร้างความน่าเชื่อถือและเคารพจากลูกค้าและพาร์ทเนอร์ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการสร้างความสำเร็จและความยั่งยืนของธุรกิจ การมีจรรยาบรรณทางธุรกิจที่ดีช่วยสร้างฐานลูกค้าที่มั่นคงและความเชื่อถือจากสังคมธุรกิจ ทำให้ธุรกิจมีความยั่งยืนในระยะยาวโดยไม่เสี่ยงต่อภาพลักษณ์และชื่อเสียงขององค์กร นอกจากนี้ การปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณยังช่วยสร้างบรรยากาศที่ดีภายในองค์กร ทำให้องค์กรมีพนักงานที่มีความภาคภูมิใจในการทำงานและมีความผูกพันในการปฏิบัติตามค่านิยมและหลักจรรยาบรรณที่เชื่อมั่น

ความสำคัญของจรรยาบรรณในการดำเนินธุรกิจขนาดย่อม

การดำเนินธุรกิจขนาดย่อมมีความสำคัญในการรักษาความน่าเชื่อถือและความเป็นธรรมในธุรกิจ เรียกให้ความรับผิดชอบต่อสังคมในการดำเนินธุรกิจอย่างเหมาะสมเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนและสังคมในระยะยาว โดยการปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณที่เชื่อถือได้ในด้านการธุรกิจจะช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดีและเป็นที่ยอมรับในชุมชนท้องถิ่นและภายนอก ซึ่งส่งเสริมให้เกิดความเชื่อมั่นจากลูกค้า พาร์ทเนอร์ และสังคมโดยรวมที่สนับสนุนและเชื่อมั่นในธุรกิจขนาดย่อมในระยะยาว (Gurayah, J. R., 2024)

นอกจากนี้ การปฏิบัติตามจรรยาบรรณในการดำเนินธุรกิจย่อมมีผลต่อความยั่งยืนและความเป็นไปได้ในการเติบโตของธุรกิจ ด้วยเหตุนี้ การดำเนินธุรกิจอย่างมีจรรยาบรรณจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มโอกาสในการขยายตัวและพัฒนาธุรกิจของบริษัท นอกจากนี้ การปฏิบัติตามจรรยาบรรณยังช่วยสร้างความสามารถในการแข่งขันที่แข็งแกร่ง โดยทำให้ธุรกิจขนาดย่อมมีความเสถียรภายในและขยายตัวออกไปยังตลาดใหม่โดยมีความเชื่อมั่นในฐานลูกค้าและพาร์ทเนอร์ที่มั่นคง

การปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณในด้านการเงินและการธุรกิจ

การปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณในด้านการเงินเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความเชื่อมั่นและเป็นฐานในการบริหารธุรกิจอย่างมีความเสถียร (Elpina, E., 2024) หลักจรรยาบรรณทางการเงินมีหลายด้านที่ควรมีการคำนึงถึงดังนี้

1. ความเท่าเทียมในข้อมูล: ข้อมูลทางการเงินควรมีความสอดคล้องกันและเท่าเทียมกันตามเวลา และไม่ควรมีการแตกต่างที่ไม่เหมือนกันในข้อมูลทางการเงินจากช่วงเวลาหรือที่มาตราฐานที่ไม่สอดคล้องกัน

2. การเปิดเผยข้อมูล: องค์กรควรเปิดเผยข้อมูลทางการเงินอย่างเปิดเผยและโปร่งใส เพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถเข้าถึงข้อมูลและทราบข้อมูลเกี่ยวกับการเงินขององค์กรได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ

3. การปฏิบัติตามหลักการบัญชี: การจัดทำข้อมูลทางการเงินควรปฏิบัติตามหลักการบัญชีที่เป็นที่ยอมรับ และเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ข้อมูลทางการเงินมีความถูกต้องและน่าเชื่อถือ (นิรมล คชแก้ว, 2566)

4. การรายงานทางการเงิน: องค์กรควรจัดทำรายงานทางการเงินอย่างสม่ำเสมอ และมีความชัดเจนและสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง รายงานทางการเงินนี้ควรเป็นเครื่องมือที่สามารถให้ข้อมูลทางการเงินที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น นักลงทุน บริษัทหุ้น และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ

หลักจรรยาบรรณในด้านการดำเนินธุรกิจขนาดย่อม

การดำเนินธุรกิจขนาดย่อมมีความสำคัญที่จะปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณในด้านการเงินเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความเป็นธรรมในการดำเนินธุรกิจ (สลักจิตร์ นิลผาย, 2021) การใช้เงินทุนอย่างรอบคอบและมีสติสัมปชัญญะในการตัดสินใจทางการเงินมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะสามารถช่วยลดความเสี่ยงทางการเงินและเพิ่มโอกาสในการเจริญเติบโตได้อย่างมั่นคง นอกจากนี้ การดำเนิน

ธุรกิจที่มีการปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณทางการเงินยังช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับลูกค้า พันธมิตรธุรกิจ และสังคมทั้งหมด เพื่อให้ธุรกิจมีความเชื่อถือและความเป็นเลิศในทุกมิติของการดำเนินธุรกิจ

นอกจากนี้ การดำเนินธุรกิจขนาดย่อมต้องการการกำกับดูแลและการควบคุมที่ดีในด้านการเงินและการดำเนินธุรกิจเพื่อให้ระบบการเงินและการดำเนินธุรกิจมีความเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ การปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณในด้านการเงินช่วยให้มีการบริหารจัดการทรัพยากรทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการตัดสินใจทางการเงินที่สอดคล้องกับความเสี่ยงและโอกาสของธุรกิจ ทั้งนี้ การปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณในด้านการเงินเป็นฐานสำคัญที่จะช่วยให้ธุรกิจขนาดย่อมเติบโตและยั่งยืนในอุตสาหกรรมที่เต็มไปด้วยความเปลี่ยนแปลงและความเครียดได้อย่างมั่นคง

หลักจรรยาบรรณในด้านการดำเนินธุรกิจเริ่มต้นใหม่

การเริ่มต้นกิจการใหม่ (Startup) สามารถทำให้จรรยาบรรณเป็นส่วนหนึ่งของแผนธุรกิจของพวกเขาได้ ผู้ประกอบการมีสิ่งมากมายที่ต้องคำนึง "พื้นฐานคุณค่า", คุณสมบัติของผลิตภัณฑ์หรือบริการ, การจัดการเงินทุน, เทคโนโลยี, การสร้างทีมงาน, การติดตั้งโทรศัพท์, การอยู่รอดจากเดือนนี้ถึงเดือนหน้า จริง ๆ บทบาทที่จรรยาบรรณเข้ามามีความสำคัญอย่างไรในช่วงเดือนแรกและปีแรกของการดำเนินธุรกิจ ทีมผู้ประกอบการสามารถทำอะไรเพื่อให้จรรยาบรรณมีบทบาทในการเริ่มต้นของธุรกิจได้ไหม

การศึกษาเกี่ยวกับวิธีการที่จรรยาบรรณทำงานในบริษัทที่เรียกว่า "จรรยาบรรณองค์กร" นั้นได้เน้นไปที่บริษัทขนาดใหญ่มากขึ้น ตั้งแต่ช่วงครึ่งหลังของทศวรรษที่ 20 เป็นต้นมา บริษัทขนาดใหญ่หลายแห่งได้จัดตั้งโปรแกรมจรรยาบรรณที่มีเจ้าหน้าที่จรรยาบรรณ ผู้ทำงานด้านจรรยาบรรณได้ส่งเสริมให้คนอื่นมาศึกษาวิธีการทำงานของพวกเขาและวัตถุประสงค์ของโปรแกรมของพวกเขา ผู้ศึกษาด้านจรรยาบรรณองค์กรหลายคนได้สนใจว่า สถานประกอบการอื่น ๆ นอกเหนือจากบริษัทที่มีโปรแกรมจรรยาบรรณแบบเป็นทางการ สำเร็จในการทำให้บริษัทของพวกเขามีจรรยาบรรณและให้ความสำคัญกับมูลค่า ข้อมูลเหล่านี้ช่วยให้เราสามารถศึกษาว่าธุรกิจรุ่นใหม่จะจัดการกับจรรยาบรรณอย่างไร

เป็นที่ชัดเจนว่า บริษัทเริ่มต้นจะไม่สามารถสร้างโปรแกรมจรรยาบรรณแบบเป็นทางการหรือแต่งตั้งเจ้าหน้าที่จรรยาบรรณได้ แม้ว่า ผู้บริหารบริษัทเริ่มต้นอาจยกย่องว่าพวกเขาคือ "เจ้าหน้าที่จรรยาบรรณของธุรกิจใหม่" แต่หากไม่มีโปรแกรมเป็นทางการ ธุรกิจเริ่มต้นก็สามารถสร้างการดำเนินธุรกิจด้วยการปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณอย่างมีประสิทธิภาพมากมาย

จรรยาบรรณในธุรกิจเริ่มต้นมีความสำคัญอย่างมากเนื่องจากเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการสร้างความเชื่อมั่นและเคารพจากลูกค้า พฤติกรรมที่เป็นมารยาทและสามารถสร้างความไว้วางใจ รวมถึงการปฏิบัติตามหลักการจรรยาบรรณทางธุรกิจ เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยสร้างฐานลูกค้าที่มั่นคงและเพิ่มความเชื่อมั่นให้กับกลุ่มผู้ลงทุนและพันธมิตรทางธุรกิจด้วย

ในธุรกิจเริ่มต้น การทำงานอย่างเคร่งครัดและมีจรรยาบรรณมักจะช่วยให้ธุรกิจมีการบริหารจัดการที่ดีขึ้น โดยจะมีการสร้างกฎเกณฑ์และนโยบายที่เป็นมารยาทในการดำเนินธุรกิจอย่างมีความซื่อสัตย์ และเป็นมารยาทที่เป็นเกียรติต่อทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง การปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณทางธุรกิจยังช่วยสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่มีความเป็นกันเองและมีความเป็นระเบียบ เช่นการสร้างความปลอดภัยในการดำเนินธุรกิจ การเป็นกลางและไม่มีการประกอบกิจการที่เกินความเป็นธรรม นอกจากนี้ การปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณยังช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์ของธุรกิจให้เป็นที่ยอมรับและนับถือในวงกว้างของสังคมและวงการธุรกิจ

กรณีศึกษา

กรณีศึกษาที่ 1 บริษัทเอกสารและพิมพ์ดีดี (ชื่อเพียงซีรีย)

บริษัทเอกสารและพิมพ์ดีดี (ชื่อเพียงซีรีย) เป็นบริษัทขนาดย่อมที่ก่อตั้งขึ้นในปี 2005 โดยคุณฉิน สมศรี ผู้ก่อตั้งบริษัท มีวัตถุประสงค์ในการสร้างแหล่งรายได้เพิ่มเติมจากการผลิตเอกสารต่าง ๆ และพิมพ์งานพิมพ์ต่าง ๆ โดยรวมมุ่งเน้นการผลิตเอกสารที่มีคุณภาพสูงและให้บริการที่มีมาตรฐาน ทำให้ได้รับความไว้วางใจจากลูกค้าและคู่ค้าในวงกว้าง บริษัทได้เริ่มต้นดำเนินธุรกิจด้วยการใช้เงินทุนจากเงินกู้ระยะสั้นจากธนาคาร และการระดมทุนจากการขายหุ้นสามัญ ทำให้บริษัทสามารถสร้างความมั่นคงทางการเงินและเติบโตไปอย่างต่อเนื่อง

บริษัทเอกสารและพิมพ์ดีดีมีมุมมองที่ว่าจะเป็นผู้นำในธุรกิจด้านการผลิตเอกสารและพิมพ์งานพิมพ์ ด้วยการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและความเชี่ยวชาญของทีมงาน และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าอย่างทันท่วงที ทั้งนี้ บริษัทยังให้ความสำคัญกับการดำเนินธุรกิจอย่างซื่อสัตย์และยั่งยืน โดยเคร่งครัดในการบัญชีและการรายงานการเงิน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ลูกค้าและพาร์ทเนอร์ทางธุรกิจในระยะยาว

กรณีศึกษาที่ 2 ร้านอาหารและกาแฟ "The Little Bistro"

ร้านอาหารและกาแฟ "The Little Bistro" เป็นร้านอาหารขนาดย่อมที่ได้รับความนิยมในชุมชนในระดับท้องถิ่น ร้านนี้ได้รับความนิยมจากลูกค้าด้วยอาหารคุณภาพสูงและบรรยากาศที่อบอุ่น

โดยมีผู้ก่อตั้งคือคุณแมทธิว และคุณลีลาซูฟอินซ์ ที่มีความใฝ่ฝันที่จะสร้างร้านอาหารที่มีความพิเศษ และเป็นส่วนสำคัญของชุมชน ในขณะที่ร้านอาหารนี้เริ่มต้นดำเนินธุรกิจด้วยทุนเงินส่วนตัว และเงินกู้ระยะสั้นจากธนาคาร

"The Little Bistro" มุ่งมั่นที่จะให้บริการอาหารที่มีคุณภาพสูงและบรรยากาศที่ดีเยี่ยม โดยมีการคัดสรรส่วนผสมของเมนูที่คลาสสิกและสมัยใหม่ นอกจากนี้ยังมีการใช้วัตถุดิบคุณภาพสูงและสดใหม่เสมอ และการให้บริการที่มีมาตรฐานสูง ร้านอาหารเชื่อมั่นว่าการปฏิบัติตามหลักการความสะอาดและการประสานงานที่ดีระหว่างทีมงานจะช่วยสร้างประสบการณ์ที่ดีให้กับลูกค้าและเพิ่มความนิยมของร้านในชุมชน ทำให้ร้าน "The Little Bistro" เป็นที่รู้จักและได้รับความนิยมอย่างสูงในพื้นที่ท้องถิ่น

สรุป

จรรยาบรรณเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการประกอบธุรกิจทุกขนาด เนื่องจากมีบทบาทสำคัญในการสร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจจากลูกค้าและผู้ลงทุน การปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณทางธุรกิจช่วยสร้างสภาพแวดล้อมทำงานที่มีความเป็นกันเองและมีความเป็นระเบียบ โดยการสร้างมารยาทในการดำเนินธุรกิจอย่างซื่อสัตย์ ถูกต้องและไม่ละเมิดกฎหมาย ส่งผลให้ธุรกิจเกิดภาพลักษณ์ที่ดีในสังคมและวงการธุรกิจโดยรวม การปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณยังช่วยสร้างความเชื่อมั่นและเสถียรภาพในธุรกิจ และช่วยเพิ่มมูลค่าให้กับกลุ่มเป้าหมายของธุรกิจได้อย่างยั่งยืน การประกอบธุรกิจที่มีจรรยาบรรณอย่างถูกต้องและเข้มแข็งจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ไม่ควรละเลยสำหรับธุรกิจใดๆ ไม่ว่าจะเป็ธุรกิจขนาดใหญ่หรือเล็ก หรือเป็นธุรกิจที่เริ่มต้นใหม่โดยเฉพาะ

แบบฝึกหัด

หัวข้อ: การรับมือกับความขัดแย้งทางจรรยาบรรณในการให้บริการทางการเงิน

บริษัท: "บริษัทสินเชื่อเฉพาะทาง ศรีสวัสดิ์"

คำอธิบาย: บริษัทสินเชื่อเฉพาะทางศรีสวัสดิ์เป็นบริษัทขนาดเล็กที่ให้บริการสินเชื่อแก่ลูกค้าที่ไม่สามารถเข้าถึงบริการทางการเงินจากธนาคารได้ โดยมุ่งเน้นการให้บริการที่มีความรวดเร็วและสะดวกสบาย

ปัญหา: ลูกค้าบางรายรายงานว่าได้รับการเรียกเก็บดอกเบี้ยและค่าปรับเพิ่มเติมโดยไม่ได้รับคำแนะนำที่เพียงพอเกี่ยวกับเงื่อนไขและข้อกำหนดของสินเชื่อ ซึ่งเป็นการกระทำที่อาจเป็นการล่วงละเมิดจรรยาบรรณ

ให้นักศึกษาช่วยคิดวิเคราะห์หาทางแก้ไขปัญหา

เอกสารอ้างอิง

- นิรมล คชแก้ว. (2566). *คุณสมบัติ ของ นัก บัญชี ที่ พึ่ง ประสงค์ ใน ยุค ดิจิทัล ที่ ส่ง ผล ต่อ คุณภาพ การ จัด ทำ งบ การเงิน ของ ธุรกิจ SMEs ใน กลุ่ม ภาค ไต้ ผัง อันดามัน* (Doctoral dissertation, Sripatum University).
- พิมพ์ใจ รื่นเรือง. (2020). การ บังคับ มาตรการ ทาง จริยธรรม และ จรรยาบรรณ ของ องค์กร ธุรกิจ ใน ประเทศไทย. *วารสาร นิติศาสตร์ และ สังคม ท้องถิ่น*, 4(2), 1-33.

สลักจิตร์ นิลผาย. (2021). การตระหนักถึงจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีและคุณภาพของรายงานทางการเงิน: หลักฐานจากธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย. *Journal of Humanities and Social Sciences Nakhon Phanom University*, 11(1), 190-203.

Elpina, E. (2024). Management Strategies for Legal Compliance and Ethical Enforcement in SMEs. *EKOMA: Jurnal Ekonomi, Manajemen, Akuntansi*, 3(3), 1011-1018.

Gurayah, J. R. (2024). Entrepreneurial Business Ethics and Good Governance. In *Research Anthology on Business Law, Policy, and Social Responsibility* (pp. 503-519). IGI Global.

เฉลยสำหรับแบบฝึกหัด

การแก้ไข: บริษัทควรมีการสร้างกรอบการจัดการที่เน้นความโปร่งใสและการปฏิบัติที่ดีทางจรรยาบรรณในการให้บริการทางการเงิน และจำเป็นต้องมีการฝึกอบรมพนักงานเพื่อให้พวกเขาเข้าใจและปฏิบัติตามกรอบจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้องในการให้บริการทางการเงินให้ตรงตามกฎหมายและความสำคัญของลูกค้า

บทที่ 10

การวิเคราะห์และการจัดการความเสี่ยงทางการเงิน

การวิเคราะห์และการจัดการความเสี่ยงทางการเงินเป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยให้ธุรกิจสามารถปรับตัวและตอบสนองต่อสถานการณ์ทางการเงินได้อย่างเหมาะสม การระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยงทางการเงินเป็นขั้นตอนสำคัญที่ช่วยให้ธุรกิจเข้าใจความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น และวางแผน

การจัดการความเสี่ยงเพื่อลดความเสี่ยงหรือให้มีความเสี่ยงที่ยอมรับได้ เครื่องมือการจัดการความเสี่ยงทางการเงินและการบริหารความเสี่ยงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการดำเนินธุรกิจให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยให้อุตสาหกรรมรับมือกับสถานการณ์ทางการเงินต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมั่นคง การทราบและการนำหลักแนวคิดในการบริหารความเสี่ยงทางการเงินที่ดีเข้าสู่การดำเนินธุรกิจจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ธุรกิจพัฒนาอย่างยั่งยืนในระยะยาว โดยในกรอบที่แนวคิดการบริหารความเสี่ยงทางการเงินที่ดีนั้น เอกสารอนุพันธ์ก็เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญในการจัดการความเสี่ยงทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ

การระบุและการวิเคราะห์ความเสี่ยงทางการเงินในธุรกิจ

การระบุและการวิเคราะห์ความเสี่ยงทางการเงินในธุรกิจเป็นกระบวนการที่สำคัญเพื่อให้ธุรกิจสามารถตระหนักถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นและมีแนวทางในการจัดการความเสี่ยงนั้นๆ อย่างเหมาะสม ขั้นแรกในการระบุความเสี่ยงทางการเงินคือการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่อาจส่งผลกระทบต่อธุรกิจ เช่น ความเสี่ยงจากเปลี่ยนแปลงในราคาสินค้าหรือบริการ ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงในอัตราดอกเบี้ย หรือความเสี่ยงจากเปลี่ยนแปลงในสถานะเศรษฐกิจ การวิเคราะห์ความเสี่ยงทางการเงินจะรวมถึงการประเมินผลกระทบของความเสี่ยงที่ระบุต่อกำไรขาดทุนและสถานะการเงินของธุรกิจ และกำหนดกลยุทธ์หรือมาตรการในการจัดการความเสี่ยงเพื่อลดผลกระทบที่เป็นไปได้ลง ในขณะที่เดียวกันยังสามารถใช้เครื่องมือต่างๆ เช่น การวิเคราะห์การเคลื่อนไหวของราคา การใช้โมเดลทางการเงิน หรือการนำเสนอแนวคิดทางการเงินและความเสี่ยงที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และยุทธศาสตร์ของธุรกิจ

ความเสี่ยงทางการเงินเป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากปัจจัยทางการเงินที่อาจมีผลกระทบต่อกำไรและสถานะการเงินของธุรกิจ (ธีรวัฒน์ ธวัชรรัตน์โกคิน, 2023) หรือบริษัท ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดความเสียหายหรือขาดทุนได้ ตัวอย่างของความเสี่ยงทางการเงินได้แก่ ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยน ความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย และความเสี่ยงจากการเพิ่มหนี้สินและการจัดการเงินทุนอื่น ๆ

ตัวอย่างเช่น บริษัท XYZ ซึ่งมีการค้าสินค้ากับต่างประเทศอาจต้องเผชิญกับความเสี่ยงทางการเงินที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยน ถ้ามูลค่าเงินต่างประเทศเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง เมื่อคิดเป็นเงินบาทจะทำให้ราคาสินค้าที่ซื้อเพิ่มขึ้น ซึ่งอาจทำให้กำไรลดลงหรือขาดทุนเกิดขึ้นตามไปด้วย

การวิเคราะห์ความเสี่ยงทางการเงินในธุรกิจมักจะเน้นไปที่การระบุและการประเมินความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น รวมถึงการจัดการและการลดความเสี่ยงเหล่านั้น โดยสามารถทำได้โดยการดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้:

1. การระบุความเสี่ยง: ทำการระบุปัจจัยหรือสถานการณ์ที่อาจส่งผลกระทบต่อสถานะการเงินของธุรกิจ เช่น ความเสี่ยงจากเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยน ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย หรือความเสี่ยงจากการเพิ่มหนี้สิน

2. การประเมินความเสี่ยง: หลังจากการระบุความเสี่ยง เราจะทำการประเมินระดับความเสี่ยงโดยใช้เครื่องมือวิเคราะห์ทางการเงิน เช่น การวิเคราะห์ความเสี่ยงตามบัญชีทางการเงิน การใช้โมเดลทางการเงิน เป็นต้น

3. การจัดการและการลดความเสี่ยง: หลังจากที่ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยง เราจะต้องวางแผนและดำเนินการในการลดความเสี่ยงนั้น ๆ โดยการใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ เช่น การปรับเปลี่ยนโครงสร้างการเงิน เพื่อให้สามารถทำรายได้หรือเพิ่มมูลค่าต่อหุ้นแบบมั่นคงขึ้น

การวิเคราะห์ความเสี่ยงทางการเงินเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและต้องใช้ข้อมูลทางการเงินและการวิเคราะห์อย่างถูกต้องเพื่อให้เข้าใจและประเมินความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม

ความหมายของการบริหารความเสี่ยงทางการเงิน

การบริหารความเสี่ยงทางการเงินหมายถึงกระบวนการในการรับรู้และจัดการกับความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการเงินในธุรกิจ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของการบริหารทรัพยากรในองค์กรที่มุ่งหวังให้มีการดำเนินธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพและมีความมั่นคงในระยะยาว การบริหารความเสี่ยงทางการเงินทำให้บริษัทสามารถรับมือกับสถานการณ์ที่ไม่แน่นอนและความเสี่ยงที่เป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการบริหารความเสี่ยงทางการเงินมีความสำคัญอย่างมากในการให้การป้องกันการเกิดความเสี่ยง และให้การปรับตัวต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็วและเหมาะสมในองค์กรแต่ละรูปแบบ การบริหารความเสี่ยงทางการเงินทำให้องค์กรสามารถให้โอกาสในการลงทุนที่มีความเสี่ยงต่ำ และสามารถสร้างมูลค่าให้แก่ผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระยะยาวได้มากขึ้น โดยการบริหารความเสี่ยงทางการเงินทำให้องค์กรมีความเชื่อมั่นในการเลือกลงทุนและการดำเนินธุรกิจอย่างมั่นคงและยั่งยืนในอนาคต

การบริหารความเสี่ยงทางการเงินส่งผลต่อประสิทธิภาพขององค์กรในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น การลงทุน การวางแผนการเงิน การกำหนดนโยบายการเงิน การบริหารหนี้สิน หรือการป้องกันความเสี่ยงทางการเงินที่อาจเกิดขึ้นจากเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อ การดำเนินธุรกิจ การบริหารความเสี่ยงทางการเงินช่วยให้องค์กรสามารถดำเนินกิจการอย่างมีประสิทธิภาพและมีความยั่งยืนในระยะยาว นอกจากนี้ การบริหารความเสี่ยงทางการเงินยังส่งผลต่อภาพลักษณ์ขององค์กรในตลาดและสังคม ซึ่งอาจมีผลต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุน ลูกค้า และส่วนส่วนหนึ่งที่มีส่วนได้ส่วนเสียในองค์กรทั้งภายในและภายนอก

ประเภทความเสี่ยงทางการเงิน

ความเสี่ยงทางการเงิน (Financial Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการดำเนินธุรกิจหรือกิจกรรมทางการเงินที่สามารถส่งผลกระทบต่อค่าตัวของสินทรัพย์ หรือรายได้ของธุรกิจ โดยมักเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของตลาดทางการเงิน ค่าเงินของเงินตราต่างประเทศ อัตราดอกเบี้ย ค่าใช้จ่าย หรือปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการเงินของธุรกิจ การจัดการความเสี่ยงทางการเงิน (Financial Risk Management) คือกระบวนการหรือกิจกรรมที่ใช้เครื่องมือและกลยุทธ์ต่าง ๆ เพื่อระบุ วัด วิเคราะห์ และบริหารความเสี่ยงทางการเงินในธุรกิจ โดยมุ่งเน้นการลดความเสี่ยงให้มากที่สุดหรือให้สอดคล้องกับเป้าหมายและแผนกลยุทธ์ของธุรกิจ (อนันตญา รัชทองและคณะ, 2021) ได้แก่

1 ความเสี่ยงจากการให้สินเชื่อแก่ลูกค้า บริษัทมีความเสี่ยงจากการให้สินเชื่อกับลูกค้า โดยหากลูกค้า ของบริษัทฯ มีปัญหาในการดำเนินงาน ก็อาจจะส่งผลกระทบต่อระยะเวลาในการเรียกรับชำระหนี้จากลูกค้าได้ และอาจส่งผลกระทบต่อเนื่องถึงผลกำไรและฐานะการเงินของบริษัทฯ บริษัทฯ ได้จัดให้มีการติดตามคุณภาพลูกหนี้แต่ละรายอย่างใกล้ชิด และได้ให้ความสำคัญในการพิจารณาการให้เครดิตทางการค้ากับลูกหนี้อย่างเข้มงวด นอกจากนี้ บริษัทฯ มีนโยบายการ ขยายฐานลูกค้ากลุ่มใหม่ๆ เพื่อให้มีการกระจายตัวของรายได้และ กลุ่มลูกหนี้การค้า ทั้งนี้เพื่อไม่ให้เกิดการยึดติดกับฐานลูกค้ากลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

2 ความเสี่ยงด้านความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ บริษัทเป็นผู้ส่งออกสินค้าที่ใช้สกุลเงินดอลลาร์สหรัฐอเมริกา เป็น สกุลเงินหลักในการขายสินค้าและรับเงินค่าสินค้า คิดเป็นสัดส่วน เกือบทั้งหมดของยอดขาย ทำให้สถานะเงินตราต่างประเทศของ บริษัทในด้านรับและจ่าย มีปริมาณใกล้เคียงกัน รายรับและราย จ่ายส่วนใหญ่สามารถทำ Natural Hedges ได้ทำให้สามารถลด ความเสี่ยงเกี่ยวกับความไม่แน่นอนของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ต่างประเทศได้เป็นอย่างมาก อีก

ทั้งบริษัทยังเปิดบัญชีกับ ธนาคารเป็นเงินสกุลต่างประเทศเพื่อให้สามารถจ่ายค่าสินค้า เป็นเงินสกุล ต่างประเทศได้ทันที ฝ่ายบริหารการเงินของบริษัท มีมาตรการในการป้องกันผลกระทบจากการผัน พวนของอัตรา แลกเปลี่ยนโดยนำเอาเครื่องมือทางการเงินได้แก่ การทำสัญญาซื้อขายเงินตรา ต่างประเทศล่วงหน้า (Forward Contract) และ มีการทำอนุพันธ์ทางการเงิน (Financial Derivative Instruments) มาใช้ในการป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนในระยะสั้นเพิ่มเติมด้วย

3 ความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ย ปัจจุบันบริษัทมีการกู้ยืมเงินระยะสั้นอายุไม่เกิน 1 ปีเพื่อใช้ เป็น เงินทุนหมุนเวียน และกู้ยืมเงินระยะยาวอายุไม่เกิน 3 ปี เพื่อเป็น เงินทุนสนับสนุนการซื้อ เครื่องจักรและอุปกรณ์ โดยบางส่วนมี อัตราดอกเบี้ยลอยตัวซึ่งอาจจะสูงขึ้นหรือต่ำลงตามภาวะ ดอกเบี้ยในตลาดการเงิน ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยเสี่ยงประการหนึ่งที่ บริษัทต้องพิจารณาอย่างรอบคอบทุก ครั้งในการตัดสินใจกู้เงิน และการหาแหล่งเงินกู้ที่ถูกต้องที่สุดเพื่อให้เกิดต้นทุนที่ต่ำสุด และมี การติดตาม นโยบายดอกเบี้ยของทางการและของตลาดโลก อย่างใกล้ชิดเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการบริหารความ เสี่ยงอย่าง มีประสิทธิภาพ

4 ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง บริษัทให้ความสำคัญกับการบริหารเงินทุนหมุนเวียนเพื่อให้มี สภาพคล่องอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการจัดหางเงินกู้เงิน ทุนหมุนเวียนให้พอเพียงกับความต้องการ ในการเติบโตของ บริษัท นอกจากนี้บริษัทยังมีการวางแผนการบริหารกระแส เงินสด (Cash flow Management) ล่วงหน้าเพื่อให้มีการใช้ เงินสดอย่างมีประสิทธิภาพ ลดความเสี่ยง และมีค่าใช้จ่าย ทางการเงินต่ำสุด (บริษัท สตาร์ส ไมโครอิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน), 2019)

ความเสี่ยงทางการเงินเป็นปัญหาที่สำคัญในธุรกิจขนาดย่อม เนื่องจากสามารถส่งผลกระทบต่อค่าตัวของสินทรัพย์และรายได้ของธุรกิจได้อย่างมาก. การจัดการความเสี่ยงทางการเงินเป็น กระบวนการที่ธุรกิจต้องใช้เครื่องมือและกลยุทธ์ต่าง ๆ เพื่อระบุ วัด วิเคราะห์ และบริหารความเสี่ยง ให้เหมาะสม โดยการลดความเสี่ยงหรือการป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น บริษัทสินเชื่อเฉพาะทางศรี สวัสดิ์เป็นตัวอย่างของธุรกิจขนาดย่อมที่มีการจัดการความเสี่ยงทางการเงินอย่างเหมาะสม โดยมุ่งเน้น การลดความเสี่ยงให้มากที่สุดโดยการตรวจสอบและบริหารความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องในการให้บริการทาง การเงินอย่างเข้มงวดและต่อเนื่อง และให้ความสำคัญกับการสร้างความโปร่งใสและความเชื่อถือใน ตลาดวงเงิน

เครื่องมือการจัดการความเสี่ยงทางการเงิน

เครื่องมือการจัดการความเสี่ยงทางการเงิน (Financial Risk Management Tools) เป็นเครื่องมือหรือวิธีการที่องค์กรใช้เพื่อจัดการกับความเสี่ยงทางการเงินที่อาจเกิดขึ้นในกิจการ ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อลดความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อกำไรและสภาพคล่องทางการเงินขององค์กร (Kharlanov, A. S. et.al., 2022)

การทำอนุพันธ์ทางการเงิน (Financial Derivative Instruments)

การทำอนุพันธ์ทางการเงิน (Financial Derivative Instruments) เป็นเครื่องมือทางการเงินที่มีกำหนดให้มีค่าตามราคาของสินทรัพย์หรือตัวดัชนีหลัก (underlying asset) ซึ่งสามารถเป็นสินทรัพย์ทางการเงิน เช่น หุ้น อัตราแลกเปลี่ยน หรือสินค้า เป็นต้น โดยอนุพันธ์จะมีการซื้อขายในตลาดที่มีการระบุราคาและวันที่ในอนาคตที่กำหนดไว้ล่วงหน้า และส่วนหนึ่งของราคานี้เกี่ยวข้องกับราคาของสินทรัพย์หรือตัวดัชนีหลัก หรือตัวแทนของการเงินที่เป็นพื้นฐาน (underlying asset) ซึ่งอาจมีการใช้ในการป้องกันความเสี่ยงทางการเงินหรือใช้เพื่อวัตถุประสงค์การลงทุนและการซื้อขายที่หลากหลาย (Mefteh-Wali, S., & Hussain, N., 2024)

อนุพันธ์ทางการเงินมีหลายประเภทซึ่งได้แก่

1. อนุพันธ์แบบอนุพันธ์ทางการเงิน (Financial Forwards)
2. อนุพันธ์แบบอนุพันธ์ทางการเงิน (Financial Futures)
3. สัญญาสิทธิล่วงหน้า (Financial Options)
4. สัญญาซื้อขายแบบอนุพันธ์ทางการเงิน (Swaps)

ตัวอย่างของการใช้อนุพันธ์ทางการเงินคือเมื่อธุรกิจต้องการป้องกันความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยน โดยมีความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมซื้อขายนำเข้า-ส่งออกสินค้ากับลูกค้าต่างชาติ ธุรกิจสามารถทำสัญญา Forward หรือ Option เพื่อล็อคอัตรแลกเปลี่ยนในระยะเวลาที่กำหนดไว้ล่วงหน้า ทำให้สามารถวางแผนการเงินของตนได้อย่างมั่นคงและปลอดภัยยิ่งขึ้นในการดำเนินกิจการที่เกี่ยวข้องกับการค้าส่งสินค้าและบริการระหว่างประเทศ

อนุพันธ์แบบอนุพันธ์ทางการเงิน (Financial Forwards) เป็นเครื่องมือทางการเงินที่ใช้สำหรับการป้องกันความเสี่ยงต่อความเปลี่ยนแปลงของราคาหรืออัตราแลกเปลี่ยนในอนาคต โดยการทำสัญญาซื้อขายที่ระบุราคาและวันที่ในอนาคตเพื่อซื้อหรือขายสินทรัพย์ทางการเงิน เช่น สกุลเงินหลักทรัพย์ หรือเอกสารหนี้ ซึ่งอาจเป็นสินทรัพย์ทางการเงินที่มีราคาและอัตราแลกเปลี่ยนที่อาจเปลี่ยนแปลงได้ในอนาคต

ตัวอย่าง: สมมติว่าบริษัท XYZ ต้องการซื้อสินค้าจากประเทศต่างประเทศในอีก 3 เดือน และจะต้องจ่ายเงินในสกุลเงินต่างประเทศ ซึ่งมีความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยน บริษัท XYZ อาจทำสัญญาอนุพันธ์แบบอนุพันธ์ทางการเงินกับธนาคาร โดยธนาคารจะจัดหาการอนุมัติให้ซื้อสกุลเงินในอนาคตในราคาที่กำหนดไว้ล่วงหน้า นั่นหมายความว่า ถึงแม้อัตราแลกเปลี่ยนของสกุลเงินนั้นจะเปลี่ยนแปลงในอนาคต แต่ราคาของบริษัทจะต้องจ่ายเมื่อทำธุรกรรมจะไม่มี การเปลี่ยนแปลงไปตามอัตราแลกเปลี่ยนในตลาด นั่นคือ บริษัท XYZ จะได้รับประโยชน์จากการป้องกัน ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนในอนาคต โดยการทำสัญญาอนุพันธ์แบบ อนุพันธ์ทางการเงินนี้

อนุพันธ์แบบอนุพันธ์ทางการเงิน (Financial Futures) เป็นสัญญาซื้อขายที่มีลักษณะ คล้ายกับอนุพันธ์ทางการเงิน แต่มักจะมีลักษณะเป็นสัญญามาตรฐานที่ถูกทำเพื่อซื้อหรือขายทรัพย์สิน ทางการเงินในอนาคตในราคาที่ได้รับการตกลงล่วงหน้า ซึ่งสัญญาอนุพันธ์แบบนี้มักถูกซื้อขายในตลาด อนุพันธ์ มักใช้ในการป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน หรือใช้เพื่อการซื้อขายในฐานะการลงทุน หรือใช้ เพื่อการสร้างกำไรจากการซื้อขายทรัพย์สินทางการเงินในอนาคตที่มีราคาเปลี่ยนแปลงไปตามเวลาใน อนาคต ตลาดอนุพันธ์ทางการเงินเป็นที่มาของอนุพันธ์แบบนี้โดยที่การซื้อขายจะเกิดขึ้นผ่านโบรกเก อร์หลักทรัพย์สินที่เป็นสมาชิกของตลาดอนุพันธ์ทางการเงิน เช่น ตลาดสัญญาซื้อขายอนุพันธ์กระทุบ หรือตลาดสัญญาซื้อขายสินค้าเฉพาะทางการเงิน เป็นต้น การซื้อขายสัญญาอนุพันธ์ทางการเงินนั้นจะ มีการตกลงในเรื่องของราคา ปริมาณ และวันที่ส่งมอบในอนาคตล่วงหน้า ซึ่งสัญญาดังกล่าวมักจะ สัมพันธ์กับทรัพย์สินทางการเงินเช่น เงินตรา หลักทรัพย์ หรือดัชนีหลักในการเงิน เป็นต้น การซื้อขาย สัญญาอนุพันธ์ทางการเงินส่วนใหญ่เป็นการซื้อขายอนุพันธ์บนการเงินในอนาคตแทนการซื้อขาย ทรัพย์สินทางการเงินจริงในตลาด และมักมีวัตถุประสงค์เพื่อการป้องกันความเสี่ยงทางการเงินและ การลงทุน หรือแม้กระทั่งเพื่อการดำเนินธุรกิจทางการเงินอื่น ๆ ในอนาคต ในสถานการณ์ที่เงินทุน สำหรับการลงทุนในสินทรัพย์ทางการเงินมีขีดจำกัด การซื้อขายสัญญาอนุพันธ์ทางการเงินอาจมี ความสำคัญเพิ่มขึ้นในการประมาณการผลกำไรจากการลงทุนในสินทรัพย์ทางการเงินในอนาคต ใน การทำสัญญาอนุพันธ์ทางการเงินนี้ ซื้อขายจะเกิดขึ้นผ่านช่องทางของสัญญาซื้อขาย โดยซื้อขายนั่นจะ มีผู้ที่กำลังรับหรือจ่ายตามอนุพันธ์ และผู้ที่ส่งมอบอนุพันธ์ทางการเงิน ณ วันที่เริ่มต้นของสัญญา ล่วงหน้า นอกจากนี้ อนุพันธ์แบบอนุพันธ์ทางการเงินยังมีความสามารถในการสร้างกำไรจากความ เปลี่ยนแปลงของราคาทรัพย์สินทางการเงินในอนาคต โดยผู้ซื้อขายอาจได้รับผลกำไรจากการซื้อขาย เมื่อราคาของทรัพย์สินทางการเงินเปลี่ยนแปลงไปตามทิศทางที่ผู้ซื้อขายได้คาดการณ์ไว้ล่วงหน้า

อนุพันธ์ทางการเงินมักถูกใช้ในวงการการลงทุนและการบริหารความเสี่ยงทางการเงินโดยองค์กรต่าง ๆ ซึ่งเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันความเสี่ยงทางการเงินที่เกิดขึ้นจากความผันผวนของราคาทรัพย์สินทางการเงิน และยังมีความสามารถในการสร้างกำไรจากความเปลี่ยนแปลงของราคาดังกล่าวด้วย ดังนั้น การใช้งานอนุพันธ์แบบนี้เป็นส่วนสำคัญของกลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงทางการเงินและการลงทุนในวงการทางการเงินในปัจจุบันและยังอาจมีความสำคัญเพิ่มเติมในอนาคต เนื่องจากมีความสามารถในการลดความเสี่ยงทางการเงินและสร้างกำไรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สัญญาสิทธิล่วงหน้า (Financial Options) เป็นเครื่องมือทางการเงินที่ให้สิทธิในการซื้อหรือขายทรัพย์สินในอนาคตที่ราคาที่กำหนดล่วงหน้า การซื้อสัญญาสิทธิล่วงหน้าให้สิทธิในการซื้อทรัพย์สินทางการเงิน (call option) ในระยะเวลาที่กำหนดตามราคาที่กำหนดล่วงหน้า ในขณะที่การซื้อสัญญาสิทธิล่วงหน้าให้สิทธิในการขายทรัพย์สินทางการเงิน (put option) จะให้สิทธิในการขายทรัพย์สินในระยะเวลาที่กำหนดตามราคาที่กำหนดล่วงหน้า

สัญญาสิทธิล่วงหน้ามักใช้เพื่อป้องกันความเสี่ยงทางการเงินและลงทุน และใช้เป็นเครื่องมือในการลงทุนเพื่อสร้างกำไร การใช้สัญญาสิทธิล่วงหน้าเหมาะสำหรับการลงทุนในสถานการณ์ที่ตลาดมีความผันผวนสูง และมีการเคลื่อนไหวของราคาทรัพย์สิน เช่น การลงทุนในตลาดหุ้น การค้าแลกเปลี่ยนเงินตรา หรือสินค้าอื่น ๆ ที่มีราคาและความเสี่ยงทางการเงินเปลี่ยนแปลงไปตามเวลา

การซื้อขายสัญญาสิทธิล่วงหน้ามักใช้เพื่อลงทุนในการทำกำไรจากความผันผวนของราคาทรัพย์สิน การซื้อสัญญาสิทธิล่วงหน้าในราคาต่ำกว่าราคาขายในอนาคต หรือการขายสัญญาสิทธิล่วงหน้าในราคาสูงกว่าราคาซื้อในอนาคต หากราคาของทรัพย์สินเพิ่มขึ้นในอนาคต ผู้ลงทุนก็จะได้รับผลกำไรจากการซื้อขายสัญญาสิทธิล่วงหน้าโดยไม่ต้องเสี่ยงต่อการลงทุนโดยตรงในทรัพย์สินทางการเงินนั้น ๆ นอกจากนี้ การซื้อขายสัญญาสิทธิล่วงหน้ายังสามารถใช้เพื่อป้องกันความเสี่ยงทางการเงินที่อาจเกิดขึ้นจากความเปลี่ยนแปลงของราคาทรัพย์สินในอนาคตด้วย

สัญญาซื้อขายแบบอนุพันธ์ทางการเงินหรือที่เรียกว่า "สวอป" (Swaps) เป็นเครื่องมือทางการเงินที่ใช้ในการแลกเปลี่ยนการชำระเงินระหว่างฝ่ายเกี่ยวข้องในอนาคต ซึ่งสามารถทำได้ในรูปแบบของการแลกเปลี่ยนดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา หรือราคาตั้งแต่ว่าของสินค้า เพื่อลดความเสี่ยงทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายหรือรายได้จากการเงินในอนาคต

สวอปสามารถใช้เพื่อป้องกันความเสี่ยงทางด้านดอกเบี้ย ราคาสินค้า หรืออัตราแลกเปลี่ยนที่อาจมีการเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต นอกจากนี้ สวอปยังสามารถใช้เพื่อปรับปรุงโครงสร้างการเงิน หรือเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารความเสี่ยงทางการเงินในธุรกิจ

ตัวอย่างของสวอปได้แก่สวอปดอกเบี้ย (Interest Rate Swaps) ซึ่งเป็นการแลกเปลี่ยนการชำระเงินที่เกี่ยวกับดอกเบี้ยระหว่างสองฝ่ายในอนาคต โดยอาจเป็นการแลกเปลี่ยนระหว่างดอกเบี้ยคงที่และดอกเบี้ยลอยตัว หรือระหว่างดอกเบี้ยที่ต่ำกว่ากับดอกเบี้ยที่สูงกว่า เพื่อป้องกันความเสี่ยงทางดอกเบี้ยที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

การทำสัญญาซื้อขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้า (Forward Contract)

สัญญาซื้อขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้า (Forward Contract) เป็นการยึดยวาระระยะเวลาของการซื้อขายเงินตราต่างประเทศที่ได้รับการกำหนดราคาและเวลาในอนาคตล่วงหน้าล่วงหน้าหนึ่ง ๆ ที่หลังจากที่สัญญาได้ทำการเฉพาะเป้าหมายแล้ว การทำสัญญา Forward Contract ช่วยล็อคอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศล่วงหน้าเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนในอนาคต ซึ่งมักถูกใช้ในการป้องกันความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการค้าประกันการแปลงเงินตราต่างประเทศในธุรกิจ การลดความเสี่ยงจากการแปลงเงินตรา หรือใช้เพื่อวัตถุประสงค์ทางการเงินอื่น ๆ ที่จะต้องทำธุรกรรมในเงินตราต่างประเทศในอนาคต (Asghari Moghaddam, M., Pakuhinezhad, O., & Atrian, A., 2024)

ตัวอย่างการใช้ Forward Contract คือ เมื่อธุรกิจต้องการซื้อสินค้าจากต่างประเทศในอนาคต แต่ต้องการล็อคอัตราแลกเปลี่ยนในปัจจุบันเพื่อป้องกันความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยน ธุรกิจสามารถทำสัญญา Forward Contract กับธนาคารหรือผู้ค้าที่มีสินทรัพย์ในเงินตราต่างประเทศ เพื่อซื้อหรือขายเงินตราต่างประเทศในอนาคตในอัตราแลกเปลี่ยนที่กำหนดไว้ล่วงหน้าได้ ซึ่งสัญญา Forward Contract จะกำหนดราคาและวันที่ในอนาคตที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายเงินตราต่างประเทศที่กำหนดไว้ล่วงหน้านั้น ทำให้ธุรกิจสามารถวางแผนการเงินของตนได้อย่างมั่นคงและปลอดภัยยิ่งขึ้นในการดำเนินกิจการที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายนำเข้า-ส่งออกสินค้าและบริการระหว่างประเทศ

กรอบแนวคิดของการบริหารความเสี่ยงทางการเงินที่ดี

กรอบแนวคิดการบริหารความเสี่ยงทางการเงินที่ดีมีองค์ประกอบหลักๆ ดังนี้:

1. การรับรู้และการประเมินความเสี่ยง: การระบุและการประเมินความเสี่ยงทางการเงินที่อาจเกิดขึ้นในธุรกิจ รวมถึงการพิจารณาความเสี่ยงทั้งภายในและภายนอกที่อาจมีผลต่อการดำเนินธุรกิจ
 2. การกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมาย: การกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายทางการเงินที่ชัดเจน เพื่อให้ทุกคนในองค์กรเข้าใจและมีเป้าหมายร่วมกันในการจัดการความเสี่ยงทางการเงิน
 3. การวางแผนการดำเนินงาน: การสร้างแผนการดำเนินงานที่เหมาะสมและเชื่อถือได้ เพื่อจัดการกับความเสี่ยงทางการเงินและให้ความมั่นใจในการดำเนินธุรกิจ
 4. การใช้เครื่องมือและวิธีการ: การใช้เครื่องมือและวิธีการที่เหมาะสม เช่น การประมาณการเงินทุนที่จำเป็น การกำหนดเป้าหมายทางการเงิน และการใช้สินทรัพย์ทางการเงิน ในการจัดการความเสี่ยงทางการเงิน
 5. การติดตามและประเมินผล: การติดตามและประเมินผลการจัดการความเสี่ยงทางการเงิน เพื่อปรับปรุงและป้องกันความเสี่ยงในอนาคต
- โดยการปฏิบัติตามกรอบแนวคิดดังกล่าว จะช่วยให้ธุรกิจมีความมั่นคงและเสถียรภาพในการดำเนินธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า

สรุป

การวิเคราะห์และการจัดการความเสี่ยงทางการเงินเป็นกระบวนการที่สำคัญในการบริหารธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ โดยภารกิจหลักคือการระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยงทางการเงินที่อาจเกิดขึ้นในธุรกิจ การบริหารความเสี่ยงทางการเงินมุ่งเน้นการลดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจ โดยใช้เครื่องมือและเทคนิคต่าง ๆ เช่น การทำอนุพันธ์ทางการเงิน เพื่อป้องกันตัวจากความเสี่ยงในการเปลี่ยนแปลงของราคาหรืออัตราแลกเปลี่ยน การจัดการความเสี่ยงทางการเงินที่ดีจะสร้างความมั่นคงและเสถียรภาพให้กับธุรกิจในยุคที่มีความผันผวนของตลาดและเงินทุนสูง โดยการใชกรอบแนวคิดที่เหมาะสมและการดำเนินการอย่างมีวิจารณญาณที่ถูกต้อง และการติดตามและประเมินผลเพื่อปรับปรุงเสถียรภาพในการดำเนินธุรกิจให้มีประสิทธิภาพที่สูงขึ้นในอนาคต

แบบฝึกหัด: การวิเคราะห์และการจัดการความเสี่ยงทางการเงิน

1. การวิเคราะห์ความเสี่ยงทางการเงิน: กำหนดเงินทุน: สำรองและวิเคราะห์โครงสร้างเงินทุนของบริษัท เพื่อทราบถึงแหล่งเงินทุนที่มีอยู่ และการใช้เงินทุนในธุรกิจ การระบุความเสี่ยง: จำแนกและระบุปัจจัยที่อาจส่งผลกระทบต่อธุรกิจ โดยเน้นที่ความเสี่ยงทางการเงิน เช่น ความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน อัตราดอกเบี้ย และความผันผวนของราคาสินค้า

2. การจัดการความเสี่ยงทางการเงิน: สร้างแผนการจัดการความเสี่ยง: พิจารณาวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับเพื่อสร้างแผนการจัดการความเสี่ยงที่เหมาะสมกับธุรกิจ รวมถึงการใช้เครื่องมือทางการเงินเพื่อลดความเสี่ยง เช่น การทำสัญญาซื้อขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้าและการใช้ออนุพันธ์ทางการเงิน การดำเนินการตามแผน: นำแผนการจัดการความเสี่ยงทางการเงินมาดำเนินการในธุรกิจ โดยใช้กลยุทธ์และเครื่องมือทางการเงินที่ได้รับการวิเคราะห์และเลือกใช้ให้เหมาะสม

หมายเหตุ: นักศึกษาสามารถปรับแต่งและเพิ่มเติมกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนของแบบฝึกหัดตามความต้องการและความเข้าใจของผู้เรียนได้ตามต้องการ

เอกสารอ้างอิง

- ธีรวัฒน์ ธีรรัตน์โกศล. (2023). ผลกระทบของการบริหารความเสี่ยงในการปฏิบัติงานทางการเงินที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินงานทางการเงินของธุรกิจยานยนต์. *Academy Journal of Northern*, 8(4), 12-26.
- บริษัท สตาร์ส ไมโครอิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน). (2019). ข้อมูลทางการเงิน เข้าถึง 7 พฤษภาคม 2567 จาก <https://investor.starsmicro.com/th/>

- อนันตญา รัชชทอง, อีรัชชัย อรุณเรืองศิริเลิศ, & อาจารย์ที่ปรึกษา. (2021). *ความเสี่ยงทางการเงินและการจัดการกำไรในบริษัทที่เสนอขายหุ้นแก่ประชาชนเป็นครั้งแรกหลักฐานจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและสิงคโปร์* (No. 271773). มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์.
- Asghari Moghaddam, M., Pakuhinezhad, O., & Atrian, A. (2024). Digital Contracts and Market Dynamics: Technological Innovation and Business Implications in the Enforcement of Futures Contracts Risks. *Available at SSRN 4799689*.
- Kharlanov, A. S., Bazhdanova, Y. V., Kemkhashvili, T. A., & Sapozhnikova, N. G. (2022). The case experience of integrating the SDGs into corporate strategies for financial risk management based on social responsibility (with the example of Russian TNCs). *Risks, 10*(1), 12.
- Mefteh-Wali, S., & Hussain, N. (2024). Do foreign currency risk management strategies increase value in family business?. *International Review of Financial Analysis, 93*, 103151.

บทที่ 11

การวางแผนการเงินระยะยาว

การวางแผนการเงินระยะยาวเป็นกระบวนการที่สำคัญและเชื่อมโยงกับความสำเร็จของธุรกิจในระยะยาว การวางแผนนี้เป็นการกำหนดเป้าหมายทางการเงินและกลยุทธ์ในการจัดทำงบประมาณให้เหมาะสมกับเป้าหมายของธุรกิจ โดยการใช้เครื่องมือการเงิน เช่น การวิเคราะห์การเงิน การเขียน

แผนธุรกิจ และการกำหนดยุทธศาสตร์การเงินที่เหมาะสม เพื่อให้ธุรกิจสามารถดำเนินงานอย่างมั่นคง และยั่งยืนในระยะยาวได้ การเข้าใจและการวางแผนการเงินระยะยาวจะช่วยให้ธุรกิจมีการบริหารจัดการทรัพยากรทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพและทันสมัย เพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงใน สภาพแวดล้อมธุรกิจและตลาดในอนาคตได้อย่างเหมาะสม

การวางแผนการเงินระยะยาวในธุรกิจ

การวางแผนการเงินระยะยาวในธุรกิจเป็นกระบวนการที่สำคัญในการกำหนดเป้าหมายทางการเงินและกลยุทธ์ที่เหมาะสมสำหรับธุรกิจในระยะยาว โดยการวางแผนนี้มุ่งเน้นที่การกำหนด และการจัดสรรทรัพยากรการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้สามารถรองรับกิจกรรมธุรกิจที่กำลังเติบโตและพัฒนาอย่างยั่งยืน การวางแผนการเงินระยะยาวช่วยให้ธุรกิจสามารถกำหนดแนวทางการเพิ่มรายได้ ลดค่าใช้จ่าย และปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางการเงินให้เหมาะสมกับเป้าหมายของธุรกิจในอนาคต นอกจากนี้ยังช่วยในการจัดการความเสี่ยงทางการเงินและสร้างความมั่นคงของธุรกิจในระยะยาว โดยการพิจารณาและประเมินความเสี่ยงทางการเงินที่อาจเกิดขึ้น เช่น ความเสี่ยงจากการเงินต่างประเทศ ความเสี่ยงจากการผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน หรือความเสี่ยงจากตลาดทุน เพื่อให้ธุรกิจมีการดำเนินงานอย่างยั่งยืนและปลอดภัยในการดำเนินธุรกิจในระยะยาว

การวางแผนการเงินระยะยาวยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการเตรียมความพร้อมในกรณีของสถานการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น การปรับตัวในกรณีของวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ การแข่งขันที่เพิ่มมากขึ้น หรือการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในวงการธุรกิจ เมื่อธุรกิจมีแผนการเงินระยะยาวที่มั่นคงและมีเสถียรภาพ จะช่วยให้ธุรกิจสามารถรับมือกับสถานการณ์ที่ไม่แน่นอนได้อย่างมั่นคงและมั่นใจ เนื่องจากสามารถทำการปรับเปลี่ยนแผนการกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้สามารถทำงานอย่างยั่งยืนในระยะยาวและประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจในอนาคตได้ทันที

การใช้เครื่องมือการเงินในการวางแผนการเงินระยะยาว

การใช้เครื่องมือการเงินเป็นสิ่งสำคัญในการวางแผนการเงินระยะยาว เนื่องจากมันช่วยให้ธุรกิจสามารถทำนายและวางแผนการเงินในอนาคตได้อย่างเหมาะสม โดยเครื่องมือการเงินที่ใช้สำหรับวางแผนการเงินระยะยาวสามารถทำการวิเคราะห์ทางการเงินอย่างละเอียด เช่น การทำ Cash flow projection เพื่อประเมินรายรับและรายจ่ายของธุรกิจในระยะเวลายาว การทำ Financial ratio analysis เพื่อวิเคราะห์สถานะการเงินปัจจุบันและความสามารถในการชำระหนี้ของธุรกิจ การ

ทำ Sensitivity analysis เพื่อประเมินผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น เช่น การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยหรืออัตราแลกเปลี่ยน เพื่อให้สามารถวางแผนการปรับปรุงและเข้าถึงความเสี่ยงได้ในขณะเดียวกัน การใช้เครื่องมือการเงินในการวางแผนการเงินระยะยาวช่วยให้ธุรกิจสามารถจัดทำแผนการเติบโตและการขยายธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพและมั่นคง และช่วยให้ธุรกิจสามารถปรับกลยุทธ์ในการจัดการกับความเสี่ยงและความท้าทายได้อย่างมั่นคงและมีประสิทธิภาพในระยะยาว (Renz, D. O., et.al., 2024).

การทำ Cash flow projection เป็นกระบวนการที่ใช้ในการประมาณการรายได้และรายจ่ายของธุรกิจในระยะเวลาที่กำหนดไว้ล่วงหน้า เพื่อให้สามารถทำนายสภาพการเงินของธุรกิจในอนาคตได้อย่างเป็นระบบและแม่นยำ การทำ Cash flow projection มีความสำคัญมากในการวางแผนการเงินระยะยาว เนื่องจากสามารถช่วยให้ผู้ประกอบการได้รับข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับสภาพการเงินของธุรกิจในอนาคตที่สามารถใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการลงทุน การขยายธุรกิจ หรือการจัดการกับความเสี่ยง เมื่อทำ Cash flow projection จะใช้ข้อมูลทางการเงินที่มีอยู่ เช่น รายได้ที่คาดว่าจะได้รับจากการขายสินค้าหรือบริการ รวมถึงรายจ่ายทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจ เช่น ค่าจ้างพนักงาน ค่าสินค้าเข้า เงินใช้จ่ายในการจัดโปรโมชั่น เป็นต้น โดยการทำ Cash flow projection จะแบ่งเป็นส่วนต่าง ๆ ได้แก่

รายรับ: การประมาณการรายได้จากการขายสินค้าหรือบริการ

รายจ่าย: การประมาณการรายจ่ายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจ เช่น ค่าใช้จ่ายในการผลิต ค่าใช้จ่ายในการตลาดและโฆษณา เป็นต้น

กำไรสุทธิ: คำนวณโดยหักรายจ่ายจากรายรับ

การทำ Cash flow projection เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการวางแผนการเงินและการดำเนินธุรกิจ ซึ่งช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถทำนายและวางแผนการเงินของธุรกิจในระยะยาวได้อย่างมั่นคงและมีประสิทธิภาพ (Oh, H. I., & Penman, S., 2024)

ตัวอย่างการทำ Cash flow projection สำหรับธุรกิจร้านค้าขายสินค้าออนไลน์อาจมีดังนี้

1. รายรับ:

- รายได้จากการขายสินค้าออนไลน์: ประมาณการจากรายการสินค้าที่คาดว่าจะขายได้ตามแผนการตลาด

- รายได้จากค่าบริการเสริม: เช่น ค่าบริการจัดส่ง, ค่าบริการพิเศษ, หรือค่าบริการหลังการขาย
2. รายจ่าย:
- ค่าใช้จ่ายในการจัดส่งสินค้า: ประมาณการจากรายการสินค้าที่จะส่งให้ลูกค้า
 - ค่าใช้จ่ายในการจัดการสต็อกสินค้า: เช่น ค่าเช่าคลังสินค้า, ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการสต็อก
 - ค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจออนไลน์: เช่น ค่าโฆษณา, ค่าบริการเว็บไซต์, ค่าอุปกรณ์เทคโนโลยี
3. กำไรสุทธิ:
- หลังจากรวมรายรับและลบรายจ่ายทั้งหมด จะได้กำไรสุทธิที่เป็นผลลัพธ์ของการทำ Cash flow projection

การทำ Cash flow projection จะช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถวางแผนการเงินของธุรกิจในระยะยาวได้อย่างมั่นคง โดยที่สามารถปรับแก้แผนการดำเนินธุรกิจได้ตามสถานการณ์และเป้าหมายทางธุรกิจที่ต้องการให้มีความสำเร็จได้ดียิ่งขึ้น

การทำ Sensitivity analysis เป็นเครื่องมือทางการเงินที่ใช้ในการประเมินผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรต่างๆ ต่อผลลัพธ์ของโมเดลการเงินหรือโครงการธุรกิจ โดยส่วนใหญ่ใช้ในการวิเคราะห์ความเสี่ยงทางการเงิน โดยการทำ Sensitivity analysis จะช่วยให้ผู้บริหารหรือผู้ตัดสินใจสามารถเข้าใจถึงความไวต่อการเปลี่ยนแปลงของผลลัพธ์ทางการเงินในกรณีที่ตัวแปรหนึ่งๆ มีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งมีข้อดีหลายประการ เช่น

1. **การระบุปัจจัยสำคัญ:** ช่วยให้ระบุและเข้าใจถึงปัจจัยที่มีผลกระทบมากที่สุดต่อผลลัพธ์ทางการเงิน ซึ่งทำให้สามารถจัดการความเสี่ยงได้ตรงจุด
2. **การวางแผนและการตัดสินใจ:** ช่วยให้ผู้บริหารหรือผู้ตัดสินใจสามารถวางแผนและตัดสินใจในสถานการณ์ที่คาดการณ์การเปลี่ยนแปลงของตัวแปรต่างๆ ได้ล่วงหน้า
3. **การประเมินความเสี่ยง:** ช่วยให้ผู้บริหารหรือผู้ตัดสินใจเข้าใจถึงระดับความเสี่ยงของธุรกิจต่อผลลัพธ์ทางการเงินในสถานการณ์ที่ต่างกัน

ตัวอย่างการใช้ Sensitivity analysis คือ การวิเคราะห์ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยต่อค่าผันตามอัตราแลกเปลี่ยนต่อราคาสินค้าที่จะขายได้ในธุรกิจส่งออก การปรับตัวแปรเหล่านี้และวิเคราะห์ผลกระทบตามที่ตัวอักษรเส้นตรงหรือกราฟจะช่วยให้เห็นภาพรวมเกี่ยวกับความเสี่ยงและการตัดสินใจในการจัดการเงินในองค์กรได้อย่างเป็นระบบและมีมาตรฐาน

การใช้เครื่องมือการเงินในการวางแผนการเงินระยะยาวเป็นขั้นตอนสำคัญในการบริหารจัดการธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งประกอบด้วยหลายขั้นตอนที่สำคัญ เริ่มต้นจากการระบุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของธุรกิจอย่างชัดเจน เพื่อให้การวางแผนเป็นไปตามที่ต้องการ เช่น การเพิ่มผลผลิตภัณฑ์, การขยายตลาด, หรือการลดต้นทุนการผลิต หลังจากนั้นคือการรวบรวมข้อมูลทางการเงินที่เกี่ยวข้อง เช่น รายได้, ค่าใช้จ่าย, และทรัพย์สิน และวิเคราะห์ข้อมูลเหล่านั้นเพื่อสร้างโมเดลการเงินที่ถูกต้อง ด้วยการใช้เครื่องมือการเงินเชิงลึก เช่น การทำ Cash flow projection, Financial Ratio Analysis, และ Sensitivity analysis หลังจากนั้นคือการกำหนดแผนการเงินระยะยาวที่เหมาะสม เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายทางธุรกิจได้ หลังจากนั้นจึงต้องมีการติดตามและประเมินผลเพื่อดูว่าการดำเนินการตามแผนเป็นไปตามที่กำหนดหรือไม่ และปรับปรุงแผนการเงินตามความเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ทางธุรกิจ การใช้เครื่องมือการเงินในการวางแผนการเงินระยะยาวช่วยให้ธุรกิจมีแผนที่ชัดเจนและประสบความสำเร็จในการทำงานในระยะยาว โดยการวางแผนการเงินระยะยาวช่วยให้ธุรกิจมีการบริหารจัดการเงินอย่างมีประสิทธิภาพและเต็มที่ ตามเป้าหมายและวิสัยทัศน์ของธุรกิจ (Yin, M., et.al., 2024)

แผนธุรกิจ

แผนธุรกิจ (Business plan) เป็นเอกสารที่รวบรวมและกำหนดเป้าหมายทางธุรกิจ แผนการดำเนินงาน และกลยุทธ์ในการทำธุรกิจขององค์กรหรือธุรกิจเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ทางธุรกิจต่าง ๆ อย่างชัดเจนและมีเสถียรภาพ (Carazo Barbero, A., 2023; Alonso-Vazquez, M., et.al., 2018) โดยที่แผนธุรกิจมักจะประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ที่สำคัญดังนี้

1. **สรุปข้อมูลพื้นฐาน:** เป็นส่วนที่ระบุเป้าหมายทางธุรกิจ วิสัยทัศน์ พันธกิจ และค่านิยมของธุรกิจ

2. **การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม:** การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกและภายในที่มีผลต่อธุรกิจ เช่น การวิเคราะห์ SWOT (Strengths, Weaknesses, Opportunities, Threats)

3. **กลยุทธ์ทางการตลาด:** กลยุทธ์ในการตลาดสินค้าหรือบริการ เช่น การตลาดแบบผสม (Mixed Marketing), การเข้าถึงตลาด, และการโปรโมตสินค้าหรือบริการ

4. **การวางแผนการเงิน:** การวางแผนรายได้และค่าใช้จ่ายของธุรกิจ เพื่อให้เห็นภาพรวมของสถานะการเงินและความสามารถในการดำรงอยู่ของธุรกิจ

5. **การวางแผนด้านการจัดทำผลิตภัณฑ์หรือบริการ:** รายละเอียดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือบริการ และกระบวนการผลิตหรือการให้บริการ

6. **การจัดการทรัพยากรมนุษย์:** ระบุแผนการจัดการทรัพยากรมนุษย์ เช่น การปรับปรุงทักษะและความรู้ของพนักงาน และแผนการจัดการทรัพยากรบุคคล

7. **การวางแผนด้านการเงินและการเงิน:** รายละเอียดเกี่ยวกับการเงินของธุรกิจ เช่น แผนการเงิน, งบกำไรขาดทุน, และรายงานการเงิน

8. **ข้อบังคับกฎหมาย:** การระบุข้อกำหนดทางกฎหมายที่มีผลต่อธุรกิจ เช่น ข้อบังคับเกี่ยวกับภาษีและกฎหมายการค้า

แผนธุรกิจช่วยให้ผู้ประกอบการเข้าใจธุรกิจของตนเองอย่างชัดเจนและมีแนวทางการดำเนินธุรกิจที่มั่นคงและประสบความสำเร็จในอนาคต

ตัวอย่างของส่วนหนึ่งของแผนธุรกิจสำหรับร้านกาแฟชุมชน

บทนำ: ร้านกาแฟชุมชนเป็นสถานที่ที่ผู้คนมารวมตัวกันเพื่อสังคมและสนทนา การสร้างร้านกาแฟชุมชนนี้เกิดจากความต้องการในชุมชนที่มีพื้นที่สำหรับพบปะและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ร้านกาแฟนี้จะเสนอเครื่องดื่มที่มีคุณภาพดีและอาหารเบเกอรี่ที่อร่อย เพื่อให้สร้างบรรยากาศที่เหมาะสมสำหรับการสนทนาและการพักผ่อน

การวิเคราะห์ตลาด: การวิเคราะห์ตลาดพบว่าในชุมชนนี้มีความต้องการในการมีสถานที่เชื่อมโยงและสร้างพื้นที่สำหรับการพบปะ คนในชุมชนมีความสนใจที่จะได้รับเครื่องดื่มที่มีคุณภาพดีและอาหารเบเกอรี่ในสถานที่ที่สะดวกสบาย

กลยุทธ์การตลาด: กลยุทธ์การตลาดจะเน้นการใช้สื่อสังคมและกิจกรรมในชุมชนเพื่อสร้างความตระหนักรู้และสร้างความสนใจในร้านกาแฟชุมชน

การดำเนินการ: การดำเนินการร้านกาแฟจะเน้นการบริการที่มีมาตรฐานและคุณภาพ เราจะใช้สินค้าคุณภาพสูงเช่นกาแฟชั้นดีและเบเกอรี่ทำจากส่วนผสมคุณภาพสูง

การเงิน: แผนการเงินนำเสนอรายรับและรายจ่ายเพื่อให้เห็นภาพรวมของสถานะการเงินและการดำรงอยู่ของธุรกิจในระยะยาว

การจัดการทรัพยากรมนุษย์: แผนการจัดการทรัพยากรมนุษย์ระบุว่าเราจะสร้างทีมงานที่มีคุณภาพและมีความสามารถในการให้บริการและสร้างประสบการณ์ที่ดีให้กับลูกค้า

การประเมินและปรับปรุง: การประเมินแผนธุรกิจจะเกิดขึ้นเป็นประจำเพื่อปรับปรุงและปรับเปลี่ยนตามความเป็นจริงและความเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ

สรุป

การวางแผนการเงินระยะยาวเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการบริหารธุรกิจ เนื่องจากมันช่วยให้ธุรกิจสามารถกำหนดเป้าหมายและวิธีการที่เหมาะสมในการบรรลุเป้าหมายทางการเงินของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การใช้เครื่องมือการเงินเช่นการทำ Cash flow projection และ Sensitivity analysis เป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้เราสามารถประเมินและวางแผนการใช้ทรัพยากรการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากสามารถจัดทำแผนธุรกิจที่มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพที่สำคัญต่อการดำรงอยู่และการเติบโตของธุรกิจในระยะยาว การวางแผนการเงินระยะยาวนั้นเสมือนกล่องที่ช่วยให้ธุรกิจมองเห็นภาพรวมของการเงินและกำหนดเส้นทางที่ถูกต้องในการเดินทางสู่ความสำเร็จทางธุรกิจได้อย่างมั่นคงและมั่นใจมากยิ่งขึ้น และในการบริหารธุรกิจให้สามารถปรับตัวและประสบความสำเร็จในเชิงยั่งยืนได้ในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

Alonso-Vazquez, M., del Pilar Pastor-Pérez, M., & Alonso-Castañón, M. A. (2018). Management and business plan. In *The Emerald handbook of entrepreneurship in tourism, travel and hospitality: Skills for successful ventures* (pp. 153-168). Emerald Publishing Limited.

- Carazo Barbero, A. (2023). Business plan–entrepreneurship. เข้าถึง7 พฤษภาคม 2567 จาก <https://repositorio.comillas.edu/xmlui/bitstream/handle/11531/76038/TFM-Carazo,%20Alonso.pdf?sequence=-1>
- Oh, H. I., & Penman, S. (2024). The Accruals–Cash Flow Relation and the Evaluation of Accrual Accounting. *Abacus*, 60(1), 23-48.
- Renz, D. O., Brown, W. A., & Andersson, F. O. (Eds.). (2024). The Jossey-Bass handbook of nonprofit leadership and management. John Wiley & Sons.
- Yin, M., Shi, C., Wang, Y., & Blei, D. M. (2024). Conformal sensitivity analysis for individual treatment effects. *Journal of the American Statistical Association*, 119(545), 122-135.

บรรณานุกรม

- กมลวรรณ รอดหรั่ง. (2564). การ วิเคราะห์ โครงสร้าง เงิน ทุน ของ อุตสาหกรรม เป้าหมาย ที่มี ศักยภาพ เป็น ปัจจัย ขับเคลื่อน เศรษฐกิจ ใน ตลาดหลักทรัพย์ แห่ง ประเทศไทย. คณะการ จัดการการท้องถิ่น มหาวิทยาลัยบูรพา.

กวยไวนี่ สตอหลง & สุพัตรา แผนวิจิต. (2022). แนวทางแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบ ธุรกิจ ด้านสินเชื่อของธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย. *วารสาร สุขุทัยธรรมมาธิราช*, 35(2), 86-101.

ฐิตาภรณ์ เป้าน้อย, & ธนารักษ์ เหล่าสุทธิ. (2023). การ ศึกษา ความ เป็น ไป ได้ ใน การ ลงทุน ธุรกิจ ร้านอาหาร และ เครื่อง ต้ม ที่ มี ส่วนผสม ของ กัญชา. *วารสาร สังคมศาสตร์ ปัญญา พัฒน์*, 5(3), 229-244.

ณัฐารินทร์ กิตติพรวิษฐ์. (2023). การ วางแผน การเงิน ของ ผู้ ประกอบ การ ธุรกิจ ใน ประเทศ ไทย. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 1(8), 11-11.

ดารินทร์ แซ่จั้ง. (2023). *ประสิทธิภาพ ใน การ บริหาร สินทรัพย์ สภาพ คล่อง ทาง การเงิน และ ความ สามารถ ใน การ ชำระ หนี้สิน ที่ ส่ง ผล กระทบ ต่อ ความ สามารถ ใน การ ทำ กำนไร และ ผล ตอบ ทน จาก เงินปันผล ของ บริษัท จดทะเบียน ใน ตลาดหลักทรัพย์ แห่ง ประเทศไทย กลุ่ม อุตสาหกรรม เกษตร และ อุตสาหกรรม อาหาร* (Doctoral dissertation, Sripatum University).

ชชธร สมใจวงษ์. (2565). 5 เทคนิค บริหารหนี้ให้เป็น เห็นผลทันใจ. สมาคมนักวางแผนการเงินไทย. เข้าถึง 5 เมษายน 2567 จาก <https://www.setinvestnow.com/th/knowledge/article/63-tsi-5-techniques-to-tackle-debt>

ธีรวัฒน์ ธวัลรัตน์โกคิน. (2023). ผลกระทบของการบริหารความเสี่ยงในการปฏิบัติงานทางการเงินที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินงานทางการเงินของธุรกิจยานยนต์. *Academy Journal of Northern*, 8(4), 12-26.

นที สุวรรณ เวทิน, & ทตมัล แสงสว่าง. (2021). การ พัฒนา ตัว แบบ จำลอง ใน การ วางแผน การบริหาร หนี้ อย่าง มี ประสิทธิภาพ ของ ธนาคารออมสิน เขต ควบคุม และ บริหาร หนี้ ภาค11. *วารสาร สันติ ศึกษา ปรีธรรมณ์ ม จร*, 9(5), 2154-2170.

นิรมล คชแก้ว. (2566). *คุณสมบัติ ของ นัก บัญชี ที่ พึ่ง ประสงค์ ใน ยุค ดิจิทัล ที่ ส่ง ผล ต่อ คุณภาพ การ จัด ทำ งบ การเงิน ของ ธุรกิจ SMEs ใน กลุ่ม ภาค ใต้ ผัง อันดา มั่น* (Doctoral dissertation, Sripatum University).

- บริษัท สตาร์ส ไมโครอิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน). (2019). ข้อมูลทางการเงิน
เข้าถึง 7 พฤษภาคม 2567 จาก <https://investor.starsmicro.com/th/>
- พรรณฎภา ชูนิมิตรกุล. (2563). การเงินธุรกิจ. กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
- พิมพ์ใจ รื่นเรือง. (2020). การ บังคับ มาตรการ ทาง จริยธรรม และ จรรยาบรรณ ของ องค์กร ธุรกิจ
ใน ประเทศไทย. *วารสาร นิติศาสตร์ และ สังคม ท้องถิ่น*, 4(2), 1-33.
- วิไล เอื้อปยฉัตร (2560). ความรู้ทางการเงิน: ตัวกำหนดและผลกระทบที่มีต่อพฤติกรรมออม.
วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา, 25(47), 67-93.
- สลักจิตร์ นิลผาย. (2021). การตระหนักถึงจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีและคุณภาพของ
รายงานทางการเงิน: หลักฐานจากธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย. *Journal of Humanities and Social Sciences Nakhon Phanom
University*, 11(1), 190-203.
- สุขวงษ์, วลัยลักษณ์. (2021). "การเปรียบเทียบการลงทุนของธุรกิจขนส่งที่ใช้รถแท็กซี่และพื้นที่
เรียบ" *Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD)*. 7853.
<https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd/7853>
- อนันตญา รัชท์ทอง, ธีรชัย อรุณเรืองศิริเลิศ, & อาจารย์ที่ปรึกษา. (2021). *ความเสี่ยงทางการเงิน
และการจัดการกำไรในบริษัทที่เสนอขายหุ้นแก่ประชาชนเป็นครั้งแรกหลักฐานจากตลาด
หลักทรัพย์ แห่งประเทศไทยและสิงคโปร์* (No. 271773). มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์.
- อัจศรา ประเสริฐสิน, & วรัญญา รุ่มแสง. (2020). แนวทาง การนำ ผล การ วัด ความ ถนัด ทาง การ
เรียนมาใช้ในการวางแผนอาชีพ. *วารสารการวัดผลการศึกษา*, 36(100), 1-15.
- Al Maqtari, F. A., Farhan, N. H., Al-Hattami, H. M., & Khalid, A. S. (2020). Impact of
country-level corporate governance on entrepreneurial conditions. *Cogent
Business & Management*, 7(1), 1797261.
- Aldrich, H. E., Brumana, M., Campopiano, G., & Minola, T. (2021). Embedded but not
asleep: Entrepreneurship and family business research in the 21st
century. *Journal of Family Business Strategy*, 12(1), 100390.

- Al-Haddad, L. M., Saidat, Z., Seaman, C., & Gerged, A. M. (2024). Does capital structure matter? Evidence from family-owned firms in Jordan. *Journal of Family Business Management*, 14(1), 64-76.
- Alonso-Vazquez, M., del Pilar Pastor-Pérez, M., & Alonso-Castañón, M. A. (2018). Management and business plan. In *The Emerald handbook of entrepreneurship in tourism, travel and hospitality: Skills for successful ventures* (pp. 153-168). Emerald Publishing Limited.
- Amar, M. Y., Syariati, A., & Rahim, F. R. (2019). Enhancing hotel industry performance through service based resources and strategic entrepreneurship (Case Study At Hotel Industries In Indonesia). *Academy of Entrepreneurship Journal*, 25(3), 1-10.
- Anton, C. E., Zamfirache, A., Albu, R. G., Suciu, T., Sofian, S. M., & Ghită-Pîrnută, O. A. (2024). Sustainable Entrepreneurship: Romanian Entrepreneurs' Funding Sources in the Present-Day Context of Sustainability. *Sustainability*, 16(2), 654.
- Asghari Moghaddam, M., Pakuhinezhad, O., & Atrian, A. (2024). Digital Contracts and Market Dynamics: Technological Innovation and Business Implications in the Enforcement of Futures Contracts Risks. *Available at SSRN 4799689*.
- Asquith, P., & Weiss, L. A. (2019). *Lessons in corporate finance: A case studies approach to financial tools, financial policies, and valuation*. John Wiley & Sons.
- Berk, J., & DeMarzo, P. (2016). *Corporate Finance*. Pearson.
- Brealey, R. A., Myers, S. C., & Allen, F. (2017). *Principles of Corporate Finance*. McGraw-Hill Education.
- Brigham, E. F., & Houston, J. F. (2018). *Fundamentals of Financial Management*. Cengage Learning.

- Carazo Barbero, A. (2023). Business plan–entrepreneurship. เข้าถึง 7 พฤษภาคม 2567 จาก <https://repositorio.comillas.edu/xmlui/bitstream/handle/11531/76038/TFM-Carazo,%20Alonso.pdf?sequence=-1>
- Cardo-Pito, T. (2024). Enterprise resource planning systems. In *Research Handbook on Accounting and Information Systems* (pp. 35-49). Edward Elgar Publishing.
- Elpina, E. (2024). Management Strategies for Legal Compliance and Ethical Enforcement in SMEs. *EKOMA: Jurnal Ekonomi, Manajemen, Akuntansi*, 3(3), 1011-1018.
- Fajar, M. S., Syaifuddiin, G. N., Hafidhoh, N. U., Ismar, M. R., & Ivansyah, M. N. (2023). Optimizing Asset Management: A Risk-Based Approach with Inventory Outsourcing and Asset Management Information System. *Andalasian International Journal of Applied Science, Engineering and Technology*, 3(3), 170-178.
- Gurayah, J. R. (2024). Entrepreneurial Business Ethics and Good Governance. In *Research Anthology on Business Law, Policy, and Social Responsibility* (pp. 503-519). IGI Global.
- Hearn, B., Taurigana, V., & Ntim, C. (2024). Private equity and entrepreneurial investments: understanding the determinants of founder-CEO succession in the Caribbean. *Entrepreneurship & Regional Development*, 36(3-4), 386-415.
- Hisrich, R. D., Peters, M. P., & Shepherd, D. A. (2017). *Entrepreneurship*. McGraw-Hill Education.
- IYOKA, A. E., & STEPHEN, E. S. (2024). ENTREPRENEURSHIP DEVELOPMENT, CHALLENGES AND PREDICTIONS: A STUDY OF ESAN NORTH EAST LOCAL GOVERNMENT AREA, EDO STATE. *Journal of Management Science and Career Development*, 3(7). <https://ssaapublications.com/sjmscd/article/view/160>

- Kharlanov, A. S., Bazhdanova, Y. V., Kemkhashvili, T. A., & Sapozhnikova, N. G. (2022). The case experience of integrating the SDGs into corporate strategies for financial risk management based on social responsibility (with the example of Russian TNCs). *Risks*, 10(1), 12.
- Koval, N. (2020). Budget system and accounting in budgetary institutions. *Three Seas Economic Journal*, 1(1), 7-13.
- Mefteh-Wali, S., & Hussain, N. (2024). Do foreign currency risk management strategies increase value in family business?. *International Review of Financial Analysis*, 93, 103151.
- Metu, A. G., & Nwogwugwu, U. C. (2024). Challenging factors affecting access to finance by female micro entrepreneurs in Anambra State, Nigeria. *Journal of African Business*, 25(1), 142-154.
- Muftinisa, A., Ginanjar, R., Wahyu, R. B., & Hadisukmana, N. (2017). Development and implementation of fixed asset management system. In *2017 Second International Conference on Informatics and Computing (ICIC)* (pp. 1-6). IEEE.
- Muldoon, J., Skorodzyevskiy, V., Gould, A. M., & Joullié, J. E. (2024). Agency theory and social entrepreneurship: An axe that needs sharpening. *The International Journal of Entrepreneurship and Innovation*, 14657503241242344.
- Nasution, Y. A., & Yusleny, Y. (2023). Financial Performance Measurement Using Profitability Ratios And Liquidity Ratios. In *Proceeding Medan International Conference on Economic and Business* (Vol. 1, pp. 1730-1741).
- Odeyemi, O., Oyewole, A. T., Adeoye, O. B., Ofodile, O. C., Addy, W. A., Okoye, C. C., & Ololade, Y. J. (2024). Entrepreneurship in Africa: a review of growth and challenges. *International Journal of Management & Entrepreneurship Research*, 6(3), 608-622.

- Oh, H. I., & Penman, S. (2024). The Accruals–Cash Flow Relation and the Evaluation of Accrual Accounting. *Abacus*, 60(1), 23-48.
- Paguay, A. V. B., Sanipatin, E. L. R., Casco, A. D. P. R., Salazar, A. G. C., & Cisneros, E. C. M. (2023). FINANCIAL PLANNING AS A MANAGEMENT TOOL FOR IMPROVING PROFITABILITY IN INCOFECSA, IN RIOBAMBA, 2020-2023. *Russian Law Journal*, 11(65), 574-591.
- Parkatt, G., Pamornmast, C., & Thavikitikul, Y. (2022). ปัจจัย เศรษฐกิจ และการเงิน ในฐานะ ปัจจัย คาด การณ์ ผล ตอบแทน ของ หลักทรัพย์ ของ บริษัท จดทะเบียน ใน กลุ่ม ดัชนี sSET ใน ตลาดหลักทรัพย์ แห่ง ประเทศไทย. *Rajapark Journal*, 16(49), 146-163.
- Patthirasinsiri, N., & Ungkanawin, K. (2020). รูปแบบ การ พัฒนาการ ประกอบ การ ธุรกิจ ขนาด กลาง และ ขนาด ย่อม (SMEs) ที่ ส่ง ผล ต่อ ความ สำเร็จ ใน อำเภอ เมือง จังหวัด ชลบุรี. *Journal of the Association of Researchers*, 23(3), 151-164.
- Pestonji, C. (2024). การ กำหนด โครงสร้าง เงิน ทุน ใน อุตสาหกรรม บริการ ภาย ใต้ สถานการณ์ โคว วิด-19. *Suranaree Journal of Social Science*, 18(1), 1-16.
- Poncet, P., & Portait, R. (2022). The capital asset pricing model. In *Capital Market Finance: An Introduction to Primitive Assets, Derivatives, Portfolio Management and Risk* (pp. 929-962). Cham: Springer International Publishing.
- Poonia, S., Singh, A. K., Singh, D., & Gaur, J. K. (2023). Estimation of a business model of Animal feed solar cooker for entrepreneurship development.
- Ramasubbu, N., & Kemerer, C. (2018). Integrating technical debt management and software quality management processes: A framework and field tests. In *Proceedings of the 40th International Conference on Software Engineering* (pp. 883-883).
- Renz, D. O., Brown, W. A., & Andersson, F. O. (Eds.). (2024). *The Jossey-Bass handbook of nonprofit leadership and management*. John Wiley & Sons.

- Ross, S. A., Westerfield, R. W., Jordan, B. D., & Roberts, G. S. (2018). *Essentials of Corporate Finance*. McGraw-Hill Education.
- Shang, M., Okorie, U. E., Hang, Y., Jin, X., & Ufua, D. E. (2023). National debt management and business sustainability in Africa's largest economy: A focus on the private sector. *Plos one*, *18*(10), e0293582.
- Sidik, I. G. (2012). Conceptual framework of factors affecting SME development: Mediating factors on the relationship of entrepreneur traits and SME performance. *Procedia Economics and Finance*, *4*, 373-383.
- Silda, C. D., & Bacasmot, J. B. (2023). UNVEILING THE DEBT MANAGEMENT AMONG MICRO-ENTREPRENEURS OF PERISHABLE GOODS. *EPRA International Journal of Economics, Business and Management Studies (EBMS)*, *10*(3), 57-63.
- Singtanasarn, P. (2021). การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจส่งออกอาหารกระป๋อง เปรียบเทียบกับธุรกิจส่งออกอาหารแห้งในประเทศไทยตามทฤษฎีฐานทรัพยากร. *The Golden Teak: Humanity and Social Science Journal*, *27*(4), 33-52.
- Sudsiri, W., Punatung, P. P., & Srisuraphol, W. (2021). แนวทางการพัฒนาศักยภาพการวางแผนทางการเงินสำหรับสมาชิกวิสาหกิจชุมชนในภาคตะวันออก เชียงเหนือ. *วารสารบริหารธุรกิจ ศรีนครินทรวิโรฒ*, *11*(2), 18-34.
- Sukarno, D. B., Umar, H., & Ramli, A. H. (2020). The Effect of Corporate Entrepreneurship, Organizational Culture Through Innovation of Firm Performance in The Strategic Industry of State Deffense. *American Research Journal of Business and Management*, *6*(1), 1-5.
- Suwanpradit, Y. การใช้หลักธรรมาภิบาลในการอนุญาตให้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย Adoption of Principle of Good Governance in Licensing Insurance Business.
- Timmons, E., & Spinelli, S. (2003). Entrepreneurship for the 21 St Century. *New venture creation*, *3*, 249-256.

- Trofymenko, O., Ilyash, O., Kondratiuk, V., & Halkina, S. (2024). The study of theoretical and methodological foundations of business planning of entrepreneurial projects. *Ekonomichnyy analiz*, 34(1), 105-114.
- Valliere, D. (2017). Belief patterns of entrepreneurship: exploring cross-cultural logics. *International Journal of Entrepreneurial Behavior & Research*, 23(2), 245-266.
- van Klyton, A., Arrieta-Paredes, M.-P., Byombi Kamasa, V., & Rutabayiro-Ngoga, S. (2024). Entrepreneurial financing: how global and regional export intentions affect financial and non-financial choices for small and mid-sized enterprises in low-income countries. *International Journal of Entrepreneurial Behavior & Research*, ahead-of-print(ahead-of-print). <https://doi.org/10.1108/IJEBR-01-2023-0081>
- Wijaya, L. I., & Murhadi, W. R. (2023). Ownership Structure on Dividend Policy in The Indonesian Stock Exchange. *Journal of Entrepreneurship and Business*, 4(2), 93-102.
- Yashin, S. N., Koshelev, E. V., Yagunova, N. A., Kuznetsov, V. P., & Romanovskaya, E. V. (2021). The Weighted Average Cost of Capital for the Analysis of Innovative Projects Integrated into the Company. *Economic Issues of Social Entrepreneurship*, 103-111.
- Yin, M., Shi, C., Wang, Y., & Blei, D. M. (2024). Conformal sensitivity analysis for individual treatment effects. *Journal of the American Statistical Association*, 119(545), 122-135.